

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Quyết làm cho liệt !!!

“Quyết liệt” hiện là một trong những từ được giới lãnh đạo Việt cộng ưa dùng, nhất là trong vụ Formosa. Xin đan cử vài ví dụ. Trong cuộc họp báo chính phủ tại Hà Nội ngày 30-06-2016 để trấn an công luận, Văn phòng Chính phủ đã ra thông cáo báo chí trong đó có đoạn: “*Ngay sau khi có thông tin về sự cố, các đồng chí lãnh đạo Đảng, Nhà nước, trực tiếp và thường xuyên là Thủ tướng, các Phó Thủ tướng Chính phủ đã quyết liệt chỉ đạo triển khai kịp thời các biện pháp hỗ trợ, ổn định cuộc sống của người dân vùng bị thiệt hại; giữ vững an ninh chính trị, trật tự, an toàn xã hội; bước đầu đánh giá thiệt hại về kinh tế, xã hội, môi trường*”. Bộ trưởng Thông tin và Truyền thông Trương Minh Tuấn cũng hùng hồn khẳng định “*Việc công bố hôm nay thể hiện chủ trương công khai của Đảng và Nhà nước. Ngay từ đầu những người đứng đầu Đảng, Nhà nước đã quyết liệt chỉ đạo yêu cầu điều tra nhanh chóng xác định nguyên nhân, thủ phạm gây ra, đánh giá hậu quả gây ra, hỗ trợ người dân bị ảnh hưởng*”.

Báo Dân Trí ngày 02-07, trong bài “Đang làm rõ trách nhiệm việc cho Formosa thuê đất 70 năm”, cho biết Phó Thủ tướng Trương Hòa Bình đã chỉ đạo **quyết liệt** trong việc làm rõ có hay không tiêu cực khi thẩm định, phê duyệt, quy hoạch dự án Formosa! Hôm 04-08, tại kỳ họp Hội đồng Nhân dân tỉnh Nghệ An, Đại tá Nguyễn Hữu Cầu, Giám đốc Công an tỉnh có mạnh mẽ: “*Đảng và Nhà nước đã vào cuộc rất quyết liệt, đầy đủ tài liệu chứng cứ để Formosa không chối cãi được trong sự cố môi trường. Việt Tân đã lợi dụng sự việc để kích động bà con nhân dân đi biểu tình tuần hành chống phá. Đề nghị cử tri tỉnh nhà và đại biểu HĐND hết sức cảnh giác, không mắc bẫy Việt Tân, không nghe kẻ xấu lôi kéo, xúi giục làm tình hình an ninh trật tự phức tạp. Hiện nay lực lượng công an cả Bộ và tỉnh đã triển khai nhiều giải pháp quyết liệt*”. Nói chung, các phát biểu trên cho thấy toàn bộ hệ thống chính trị VC như đang tỏ ra thiện chí đầy mình, dồn hết sức lực giải quyết vụ thảm họa môi trường ở miền Trung mấy tháng nay: nào buộc Formosa nhận trách nhiệm và bắt nó bồi thường xứng đáng, nào hỗ trợ và ổn định đời sống ngư dân, nào làm sạch lại môi trường biển.... Nhưng có thật là VC quyết liệt như thế không?

1- Vụ Formosa nhận tội và bồi thường 500 triệu đô (mà bộ Công an tự hào là do thành tích tranh đấu “**quyết liệt**” của mình) đã gây phẫn nộ cho quốc dân và ngỡ ngàng cho quốc tế. Trước hết vì đó là số tiền hết sức bèo bọt. Trong vụ tràn dầu ở vùng vịnh Mexico vào năm 2010 (gây thiệt hại ít hơn vụ cá chết 4 tỉnh miền Trung nhiều), công ty BP cho tới nay đã phải bồi thường 61,6 tỷ đô: tiền phạt hình sự trả cho Bộ Tư pháp Hoa Kỳ: 4,5 tỷ; tiền phạt dân sự trả cho chính quyền liên bang HK, 5 tiểu bang vùng vịnh Mexico và các chính quyền địa phương: 20,8 tỷ; bồi thường cho các cá nhân, doanh nghiệp và các nhà đầu tư bị thiệt hại từ thảm họa tràn dầu: khoảng 36 tỷ (x. Nguyễn Văn Thân, So sánh số tiền bồi thường giữa BP và Formosa).

Đùng một cái, mới có tin từ báo Dân Trí hôm 10-08-2016 cho hay: Công ty Formosa Hà Tĩnh được Tổng cục Thuế dự kiến miễn thuế và hoàn thuế với số tiền hơn 10,450 tỷ đồng (do bị thiệt hại từ sự cố biểu tình ngày 13-5-2014 lúc Trung Quốc hạ đặt trái phép giàn khoan Hải Dương 981 tại vùng biển và thềm lục địa VN). Con số hơn 10 ngàn tỷ được miễn thuế đó so với con số 11 ngàn tỷ (500 triệu đô) mà Formosa hứa trả để khắc phục hậu quả thảm họa môi trường cho thấy nó chẳng thiệt thời gì cả. Đây đúng là một canh bạc mà kết quả là 51.5 triệu đô lợi nhuận cho tên tội phạm môi trường khét tiếng này. Như thế, trong cái gọi là 500 triệu đô bồi thường cho nạn nhân thảm họa, có tới 448,5 triệu không đến từ Formosa mà đến từ chính tiền thuế của người dân VN khốn khổ. Chỉ trả hơn 1 ngàn tỷ đồng sau sự cố, cùng hưởng hàng loạt ưu đãi khác như được thuê đất dài hạn giá rẻ, được thành lập đặc khu, Formosa quả là một tay chơi sừng sỏ. Và việc chấp thuận cho nó vào đất Việt, ung dung gây tội ác mà vẫn bình an vô sự, còn được lợi hơn 50 triệu đô và tiếp tục tồn tại, tất cả cho thấy Bộ Tài nguyên Môi trường, Bộ Công thương, Bộ Tài chính, Bộ Công an VC... thật ra chỉ đang thể hiện quyết tâm hủy hoại môi trường sống và tương lai nòi giống dân Việt theo lệnh đám thái thú nằm trong Bộ Chính trị mà thôi.

2- Về việc khôi phục môi trường, Quỹ bảo vệ Biển Đức Deutsche Stiftung Meereschutz (DSM) trong Tuyên bố báo chí ngày 26-07 đã vạch trần rằng nhà cầm quyền VN “*không hề có giải pháp làm sạch sinh thái... Chính phủ VN đã nhờ một số chuyên gia quốc tế tư vấn cho quá trình điều tra thảm họa môi sinh này. Nhưng đáng tiếc nhiệm vụ của họ lại chỉ hạn chế trong việc đọc và góp ý kiến cho bản báo cáo của một số nhà khoa học trong nước, thuộc Viện Hàn lâm Khoa học Việt Nam (VAST) đưa ra, cũng như một chuyến tham quan cuời ngựa xem hoa tại chỗ, như chuyên gia Đức, Tiến sỹ Friedhelm Schroeder cho biết. Nhà hóa học từng có 25 năm thâm niên tại trung tâm nghiên cứu Helmholtz Geesthacht, hiện là cố vấn khoa học của viện này, lấy làm tiếc là ý nguyện được tự lấy mẫu (mang về Đức) đã không được chấp thuận*”. Tuyên bố báo chí ấy còn mỉa mai VN là điều hành thảm họa một cách thảm họa: Lẽ ra phải thông tin cho công luận về thảm họa môi sinh và cảnh báo dân chúng về các mối đe dọa sức khỏe, nhà cầm quyền VN lại đàn áp các cuộc phản kháng, có nơi rất tàn bạo, và bắt giữ những người biểu tình. Lẽ ra phải coi trọng việc bảo vệ môi sinh và con người, cũng như tìm cách áp dụng nghiêm túc các điều luật hiện hành thì hiện nay chỉ các biện pháp nửa vời đang được tìm kiếm. Theo Tiến sỹ Schroeder, vấn đề hiện tại không thể giải quyết nhanh được, vì muốn vậy, trước tiên phải tìm ra nguyên nhân thực. Mà không có các số liệu đo đạc tiếp theo thì việc đi tìm nguyên nhân chỉ là chuyện đoán mò. Và Quỹ bảo vệ biển của Đức đã yêu cầu Hà Nội phải thay đổi tư duy triệt để [quyết liệt]: Điều tra chi tiết sự vụ này với sự tham gia của các chuyên gia quốc tế. Tiến hành các biện pháp làm sạch biển trên cơ sở các kết quả điều tra. Áp đặt các hệ thống lọc nước thải hiện đại trong toàn quốc. Kiểm tra nghiêm ngặt các quy định về môi trường và xử phạt các vi phạm!

Nhận xét bị quan ấy tương ứng với cảm nghĩ lúc này của chính những nạn nhân (cụ thể là các ngư dân Vũng Áng). “Bút ký của nhà văn Hoàng Quốc Hải về Formosa” hôm 04-08-2016: cho hay: “... *Vậy nguyện vọng bà con thế nào? – Chúng tôi muốn biển Muồn Nhà nước bắt Formosa làm sạch biển cho chúng tôi sinh sống. Muốn Nhà nước tống cổ Formosa đi thì chúng tôi mới yên tâm làm ăn. – Nếu Nhà nước đền bù thỏa đáng, bà con nghĩ sao? – Không! Đã bảo không là không. Không*”.

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01 ➤ Quyết làm cho liệt !!!
Trg 03 ➤ Bắn lên tiếng về phán quyết
Biển Đông, thăm họa môi....
-Người Việt trong và ngoài nước
Trg 04 ➤ Ngày Môi Trường của Giáo
phận Công giáo Vinh.
-Á Châu Tự Do - Dân Làm Báo.
Trg 08 ➤ Trung Quốc áp đặt trật tự
pháp lý mới?
-Trương Nhân Tuấn.
Trg 09 ➤ Trung Quốc độc chiếm Biển
Đông để chống Hoa Kỳ?
-Trọng Nghĩa RFI.
Trg 11 ➤ Việc làm của Trung Cộng qua
sự việc Vũng Áng là một việc...
-Ts Mai Thanh Tuyết.
Trg 12 ➤ Điều gì sẽ xảy ra sau khi VC
triều cống VN cho Tàu cộng...
-Ngọc Ấn.
Trg 13 ➤ Không có cái họa nào lớn hơn
-Song Chi.
Trg 15 ➤ Ngửa tay nhận tiền - Để họa
cho dân.
-Phạm Trần.
Trg 17 ➤ Đến thăm Vũng Áng, cả một
vùng biển chết.
-Nhật Bình.
Trg 18 ➤ Bút ký về Formosa.
-Nv Hoàng Quốc Hải.
Trg 22 ➤ Miễn, hoàn thuế 10 ngàn tỷ
đồng cho Formosa?
-Đài BBC.
Trg 23 ➤ Canh bạc 500 triệu đô và
khoản miễn hoàn thuế 448...
-Tháng Chín.
Trg 24 ➤ Tiền cát-sê là bao nhiêu?
-VietTuSaiGon.
Trg 25 ➤ Ba yếu tố tạo nên sức mạnh
vô địch của Tư bản: kinh tế...
-Nguyễn Cao Quyền.
Trg 27 ➤ Nhân một nhà văn lớn của
miền Nam trước năm 1975 vừa..
-Song Chi.
Trg 28 ➤ Lọc ngược (Nói chuyện với
cái cột nhà đang bị vênh vẹo)
-Hà Sĩ Phu.
Trg 30 ➤ Tin tức tấn công vào lỗ hổng ý
thức hệ.
-Kính Hòa.
Trg 32 ➤ Công an đàn áp dân ở Ninh
Hòa, Khánh Hòa.
-Hoàng Dung RFA.

+++++

đền bù. Tiền ấy đem làm sạch biển cho ngư dân. Chúng tôi cần sinh sống lâu dài trên đất của tổ tiên đã tạo lập từ ngàn đời. Dân chài 4 tỉnh miền Trung này tới cả mấy chục vạn chứ ít đâu. Lại còn bao nhiêu, bao nhiêu là người sống theo con cá nữa chứ, nó không đơn giản như các ông nghĩ. Các ông hay nghĩ quẩn lắm, định đem vài tờ giấy bạc làm mờ mắt chúng tôi sao?"

3- Về việc hỗ trợ cho người dân lâm nạn, mới hôm qua, 14-08, Dân Làm Báo đã có một video phóng sự và một bài viết ngắn nhan đề: "Biển chết, bỏ thất nghiệp, con thất học" (tác giả Vi Dân) với nội dung như sau: "Chú Trần Văn Hạng, ngư dân tại Vũng Áng kể về cuộc sống của gia đình từ khi Formosa xả thải đến nay: - Gia đình không biết làm nghề gì mà sống suốt 4 tháng nay. - Đã vay mượn hơn 10 triệu để chi tiêu cho sinh hoạt gia đình. - Không biết làm sao để trả nợ. - Không xoay sở được tiền cho con cái ăn học. - Dự định sẽ dẫn con trai cả vào Nam đi làm thuê, chứ làm ngư dân không được nữa! Ước mong duy nhất của người ngư dân này là "Formosa phải trả lại biển sạch và rút khỏi Việt Nam!" Bồi thường 5 triệu đồng/thuyền. Nhà nào có thuyền thì có tiền. Nhà nào không thuyền thì chết đói sao? 5 triệu/thuyền mà nuôi được 10 thành viên trong một gia đình trong suốt 4 tháng nay sao? Chẳng lẽ tất cả ngư dân miền Trung phải bỏ biển lên bờ. Đi làm thuê làm mướn mới vừa lòng hả dạ các quan chức chính phủ Việt Nam hay sao? Rồi thì tương lai những đứa trẻ miền biển này sẽ ra sao? Bỏ học đi làm thuê hết sao?"

Một trường hợp khác là chị Nguyễn Thị Hương, người dân thuộc xã Kỳ Phương, huyện Kỳ Anh. Hai vợ chồng chị đã 7 năm thâm niên làm công nhân trông giữ kho container tại công trường nhà máy Formosa, nhưng hiện nay cả hai đều bị bệnh ung thư giai đoạn cuối. Chị ung thư vú, đang xạ trị. Chồng ung thư vòm họng, di căn giai đoạn cuối, chờ ngày ra đi. Cả hai nay đã nghỉ việc, sống vất vưởng qua ngày, trong khi Formosa không một lời hỏi thăm, chẳng một đồng hỗ trợ.

Như thế thì đủ thấy sự quyết liệt của Việt cộng thật ra là "quyết làm cho liệt" dân tộc và đất nước, để chuẩn bị tiến hành các giai đoạn của Mật ước Thành Đô, trong đó tên tội đồ dân tộc thiên cổ Nguyễn Văn Linh đã bộc lộ lập trường phản quốc và phản động ("Tôi cũng biết rằng dựa vào Trung Quốc thì sẽ mất nước, nhưng mất nước còn hơn mất đảng"). Thái độ "quyết làm cho liệt" này vừa biểu lộ thêm ngày 12-08-2016, khi hàng trăm người dân thuộc xã Ninh An, thị xã Ninh Hòa, tỉnh Khánh Hòa kéo đến trụ sở của công ty cổ phần Môi trường xanh để phản đối công ty này đổ chất thải gây ảnh hưởng tới sức khỏe cho họ. Tuy nhiên khi dân đến công ty thì nhà cầm quyền đã huy động một lực lượng cảnh sát cơ động gần 200 người với đầy đủ vũ khí để tấn công, đánh đập họ hết sức dã man tàn ác, khiến nhiều người phải nhập viện. Vụ nhà máy Alumin Nhân Cơ mới đây vỡ đường ống dẫn xút cũng không nằm ngoài chương trình "quyết làm cho liệt" của Tàu cộng.

Thành ra, chẳng lạ gì mà đang nổi lên phong trào đòi đưa Formosa ra tòa cùng với các đồng phạm của nó (rất nhiều quan chức từ Nguyễn Tấn Dũng, Hoàng Trung Hải, Võ Kim Cự đến bộ sậu lãnh đạo đảng và chính phủ hiện thời), bắt nó bồi thường thỏa đáng rồi tống cổ nó vĩnh viễn khỏi Việt Nam cũng như buộc những tên đồng lõa phải chịu tội. Trong phong trào này, nổi bật Giáo phận Công giáo Vinh, mà địa bàn gồm cả hai tỉnh chịu trận là Quảng Bình và Hà Tĩnh. Những cuộc xuống đường liên tục suốt hơn 2 tháng qua của giáo dân, được tổ chức quy mô, đông đảo, kỷ luật, với các linh mục dẫn đầu, với những khẩu hiệu rất đánh động: "Formosa quy trình giết dân", "500 triệu đô không đủ mua quan tài cho dân Việt", "Chính quyền+Formosa đang ra tay giết hại dân tộc Việt Nam"... tất cả đang làm cho đám chóp bu ở Ba Đình kinh hoàng, và được toàn dân nhìn vào như một tấm gương tranh đấu ôn hòa bất bạo động nhưng hữu hiệu. Phải chăng đó là dấu hiệu nhân dân "quyết làm cho liệt" cái chế độ ác ôn và phản quốc này?

BAN BIÊN TẬP



Giờ lịch sử đã diễn (Babui-DCVOnline)

NGƯỜI VIỆT TRONG VÀ NGOÀI NƯỚC BẢN LÊN TIẾNG

về phán quyết Biển đông, thảm họa môi trường, nền chính trị độc hại và nguy cơ diệt vong của Đất nước

—Nhiều tổ chức dân sự, chính trị, cộng đồng, cá nhân trong và ngoài nước 02-08-2016—

Sau trên 41 năm đảng CSVN hoàn toàn cai trị hai miền Nam Bắc Việt Nam. Hôm nay, đất nước đang bước vào một giai đoạn lịch sử đặc biệt với những cơ hội và thách thức mới, mà nếu không vận dụng cơ hội và đương đầu thách thức, sẽ gánh chịu nhiều hậu quả tai hại. Các vấn nạn của dân tộc hiện nay bao gồm: Biển Đông với phán quyết của Tòa Trọng tài quốc tế PCA; thảm họa môi trường với cảnh cá chết hàng loạt và ngư dân thất nghiệp; tình hình chính trị với vô vàn bế tắc khủng hoảng; tất cả đưa đến nguy cơ dân tộc bị diệt vong. Những vấn nạn này cần được toàn dân trong và ngoài nước cùng nhau giải quyết trong tinh thần hợp lực, đoàn kết. Tất cả vì quyền lợi của Dân Tộc.

VỀ TÌNH HÌNH BIỂN ĐÔNG BẤT ỔN

1- Biển Đông là nơi chủ quyền hải phận và các hải đảo của Tổ quốc Việt Nam đã bị Trung Cộng xâm chiếm bằng vũ lực: Quần đảo Hoàng Sa mất năm 1974; Đảo Gạc Ma và một số bãi cạn, mỏm đá thuộc Trường Sa đã bị Trung Cộng xâm chiếm năm 1988. Nhiều con dân Việt Nam đã chết trong hai cuộc xâm lăng này.

2- Nhà cầm quyền Bắc Kinh bất chấp luật pháp quốc tế, liên tục chiếm đoạt chủ quyền hải phận Việt Nam và các quốc gia Đông Nam Á; thách thức dư luận thế giới; ngang ngược xây dựng các đảo nhân tạo; thiết lập các căn cứ quân sự trên các đảo nhân tạo; ngăn chặn và bắn giết các ngư phủ Việt trong vùng đặc quyền kinh tế của Việt Nam; thường xuyên tạo bất ổn trong khu vực với mưu đồ thống lĩnh toàn Biển Đông và vùng Á Châu Thái Bình Dương.

3- Tòa Trọng tài Quốc tế PCA ngày 12-7-2016 đưa ra phán quyết bác bỏ chủ quyền "lịch sử" của Trung Hoa tại Biển Đông trong phạm vi "đường lưỡi bò" do Trung Cộng tự vẽ ra, cho đó là không có cơ sở pháp lý. Các thực thể nằm trong quần đảo Trường Sa mà Trung Cộng đang chiếm đóng không thể tạo thành chủ quyền đặc quyền kinh tế 200 hải lý.

4- Cả thế giới đồng thuận kêu gọi mọi quốc gia tôn trọng phán quyết của tòa án PCA, giải quyết những tranh chấp bằng phương tiện hòa

bình dựa trên luật pháp quốc tế, cụ thể là luật biển UNCLOS năm 1982 mà Trung Cộng đã ký kết. Thế nhưng, nhà cầm quyền Bắc Kinh mạnh mẽ bác bỏ phán quyết của Tòa Quốc Tế, lại còn đe dọa sẽ dùng mọi biện pháp "bảo vệ chủ quyền ở Biển Đông" khiến cho dư luận thế giới lên án gắt gao sự cố chấp này.

5- Phán quyết của Tòa Trọng tài Quốc tế mở ra một hướng đi mới thuận lợi để Việt Nam có cơ hội thu hồi những phần biển, hải đảo đã mất vào tay Trung Cộng bằng phương tiện hòa bình, phù hợp với luật pháp quốc tế.

6- Thế nhưng, nhà cầm quyền Việt Nam, cho tới giờ phút này, vẫn chưa tỏ thái độ đồng thuận với phán quyết của Tòa Trọng tài PCA. Đã vậy, họ còn phê phán và đàn áp thô bạo những công dân bày tỏ sự ủng hộ phán quyết ấy qua các cuộc biểu tình. Ngoài ra, nhà cầm quyền VN chắc chắn sẽ không dám kiện Trung Cộng ra trước tòa án quốc tế, vì đang bị đảng CSVN thao túng, là đảng từ lâu lệ thuộc đảng CSTQ bằng những ràng buộc ý thức hệ, pháp lý (Công hàm Phạm Văn Đồng 1958, Hội nghị Thành Đô 1990...) và kinh tế tài chánh.

Chúng tôi hoan nghênh phán quyết của Tòa Trọng tài Quốc tế PCA về Biển Đông; đồng thời nhiệt liệt ca ngợi sự can đảm và kiên trì của chính phủ và nhân dân Philippines. Yêu cầu các nước trên thế giới phải triệt để tôn trọng phán quyết của Tòa Trọng tài PCA ngày 12-7-2016.

VỀ THẢM HỌA Ô NHIỄM MÔI TRƯỜNG

1- Vụ cá chết hàng loạt và ô nhiễm môi trường ở miền Trung từ đầu tháng 4-2016 là một thảm họa vô cùng tai hại cho đất nước và dân tộc Việt Nam về môi sinh, kinh tế, du lịch, cuộc sống ngư dân, sức khỏe giống nòi, an ninh quốc gia... Nếu không nhanh chóng giải quyết tức khắc thì chắc chắn sẽ có ảnh hưởng tai hại lâu dài cho đất nước. Ngoài ra, còn rất nhiều khu công nghiệp, khu kinh tế, các nhà máy nhiệt điện, các nhà máy chế biến... trên toàn quốc đã gây ô nhiễm nghiêm trọng từ hàng chục năm qua, cần phải được giải tỏa ngay

tức khắc.

2- Ba tháng sau thảm trạng ô nhiễm môi trường tại miền Trung, nhà cầm quyền CS mới công bố kết quả, đổ lỗi cho công ty Formosa gây ra và nhận số tiền bồi thường bèo bọt (500 triệu USD). Thực tế, không chỉ công ty Formosa chịu trách nhiệm về việc này, mà còn cả hệ thống cầm quyền VC từ trung ương đến địa phương với biết bao tệ nạn như bao che, bẻ phách tham nhũng, hối lộ... đưa đến những thảm họa lâu dài cho dân tộc. Việc giải quyết phải được thực hiện tận gốc, không thể chỉ trên ngọn.

Chúng tôi đòi hỏi nhà cầm quyền VN phải hoàn thành trách nhiệm giải quyết vấn đề ô nhiễm môi trường một cách triệt để: Đưa các thủ phạm ra tòa, bắt bồi thường đầy đủ và có biện pháp làm cho môi trường trở lại an lành trong sạch.

VỀ NỀN CHÍNH TRỊ ĐỘC HẠI

1- Kể từ ngày thống trị toàn thể Việt Nam, đảng Cộng sản đã dựng nên một chế độ độc tài toàn trị, áp dụng chủ thuyết Mác-Lê và đường lối "chuyên chính vô sản"; độc quyền nắm giữ hành pháp, lập pháp, tư pháp, quân đội, công an, báo chí; khủng bố, trấn áp những người tranh đấu cho tự do dân chủ, nhân quyền, dân quyền và sự toàn vẹn lãnh thổ. Ngoài ra, CSVN nắm trọn tài nguyên đất đai, ưu quyền về kinh tế; bóc lột sức lao động của người dân; khống chế tinh thần của toàn xã hội bằng việc độc quyền thông tin, giáo dục, văn hóa, nhất là công cụ hóa tôn giáo...

2- Đảng Cộng sản tạo điều kiện cho cán bộ đảng viên thành những lãnh chúa tham nhũng bóc lột; dùng công an làm công cụ bạo lực; ức hiếp và cướp bóc nhân dân; giam cầm và sát hại người vô tội... khiến cho xã hội tràn đầy bất công, bạo hành và dối trá... Nhân dân sống trong lo âu sợ hãi.

3- Đảng CSVN lệ thuộc Trung Cộng về chính trị, kinh tế, tài chánh, thương mại, kỹ thuật; trao cho Trung Cộng nhiều phần lãnh thổ và lãnh hải, nhiều tài nguyên trên đất và trên biển, nhiều dự án kinh tế và thương mại quan trọng; liên tục đàn áp những công dân biểu tình chống quân xâm lược và tường niệm các anh hùng liệt sĩ chống Tàu.

Chúng tôi yêu cầu CSVN từ bỏ nền chính trị độc hại như vậy, vì nó khiến đất nước không thể phát triển, người dân không được hưởng cuộc sống tự do và thịnh vượng như các nước dân chủ trên thế giới, Tổ quốc khó tránh khỏi

nguy cơ diệt vong.

Trước tình hình thâm hiểm và nguy cấp đó của dân tộc, toàn dân trong và ngoài nước có trách nhiệm cùng nhau giải quyết bằng cách:

1- Tạo nội lực dân tộc bằng cách liên kết trong và ngoài nước, đặt quyền lợi của Tổ quốc lên trên hết, xây dựng một nền chính trị tự do, dân chủ và nhân bản, thiết lập một thể chế tôn trọng các quyền tự do căn bản của người dân và quyền tự quyết của toàn thể Dân tộc.

2- Đòi đảng Cộng sản Việt Nam phải trao quyền cai trị lại cho toàn dân qua một cuộc bầu cử thực sự tự do, có quốc tế giám sát, để chọn người đại diện tài đức. Để có được cuộc bầu cử dân chủ, trước hết phải có các quyền tự do căn bản như ngôn luận, báo chí, lập hội, lập đảng.

3- Chính phủ mới sẽ phủ nhận mọi sự cam kết và các hiệp ước bất bình đẳng do đảng CSVN ký kết với Trung Cộng trước đây. Chính phủ mới có đủ tính chính đáng và hợp pháp để kiện Trung Cộng được thành công.

4- Kêu gọi quân đội và cảnh sát chỉ phục vụ tổ quốc và nhân dân, quyết tâm bảo vệ sự vẹn toàn lãnh thổ và chủ quyền của đất nước, chứ không làm công cụ cho bất cứ cá nhân hay tập thể nào.

5- Vận động quốc tế hỗ trợ cuộc tranh đấu đòi nhân quyền, tự do dân chủ và thịnh vượng cho đất nước.

Toàn dân cương quyết hoàn thành những mục tiêu nêu trên, cùng bắt tay nhau xây dựng Tổ Quốc hùng mạnh, trường tồn!

Làm tại Việt Nam và Hải Ngoại ngày 02-08-2016

Các tổ chức xã hội dân sự, các đảng phái chính trị, các cộng đồng, cá nhân trong và ngoài nước đồng ký tên:

- Các tổ chức xã hội dân sự trong nước: 1- Hội đồng Liên tôn Việt Nam. 2- Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại Việt Nam. 3- Khối 8406 quốc nội. 4- Khối 8406 hải ngoại. 5- Hội Cựu Tù nhân Lương tâm Công giáo. 6- Hội Dân oan Lâm Đồng. 7- Phong trào Dân oan Việt Nam

- Các chính đảng: 1- Việt Nam Quốc Dân Đảng, 2- Đảng Tân Đại Việt, 3- Lực lượng Cứu nguy Tổ Quốc

- Tại Hoa Kỳ: 1- Cộng đồng Người Việt Quốc gia Liên bang Hoa Kỳ (46 Cộng đồng thành viên). 2- Liên hiệp Hội thánh Em Cao Đài Tây Ninh Hải ngoại. 3- Hội Nhân quyền Helsinki. 4- Phong trào Nhân quyền Thời đại. 5- Phong trào Đoàn kết VNCH. 6- Khối 8406 Hoa Kỳ. 7- Hội Ái hữu Cựu Tù

nhân Chính trị Tôn giáo VN. 8- Tổng hội Cựu tù Chính trị Việt Nam tại Hải ngoại. 9- Phong trào Dân chủ VNam. 10- Phong trào Diên Hồng Thời đại.

- Tại Úc châu: Cộng đồng Người Việt Tự do Liên bang Úc Châu.

- Tại Âu châu: 1- Liên hội Người Việt Ty nạn Liên bang Đức. 2- Hội Người Việt Quốc gia Lausanne, Thụy Sĩ. 3- Đảng Tự do Dân chủ Việt Nam (Hải ngoại)

- Tại Canada: 1- Liên hội Người Việt tại Canada. 2- Hội Người Việt Tự do Vancouver Canada, Ban Yểm trợ Truyền thông Khối 8406.

Và nhiều tổ chức cá nhân khác.
Xin xem website: Lienketqnhn.org

cũng êm xuôi và tốt đẹp cả. Chúng tôi không sợ, mình không ngán gì hết, đến tuần sau nữa có khả năng sẽ diễu hành tiếp.”

Ông Nguyễn Bắc Truyền, một nhà hoạt động xã hội và là tín đồ Phật giáo Hòa Hảo đánh giá cao sáng kiến “Ngày vì Môi trường” của Giáo phận Vinh. Theo ông đây là hoạt động có tổ chức của một giáo phận đối với vấn đề quan trọng ở tầm quốc gia, mà Giáo phận Vinh là nơi trực tiếp bị ảnh hưởng do vụ Formosa gây ra. Ông đánh giá:

“Việc GP Vinh kêu gọi tổ chức

NGÀY MÔI TRƯỜNG của Giáo phận Công giáo Vinh 07-08-2016

.....**Á Châu Tự Do-Dân Làm Báo 07-08-2016**.....

NHỮNG BÀI HỌC TỪ “NGÀY MÔI TRƯỜNG” Ở GIÁO PHẬN VINH

**Anh Vũ, thông tin viên RFA,
2016-08-08**

Hoạt động “Một ngày vì Môi trường” của Giáo phận Vinh không chỉ là hoạt động thiết thực để gìn giữ môi trường, mà còn là bài học cho các tổ chức khác.

Vai trò của Xã hội Dân sự

Hưởng ứng lời kêu gọi “Ngày vì Môi trường” của Ban Công lý và Hòa bình, thuộc Giáo phận Vinh, ngày Chủ nhật 07-08-2016, đã có khoảng hơn 1 vạn giáo dân, thuộc các giáo xứ trong Giáo phận Vinh đã tiến hành việc dâng thánh lễ, cầu nguyện cho việc bảo vệ môi trường, tổ chức dọn dẹp vệ sinh trong toàn giáo xứ và tuần hành... nhằm bảo vệ và nâng cao ý thức cộng đồng trong việc bảo vệ môi trường sống.

Từ Nghệ An, ông Đức, một giáo dân ở Giáo xứ Phú Yên, Quỳnh Lưu cho biết: ngày vì môi trường ở địa phương ông đã diễn ra bình thường và đạt được nhiều kết quả. Môi trường cảnh quan được dọn dẹp phong quang, sạch sẽ. Nói về các trở ngại trong ngày môi trường ông trình bày: “Không, không có đâu, không có thằng nào đưa sao vàng đến phản đối đâu. Ngày hôm qua lúc bà con tuần hành thì cũng có một số công an bí mật đi theo, đi

ngày hoạt động về môi trường là một công việc hết sức cụ thể, nó không chỉ nhắc nhở trách nhiệm của những tín đồ, mà ngoài ra những người lương, những người không theo công giáo vẫn có thể tham gia vào để làm cho môi trường xung quanh mình nó tốt hơn. Theo tôi nghĩ việc làm này cần phải được nhân rộng ra cho tất cả người dân VN thực hiện, mà GP Vinh đã đi đầu rất tốt như vậy.”

Nói về vai trò của Giáo phận Vinh và các tổ chức XHDS trong việc tạo các áp lực để yêu cầu nhà nước giải quyết thảm họa do Formosa gây ra, trong cuộc PV của RFA ngày 30-6-2016, TS. Nguyễn Quang A khẳng định: “Các tổ chức XHDS sẽ đóng một vai trò hết sức quan trọng ở đây, đặc biệt là Giáo phận Vinh - với tư cách là một tổ chức có ảnh hưởng và là một XHDS có tổ chức nhất ở VN, họ sẽ có một vai trò rất quan trọng. Bởi vì người dân gây sức ép đối với chính quyền để buộc chính quyền phải thay đổi và cái đó là tốt đối với chính quyền.”

Ông Lã Việt Dũng, một thành viên của tổ chức No-U thấy rằng, qua sự kiện Ngày môi trường do Giáo phận Vinh khởi xướng, đã làm cho các nhà hoạt động xã hội thức tỉnh. Ông thừa nhận rằng, lâu nay các tổ chức XHDS đã quên những việc làm tương như bình dị như vậy,

nhưng mang lại quyền lợi cho người dân. Theo ông, đây là những việc làm cần thiết để các tổ chức XHDS nhận được sự ủng hộ của người dân. Ông nói: *"Tôi rất hoan nghênh việc nhân rộng các hoạt động tương tự như vậy về môi trường nói riêng và các hoạt động của các tổ chức XHDS nói chung. Vừa qua Giáo phận Vinh đã có hoạt động cụ thể, tôi ủng hộ và nghĩ rằng việc làm đầy cần phải được nhân rộng hơn không chỉ trong phạm vi của một tổ chức tôn giáo."*

Nhu cầu chính đáng của giáo dân

Ông Nguyễn Bắc Truyền thấy rằng, các hoạt động kêu gọi người dân tham gia mang có ý nghĩa về mặt tập hợp quần chúng. Theo ông việc làm này càng được nhân rộng thì càng chứng tỏ sức mạnh của các tổ chức XHDS, đây là điều có lợi cho đất nước VN. Ông khẳng định:

"Sự quan tâm của mỗi người về môi trường sống, là hành động đơn thuần về môi sinh, không liên quan đến chính trị. Các tôn giáo khác cũng như các tổ chức XHDS cũng có thể học tập cách làm của GP Vinh. Trong công việc này, Phật giáo Hòa Hảo của chúng tôi cũng đã xem xét và đề ra các công việc cụ thể và thích hợp, để kêu gọi người dân quan tâm và bảo vệ môi trường sống xung quanh mình".

Từ Sài Gòn, ông Lê Quang Hiền, Thư ký Hội đồng Liên Tôn khẳng định rằng việc tổ chức Ngày vì môi trường của Giáo phận Vinh là việc làm không nhằm chống chính quyền, mà chỉ kêu gọi làm sạch môi trường sống, chống lại các nguy cơ gây hại cho đất nước và người dân. Ông nhận định: *"Cá nhân tôi cũng như các thành viên của HĐ Liên Tôn VN ai cũng thấy phải có bổn phận và trách nhiệm. Tôi thấy cách thức đó (của GP Vinh) là cấp thiết mà các tôn giáo khác ở VN cần nên làm, bởi vấn đề ô nhiễm môi trường là vấn đề chung của toàn xã hội. Đồng thời 5 tôn giáo ở VN cũng nằm trong XH nên các chức sắc tôn giáo phải cùng chịu trách nhiệm."*

Theo MS. Nguyễn Trung Tôn, một nhà hoạt động xã hội và là mục sư Tin Lành, thấy rằng hoạt động

trong Ngày Môi trường ở Giáo phận Vinh diễn ra trong Chủ Nhật vừa qua, đã cho thấy đây là một nhu cầu chính đáng của giáo dân và sẽ không bị đàn áp. Theo ông, nên coi đó là sự tập dượt sinh hoạt chính trị dân chủ, điều mà Hội Anh em Dân chủ cũng đã xúc tiến. Ông bình luận: *"Trên phương diện của một người đấu tranh cũng như hoạt động Tôn giáo thì tôi thấy đây là một nhu cầu cần thiết. Chúng tôi khẳng định rằng những hành động yêu nước, yêu quê hương và bảo vệ môi trường trong sạch thì không có thế lực nào có thể ngăn cản việc làm này. Vào ngày 28-29/7, thì hội Anh em Dân chủ chúng tôi cũng phát động phong trào dân tở rời, để vận động người dân đòi khởi kiện Formosa ra tòa án."*

Về đôi sách của chính quyền trước các hoạt động của các tổ chức XHDS cũng như các tôn giáo khác dưới các hình thức tương tự sự kiện ngày Môi trường của Giáo phận Vinh, ông Nguyễn Bắc Truyền đánh giá: *"Nhưng ở VN các hành động như vậy sẽ bị coi là thách thức họ (chính quyền) và họ sẽ không ra mặt đàn áp công khai, nhưng chắc chắn rằng, ở đâu có nhiều người tham gia thì chúng ta sẽ chống lại được việc đàn áp. Nhưng những vùng xa xôi, hoạt động nhỏ lẻ thì chắc chắn họ sẽ tiến hành đàn áp và gây khó khăn cho người đấu tranh."*

Dưới nhan đề "Hoan nghênh Ngày Môi Trường của Giáo phận Vinh", ông Nguyễn Khắc Mai, một nhân sĩ trí thức nổi tiếng, hiện là Giám đốc Trung tâm Minh triết Việt Nam có viết rằng *"...Lành thay, ơn ích thay, đẹp đẽ thay, thánh thiện thay hành động "Bảo vệ Môi trường" của bà con Giáo phận Vinh. Tôi tiếp nhận tin lành này và cũng sẽ đồng hành làm những việc ơn ích. Tôi mong tiếng chuông rung lên từ những xứ đạo sẽ vang xa lay động và thức tỉnh mọi người! Nguyên cầu những hành động thánh thiện thành công. Nguyên cầu sự mở rộng vòng tay lớn cùng hành động vì môi trường của tất cả mọi cộng đồng."*

+++++

LM ĐẶNG HỮU NAM: HIẾN PHÁP KHÔNG CẤM THÌ CHÚNG TÔI ĐƯỢC PHÉP BIỂU TÌNH.

Hòa Ái, phóng viên RFA, 2016-08-10

Vào hôm Chủ nhật, mừng 7 tháng 8, cộng đoàn giáo dân thuộc giáo phận Vinh hưởng ứng lời kêu gọi "Một ngày vì môi trường" của Ban Công lý và Hòa Bình giáo phận Vinh. Hòa Ái có cuộc trao đổi với Linh mục Đặng Hữu Nam, quản xứ giáo xứ Phú Yên, là một trong những người tổ chức sự kiện này với lời khẳng định cộng đoàn giáo dân Vinh sẽ tiếp tục hoạt động vì môi trường.

Hòa Ái: Hòa Ái xin phép kính chào Linh mục Đặng Hữu Nam. Trước hết, kính nhờ Linh mục chia sẻ về tinh thần tham gia "Một ngày vì môi trường" của giáo dân thuộc giáo phận Vinh vào Chủ Nhật, mừng 7 tháng 8 vừa qua.

Linh mục Đặng Hữu Nam: Vào Chủ Nhật, ngày 7 tháng 8 vừa qua, với lời kêu gọi của Ban Công lý và Hòa Bình của Giáo phận Vinh và của Đức Giám mục giáo phận Phaolô Nguyễn Thái Hợp thì tất cả mọi người trong giáo phận cũng như tất cả giáo xứ rất là hồ hởi và người ta sẵn sàng xuống đường, sống và hành động cho một ngày vì môi trường rất rầm rộ.

Tất cả giáo xứ đã tổ chức dâng thánh lễ, thấp nền cầu nguyện và dọn vệ sinh môi trường sống của mình và người ta đã tổ chức những cuộc tuần hành ở một số nơi, xuống đường biểu tình để sống vì môi trường, kêu gọi bảo vệ môi trường, phản đối Formosa xả thải chất độc và chôn chất độc hại hủy diệt môi trường tại Việt Nam cũng như kêu gọi mọi người ý thức về việc bảo vệ môi trường sống của mình.

Hòa Ái: Thưa Linh mục, qua sinh hoạt của giáo dân ở Vinh trong "Một ngày vì môi trường", Linh mục có nghe những chia sẻ hay thông điệp nào từ các giáo xứ khác khắp Việt Nam rằng tinh thần này được lan tỏa hay không?

Lm ĐHN: Không chỉ riêng gì giáo phận Vinh mà hầu hết các giáo

xứ trên dải đất VN, họ đều hưởng ứng “Ngày vì môi trường” với giáo phận Vinh và hiệp thông với giáo phận Vinh bằng những thánh lễ và các cuộc thấp nền cầu nguyện và hiệp thông với giáo phận Vinh trong “Ngày vì môi trường” để cầu nguyện cho các nạn nhân của môi trường cũng như góp phần của mình vào việc bảo vệ môi trường sống.

Đặc biệt là có một số tôn giáo bạn cũng gửi những lời ngợi khen và lời cảm ơn đến GP Vinh vì đã có sáng kiến tổ chức “Ngày vì môi trường”; hay một số nhà đấu tranh và các tổ chức xã hội dân sự, họ cảm thấy rất hãnh diện và ngưỡng mộ vì sáng kiến của giáo phận Vinh và họ chia sẻ rằng đó cũng là bài học cho họ, vì họ cũng muốn làm cho tinh thần đó và hành động đó được nhân lên trong khắp VN để con người sống vì môi trường với những hành động thiết thực hơn.

Không có đàn áp

Hòa Ái: *Trở lại với sinh hoạt trong ngày Chủ Nhật vừa rồi, bên cạnh số lượng giáo dân tham gia lên đến hàng ngàn người thì cũng có sự xuất hiện của hàng ngàn cảnh sát, an ninh, lực lượng cơ động. Giới quan sát cho rằng đây là một dấu hiệu tích cực bởi vì không thấy có sự can thiệp thô bạo nào. Linh mục nhận định như thế nào, thưa Linh mục?*

Lm ĐHN: Với bản thân tôi nhận định rằng nếu chúng ta xét về hiện tượng thì so với các cuộc biểu tình ở Hà Nội, Sài Gòn bị nhà cầm quyền đàn áp thì chúng ta thấy đây có một sự biến chuyển tích cực. Nhưng bên cạnh đó chúng ta cũng sẽ thấy khía cạnh mặt trái của vấn đề. Bởi vì vào ngày Chủ Nhật vừa qua, chúng ta cũng thấy riêng việc xuống đường biểu tình phản đối Formosa và kêu gọi bảo vệ môi trường thì có hơn 10 ngàn người ở giáo phận Vinh xuống đường biểu tình như vậy. Về tương quan lực lượng, chắc chắn rằng chính quyền hành xử một cách khôn ngoan khi không có sự đàn áp xảy ra.

Tôi là người không phải chủ trương bạo động và chúng tôi quyết tình, quyết chí không sử dụng đến bạo lực, nhưng chúng ta cũng có thể

nhận định rằng phải chăng Nhà nước Việt Nam cũng nhìn đến tương quan lực lượng và sẽ nhìn đến hậu quả nặng nề hơn khi xảy ra các cuộc đàn áp thì liệu sẽ gây phần nộ không chỉ riêng hơn 500 ngàn tín hữu của giáo phận Vinh mà còn rất nhiều người trên thế giới và trong nước nữa. Đặc biệt trong thời đại đa chiều thông tin, người ta sẽ tìm đến sự thật và vì thế cũng sẽ lộ ra mặt trái của nhà cầm quyền Việt Nam. Do đó đây là cách khôn ngoan trong cách hành xử của nhà cầm quyền.

Tuy nhiên với bản thân tôi là một linh mục, một người đấu tranh bất bạo động thì tôi cũng có quyền hy vọng và cũng mời gọi tất cả mọi người chúng ta có quyền để hy vọng rằng đó cũng là một sự biến chuyển tích cực trong nhận thức của những người cầm quyền tại Việt Nam. Khi thay đổi nhận thức thì họ sẽ thay đổi cả hành động và thay đổi cả cách sống. Đó là điều chúng ta cần và đó là điều chúng ta có quyền để hy vọng một sự tốt đẹp hơn nơi đất nước Việt Nam của chúng ta.

Chính quyền với Luật biểu tình

Hòa Ái: *Hòa Ái cũng xin được hỏi thăm về vụ việc Linh mục bị giới chức Hà Nội câu lưu hôm mùng 4 tháng 8 và bị cáo buộc là người tổ chức các cuộc biểu tình. Linh mục có thể kể lại Linh mục đã nói gì với họ về cáo buộc này cũng như phản ứng của họ ra sao?*

Lm ĐHN: Có lẽ mục đích chính của cuộc làm việc của Bộ Công an đối với tôi là những việc tôi đã làm, đang làm và sẽ làm, đó là những cuộc biểu tình do tôi tổ chức tại giáo phận Vinh để bảo vệ môi trường và bảo vệ đất nước.

Họ bảo rằng đó là sai luật vì chưa có Luật Biểu tình. Tôi cho họ biết rằng họ đã nhầm về Luật Biểu tình. Bởi vì nếu chúng ta nói đất nước của chúng ta là một đất nước pháp quyền thì chắc chắn chúng ta phải tôn trọng pháp luật. Luật Biểu tình mà Quốc Hội đang nợ dân bao nhiêu năm qua vẫn chưa có thì chúng ta phải hiểu cho rõ và cho đúng là Luật Biểu tình để hướng dẫn người biểu tình trong thủ tục như thế nào cũng như các cơ quan

chức năng phải giải quyết như thế nào với nguyện vọng của những người biểu tình. Nhưng, Hiến pháp là hình thức pháp luật cao nhất tại Việt Nam nên chúng ta phải tôn trọng Hiến pháp đó.

Với tôi hay với bất cứ ai, Hiến pháp không cấm thì có nghĩa rằng người dân được phép làm. Vì thế chúng tôi được phép biểu tình. Thậm chí tôi chưa coi đó là biểu tình, bởi vì chúng tôi tổ chức dâng lễ cầu nguyện, cầu nguyện cho quốc thái dân an, cầu nguyện cho công lý và hòa bình, cầu nguyện cho giới chức lãnh đạo của các cấp chính quyền Việt Nam trong đó có cả các vị nữa. Việc chúng tôi biểu tình hay làm điều như các anh nói không phải là phá nhà nước vì chúng tôi bảo vệ nhà nước, chúng tôi là những người yêu nước thật sự.

Họ cũng đưa ra các câu hỏi thăm dò cũng như không muốn tôi tiếp tục các việc đó nhưng tôi tuyên bố với họ “Điều gì luật pháp không cấm thì tôi sẽ làm”. Và tôi tuyên bố với các anh rằng tôi tiếp tục sẽ làm và sẽ còn làm nhiều hơn nữa với mức độ sẽ lớn hơn những gì tôi đã làm. Và điều đó tôi đã thực hiện vào đúng ngày Chủ Nhật vừa qua trong ngày sống vì môi trường với lời mời gọi của GPn Vinh, bề trên của tôi.

Hòa Ái: *Cảm ơn thời gian của Linh mục Đặng Hữu Nam dành chia sẻ với thánh giá của đài ÁCTD.*

HÃY ĐOÀN KẾT XUNG QUANH CÁC CHA XỨ CÁN ĐÀM

Mai Tú Ân 07-08-2016

On Chúa là các cuộc xuống đường biểu của giáo dân địa phận Vinh, Nghi Lộc, Song Ngọc... ứng hộ lời kêu gọi của Đức Cha Nguyễn Thái Hợp về Ngày Môi Trường ngày chủ nhật 7/8/2016 đã diễn ra an bình, trật tự. Với các khẩu hiệu thời sự như: “*Cá cần nước sạch, chính quyền cần minh bạch*”, “*Formosa rút xéo*”. Bà con giáo dân đã diễu hành rất qui củ, đội ngũ chỉnh tề dưới sự lãnh đạo của các cha xứ chủ quản. Thông điệp mà cha Nguyễn Thái Hợp, và các cha khác cùng của bà con giáo dân các địa

phận nói trên đã được gửi đi. Rõ ràng và mạnh mẽ nhất.

Chính quyền, qua các lực lượng AN, CA... đông đảo, rầm rộ nhưng đã kiềm chế, không ngu xuẩn tham gia vào việc ngăn chặn hay bắt bớ đoàn người biểu tình đông đến hàng vạn người ở các giáo xứ kể trên. Cuộc xuống đường biểu tình của bà con giáo dân đã thành công về mọi mặt.

Và tất cả chúng ta, người dân Việt Nam đều vui mừng khi nhìn thấy các cha xứ cùng bà con xóm Đạo đã thay mặt cho tất cả người dân Việt Nam chúng ta, bất kể Lương hay Giáo xuống đường để gửi tới chính quyền những thông điệp mạnh mẽ nhất, rằng người dân cần sống trong một môi trường trong sạch, chính quyền cần minh bạch, Formosa phải cắt đi. Cũng như không thể không thấy người dân các xóm Đạo được tổ chức tốt thế nào, từ trong nhà cho tới các cuộc biểu tình ngoài đường phố. Và các cha xứ chủ chốt là những người lãnh đạo tài giỏi, đầy uy tín đối với cộng đồng giáo dân như thế nào.

Thật trùng khớp khi Quốc hội Việt Nam vừa họp để lùi ngày trình và thông qua dự luật biểu tình thêm 2 năm nữa thì cuộc xuống đường biểu tình này của bà con giáo dân cho thấy một chân lý giản đơn rằng, những gì liên quan đến cuộc sống của người dân thì hãy để người dân tự quyết định. Bằng hành động xuống đường biểu tình vì ngày Môi Trường 7/8/2016, đồng bào đã nhô toet vào việc thông qua hay không thông qua dự luật biểu tình của Quốc Hội Việt Nam. Quyền biểu tình đã là quyền căn bản của người dân, cũng như quyền phản kháng là quyền không thể chia cắt của người dân trước bất công, bất bình xã hội.

Mặc dù bị chia rẽ, bị vu vạ đủ thứ nhưng chưa bao giờ người Công giáo và người Lương hay người của mọi tôn giáo khác trên đất nước chúng ta lại chia rẽ, phân biệt cả. Ai cũng là người con dân đất Việt, máu chảy ruột mềm và cũng đều đau lòng trước thảm họa cá chết miền Trung, môi trường sống bị hủy hoại nặng nề, và cuộc sống của đồng bào miền Trung sẽ đi về đâu. Cuộc

xuống đường hôm nay của đồng bào Công Giáo là sự tiếp nối, chia sẻ các cuộc xuống đường của đồng bào cả nước bắt đầu từ tháng 5 vừa qua. Không thể không có lời cảm phục đối với các cha xứ, những con người mạnh mẽ, can đảm và đầy năng lực khi dẫn dắt các cuộc tuần hành của bà con giáo dân một cách hoàn toàn trật tự, qui củ và luôn ở trong tầm kiểm soát. Nhìn bà con xếp hàng trật tự, đi theo lớp lang và có cả các khối phụ nữ áo dài đỏ diễu hành như trong buổi Thánh Lễ, thật kính nể bà con, kính nể các cha xứ chủ quản vô cùng.

Điều đó cho ta thấy, một cuộc xuống đường biểu tình cần lắm những người điều hành có tổ chức lãnh đạo. Cuộc đấu tranh đòi các quyền dân sinh, dân chủ, dân quyền còn dài lâu, gian khổ nhưng giờ ta có thể biết được nơi có ngọn cờ bay phất phới vậy gọi. Và Giáo Hội Thiên Chúa, qua các cha xứ phản kháng là những nơi xứng đáng để học hỏi, để nương tựa tinh thần và cũng là nơi xứng đáng để lãnh đạo chúng ta trong cuộc đấu tranh cho công bằng và liêm chính.

Hãy đoàn kết xung quanh các hội đoàn tôn giáo phi quốc doanh, cũng như hãy đoàn kết xung quanh các đức cha can đảm...

danlambao.vn.blogspot.com

HỘI NGHỊ TỰ DO TÔN GIÁO ĐNÁ: QUYẾT TÂM ĐOÀN KẾT TOÀN KHU VỰC

Mạch Sống, 2 tháng 8, 2016

Hội nghị Tự do Tôn giáo hay Niềm Tin Đông Nam Á lần 2 đã kết thúc với quyết tâm thực hiện một số việc làm cụ thể để phát huy tự do tôn giáo hay niềm tin trong tinh thần đoàn kết toàn khu vực.

Trong số các việc làm này, nổi bật nhất là hướng dẫn cho các cộng đồng tôn giáo đánh giá việc thực hiện những cam kết của từng quốc gia trong vùng trong tiến trình Kiểm điểm Định kỳ Phổ quát của Liên Hiệp quốc và Bản Tuyên ngôn Nhân quyền ASEAN. Công việc hướng dẫn và huấn luyện này sẽ bắt đầu ngay trong tháng tới.

Để tạo thuận lợi cho việc huấn luyện và hướng dẫn này, các tham dự viên ở một số quốc gia sẽ hình thành "bàn tròn đa tôn giáo" nếu

chưa có, hoặc sẽ củng cố bàn tròn đa tôn giáo đã có sẵn.

Công việc thứ ba được đề nghị là tiếp tục phổ biến Bản Tuyên Bố Chung của Hội nghị lần 1, tổ chức cuối tháng 9 năm ngoái ở Bangkok, Thái Lan, rộng rãi ở từng quốc gia Đông Nam Á, để qua đó kêu gọi thêm các cộng đồng và tổ chức nhập cuộc.

BPSOS được các tham dự viên đề cử đứng ra phối hợp việc thực hiện các công tác này.

Ngày 1 tháng 8, gần 90 tham dự viên đã bắt đầu và phần khởi khi Linh mục Nguyễn Văn Lý từ Việt Nam gửi lời chào mừng và chia sẻ những khó khăn mà các cộng đồng tôn giáo ở Việt Nam đang phải đối mặt. Trong phần giới thiệu LM Lý ban tổ chức chiếu đoạn video tóm tắt cuộc đời đấu tranh của vị tu sĩ Việt Nam này.

Sang ngày thứ 2 của hội nghị, các tham dự viên được cựu Tổng thống, cựu Thủ tướng, cựu Ngoại trưởng Jose Ramos-Horta của quốc gia Đông Timor chào đón. Ông chia sẻ kinh nghiệm tranh đấu đầy cam go và hiểm nghèo để tranh đấu giành độc lập cho Đông Timor.

Ngay khi còn đang lưu vong, Tiến sĩ Ramos-Horta cũng đã đóng góp không nhỏ cho cuộc tranh đấu đòi dân chủ cho Miến Điện. Ông đã được trao giải Nobel Hoà bình cho những hoạt động tranh đấu ôn hoà và hiệu quả.

Cuối ngày 2 tháng 8, cựu Đại sứ Hoa Kỳ Grover Joseph Rees đã bế mạc hội nghị. Ông kêu gọi mọi tham dự viên hãy quyết tâm nói lên sự thật nhất là khi chính quyền tìm cách che đậy và bưng bít. Ông là vị đại sứ Hoa Kỳ đầu tiên ở Đông Timor và đã đóng góp nhiều cho đất nước này ngay sau khi giành được độc lập.

Các tham dự viên đồng ý với đề nghị của ban tổ chức là sẽ thực hiện hội nghị lần 3 tại Phi Luật Tân vào năm 2017.

Ts. Nguyễn Đình Thắng, Tổng Giám đốc kiêm Chủ tịch BPSOS, đã thay mặt ban tổ chức cam kết sẽ ngay lập tức phối hợp với các tổ chức bạn để thực hiện các công việc được đề ra.

Trong 2 ngày hội nghị, văn phòng Thủ tướng và Bộ Ngoại giao Đông Timor đã cử đại diện tham dự trong tư cách quan sát viên.

<http://machsongmedia.com>



TRUNG QUỐC áp đặt trật tự pháp lý mới

.....*Trương Nhân Tuấn 01-08-2016*.....

Hội nghị Ngoại trưởng của các nước ASEAN được tổ chức ở Vientiane (Lào), bế mạc hôm 25/7 với một bản Tuyên bố chung được công bố, trong đó nội dung phán quyết ngày 12/7 của Tòa Trọng tài Thường trực (PCA) đã không được nhắc đến.

Theo tin tức báo chí, nguyên nhân đến từ việc cản trở của thành viên Campuchia.

Nhân hợp báo, Người phát ngôn Bộ Ngoại giao Chum Sounry của nước này cho biết: "Tranh chấp Biển Đông là tranh chấp giữa Philippines và Trung Quốc (TQ) chứ không phải giữa ASEAN và Trung Quốc. Vì vậy, không nên đưa cả khối ASEAN vào vấn đề này, Campuchia không muốn dính dáng đến vấn đề này".

Trước đây không lâu, báo chí cũng đăng tải tin tức về ông Hun Sen, Thủ tướng Campuchia. Ông này cho rằng sẽ không ủng hộ phán quyết sắp tới của Tòa PCA tại La Haye, Hà Lan. Theo ông Hun Sen, vụ Philippines kiện Trung Quốc về việc diễn giải và áp dụng sai Công ước 1982 về Luật Biển, là "một âm mưu chính trị". Ông cũng cho rằng vấn đề này là chuyện riêng của hai nước, không liên quan đến ASEAN. Vấn đề là Philippines là một thành viên sáng lập khối ASEAN. Tranh chấp Biển Đông liên quan trực tiếp đến nhiều nước ở Biển Đông, như Philippines, Việt Nam, Malaysia, Brunei. Tức tranh chấp Biển Đông cũng là một vấn đề trọng tâm của ASEAN. (Và cả thế giới, do quyền tự do hàng hải, vì Biển Đông là hải lộ quan trọng, luân lưu trên 50% hàng hóa thế giới).

Phán quyết của tòa PCA hôm 12/7 thực ra là việc "diễn giải và áp dụng các điều trong bộ Luật Quốc tế về Biển 1982". Tức nhằm giải thích cách áp dụng luật. Trong chừng mực, phán quyết cũng là luật.

'Quyền lịch sử'

Trung Quốc tự tiện diễn giải và áp dụng bộ Luật Biển 1982 theo

cách của họ, chỉ có lợi cho họ, bất chấp những thiệt thòi của các nước chung quanh.

Trung Quốc áp dụng "quyền lịch sử", yêu sách 80% vùng Biển Đông. Tòa cho rằng việc áp dụng "quyền lịch sử" đã không còn phù hợp với Luật biển 1982. Tức là, ngay cả khi Trung Quốc chứng minh được rằng họ có "quyền lịch sử", thì khi Trung Quốc ký nhận công ước Luật Quốc tế về Biển 1982, quyền này cũng bị mất đi.

Hơn thế, Trung Quốc chưa hề có cái gọi là "quyền lịch sử" ở Biển Đông. Tòa đã chứng minh rằng TQ qua bao thời đại, chưa hề kiểm soát trên thực tế vùng biển này.

Từ vấn đề "quyền lịch sử" ta mới hiểu lý do khác (ngoài lý do viện trợ tiền bạc của Trung Quốc), vì sao Campuchia không ủng hộ phán quyết của Tòa PCA.

Đến nay một số đông chính trị gia Campuchia vẫn còn ủng hộ lập trường của ông Hoàng Sihanouk, là đòi "quyền lịch sử" của Campuchia ở Việt Nam (như đòi quyền sử dụng cảng Sài Gòn, sử dụng các thủy lộ Cửu Long... để về Phnom Penh).

Trường hợp Trung Quốc, khi ký vào Công ước Luật biển 1982, quyền lịch sử (nếu có) của Trung Quốc bị mất đi. Trường hợp Campuchia (và Việt Nam), sau khi độc lập, thoát ách thực dân, "quyền lịch sử" của Campuchia (trên lãnh thổ Nam Kỳ) cũng bị mất đi.

Công pháp quốc tế không nhìn nhận hiệu lực của "quyền lịch sử". "Quyền" bị thay thế bằng khái niệm luật học "uti possidetis". Khái niệm này có nghĩa là: nếu (trước khi độc lập) anh có (kiểm soát) vùng lãnh thổ đó, thì sau khi độc lập anh tiếp tục giữ vùng lãnh thổ này.

Phía TQ tẩy chay, không tham dự phiên Tòa, điều này không làm cho thẩm quyền của Tòa PCA bị giảm sút. Cũng như các vận động rầm rộ của TQ nhằm "chính trị hóa" phán quyết, cũng sẽ không giúp cho việc giải thích "Luật" của Trung

Quốc có giá trị hơn Tòa PCA.

Nhưng quan điểm của các lãnh đạo Campuchia về phán quyết của Tòa rõ ràng đã phủ nhận nền "quốc tế pháp trị", đã được thiết lập từ hệ quả của hai cuộc Thế chiến. Theo đó mọi tranh chấp giữa các nước sẽ được giải quyết bằng luật lệ, thay vì bằng vũ lực. Điều này có thể sẽ làm tổn hại đến quyền lợi của Vương quốc Campuchia, một nước nhỏ, còn hiện hữu được là nhờ sự bảo vệ của Luật Quốc tế.

Lịch sử chứng minh, đã hai lần Campuchia bảo vệ được sự toàn vẹn lãnh thổ của mình là nhờ "pháp luật quốc tế".

Tiền lệ trong ASEAN

Khoảng năm 2011, tranh chấp giữa Thái Lan và Campuchia về chủ quyền vùng đất (khoảng 4,5km²) chung quanh ngôi đền Preah Vihear khiến hai nước căng thẳng, ngấp nghé bên bờ chiến tranh. Campuchia đệ đơn lên tòa Công lý Quốc tế (ICJ) ngày 28-4-2011 yêu cầu Tòa "giải thích lại phán quyết 1962".

Tranh chấp ngôi đền này giữa hai nước đã từng được Tòa ICJ phân xử năm 1962, theo đó ngôi đền này thuộc về Campuchia.

Việc phân xử thời đó "đầy kịch tính", vì theo nội dung Công ước phân định Biên giới Thái-Miên do Pháp và Thái Lan thực hiện những năm 1897 và 1904, ngôi đền Preah Vihear thuộc về chủ quyền của Thái Lan. Nhưng trên bản đồ (do Pháp thực hiện sau đó vài năm) thì ngôi đền lại thuộc về Campuchia.

Cuối cùng Tòa xử Thái Lan bị "estoppel", vì nước này đã không phản đối (các tấm bản đồ vẽ sai) trong một thời gian dài. Tòa cho rằng, việc không lên tiếng phản đối đồng nghĩa với việc chấp nhận. Dĩ nhiên là quần chúng Thái Lan không đồng tình về phán quyết này. Ngày 11-11-2013 Tòa ICJ nhóm họp lại và ra phán quyết, cho rằng khu đất 4,5km² đất chung quanh ngôi đền cũng thuộc về Campuchia. Phán quyết cũng hết sức "kịch tính", vì nếu ta xét đến các tấm bản đồ phân định biên giới, thì rõ ràng vùng đất này thuộc về Thái Lan. Và dĩ nhiên, dư luận T.Lan phản đối, không đồng ý với phán quyết này.

Trong vụ tranh chấp này quan điểm "trọng luật" của ASEAN là rõ rệt. Thông cáo chung của các nước ASEAN có nội dung: "Tôn trọng phán quyết của Tòa và yêu cầu các bên thi hành án lệnh của Tòa tùy theo luật pháp của mỗi quốc gia".

Thì hôm nay, không có lý do nào để Campuchia ngăn cản khối ASEAN ra một tuyên bố yêu cầu các bên "tôn trọng phán quyết của Tòa PCA". Philippines là một thành viên sáng lập ASEAN và phán quyết của Tòa PCA là giải thích luật, tức là "luật".

Cả hai lần Tòa Công lý Quốc tế đều "xử ép" Thái Lan về chủ quyền ngôi đền Preah Vihear. Dầu vậy Thái Lan không phản đối, ngăn cản ASEAN ra thông cáo chung.

Campuchia là một nước nhỏ, nhờ "luật quốc tế" bảo vệ mà lãnh thổ nước này mới được "toàn vẹn" ngày hôm nay. Bây giờ, lãnh đạo Campuchia, có thể vì được sự trợ giúp (hay hứa hẹn trợ giúp) tiền bạc từ phía Trung Quốc, lại có chủ trương ủng hộ việc bất tuân luật lệ.

Đây là một tiền lệ nguy hiểm cho Campuchia.

Phía Thái Lan, dân chúng vốn từ lâu bất mãn với các phán quyết của ICJ (1962 và 2013), có thể nhân việc Campuchia ủng hộ việc không tôn trọng luật pháp, sẽ đặt lại việc thi hành hai án lệnh này.

Điều tệ hơn nữa là lãnh thổ của Campuchia hiện nay khoảng 50% diện tích đã được Pháp lấy lại từ Thái Lan qua những kết ước quốc tế. Mà nền tảng của "quốc tế công pháp" là gì nếu không phải là những kết ước quốc tế?

Sẽ không có điều gì cấm cản Thái Lan phủ nhận mọi kết ước có liên quan đến biên giới đã ký kết (dưới áp lực của Pháp) từ đầu thế kỷ 20. Campuchia lúc đó sẽ không thể phản biện lại Thái Lan. Bởi vì chính Campuchia đã ủng hộ cho việc phủ nhận công lý quốc tế.

Trật tự pháp lý quốc tế đảo lộn

Trật tự pháp lý quốc tế, được dựng lên từ Thế chiến II nếu không được các nước trong khu vực tuân thủ, nó sẽ thay thế bằng trật tự mới do Trung Quốc áp đặt.

Trật tự pháp lý cũ đặt nền tảng

trên sự "bình đẳng về chủ quyền". Mọi quốc gia, bất kể lớn nhỏ, mạnh yếu, dân đông hay dân ít... đều bình đẳng như nhau về "chủ quyền".

Sự bình đẳng về chủ quyền đã được thể hiện trong bộ Luật Quốc tế về Biển 1982. Theo đó, một nước ven biển, bất kỳ lớn nhỏ, dân đông dân ít, được hưởng như nhau 12 hải lý (tính từ bờ, hay đường cơ bản) hải phận gọi là "lãnh hải" và 200 hải lý hải phận gọi là "kinh tế độc quyền".

Bộ Luật Quốc tế về Biển 1982 là "trật tự về biển" mà các nước trên thế giới đã ký kết và tuân thủ. Phán quyết của Tòa PCA ngày 12/7 là việc giải thích luật, là "trật tự về biển", áp dụng cho Biển Đông.

Trung Quốc đã ký Công ước này. Bây giờ Trung Quốc tuyên bố không nhìn nhận thẩm quyền của Tòa (vốn được LHQ chỉ định) và cho biết sẽ không tuân thủ thi hành phán quyết này.

Ta thấy bóng dáng một "trật tự pháp lý mới", do Trung Quốc áp đặt. Theo đó "chủ quyền" không còn là đơn vị tối thượng và bình đẳng trong luật biển, mà "nước lớn" quyết định việc phân chia biển.

Vấn đề là các những "nước lớn" khác, đã khai sinh ra "trật tự pháp lý" cũ, có chấp nhận việc này hay không?

đảo, cảnh cáo những nước nào dám tiếp tục can dự vào Biển Đông, cho đến những "thông tin" cho biết về khả năng Trung Quốc rút khỏi Công ước Liên Hiệp Quốc về Luật Biển 1982, hay là thiết lập vùng nhận dạng phòng không trên Biển Đông.

Động thái quyết đoán mới nhất là việc Bắc Kinh hôm 06-08-2016 đã loan báo việc cho đội máy bay hùng hậu tập luyện tuần tra trên Biển Đông - tại vùng Trường Sa và Scarborough, hai điểm nóng hiện nay - để gọi là sẵn sàng đối phó với mọi mối đe dọa về an ninh, cũng như để bảo vệ chủ quyền và quyền lợi trên biển của Trung Quốc.

Tham vọng biển Biển Đông thành ao nhà của riêng Trung Quốc đã được Bắc Kinh bộc lộ từ lâu, và nguyên nhân thúc đẩy họ cũng đã được rất nhiều chuyên gia phân tích.

Chuyên gia quân sự Daniel Schaeffer: Biển Đông trong chiến lược tàu ngầm Trung Quốc

Trong bài phỏng vấn dành cho ban Hoa ngữ RFI sau khi Tòa Trọng tài Thường trực La Haye ra phán quyết bác bỏ yêu sách chủ quyền của Trung Quốc trên toàn bộ Biển Đông, tướng Daniel Schaeffer, từng là tùy viên quân sự Pháp tại VN, Thái Lan và TQ, hiện là chuyên gia nghiên cứu về Biển Đông và châu Á tại trung tâm tham vấn Asie 21 ở Pháp, đã nhắc lại quan điểm từng được ông bảo vệ trong nhiều năm nay :

Ý đồ độc chiếm Biển Đông của Trung Quốc chủ yếu xuất phát từ một nguyên nhân chiến lược : kiểm soát Biển Đông để sử dụng vào việc triển

TRUNG QUỐC **độc chiếm Biển Đông để chống Hoa Kỳ** **—Trọng Nghĩa RFI 08-08-2016—**

Dù Đường lưỡi bò mà họ trương ra để khẳng định chủ quyền trên Biển Đông bị Tòa án Trọng tài Thường trực La Haye bác bỏ hôm 12-07-2016, Trung Quốc vẫn lớn tiếng tự nhận là chủ nhân vùng biển này, và liên tiếp có những động thái đe dọa các nước nào dám tranh cãi yêu sách đơn phương của mình. Quyết tâm của Trung Quốc đặt lại câu hỏi : đâu là nguyên do khiến Bắc Kinh bất chấp công luận để bám chặt Biển Đông ?

Ngay sau khi yêu sách chủ quyền của Trung Quốc trên gần như toàn bộ Biển Đông bị đánh giá là không có cơ sở, Bắc Kinh đã có phản ứng rất dữ dội, từ việc đe dọa sẽ tiếp tục bồi đắp

khai hiệu quả hạm đội tàu ngầm ra tận Thái Bình Dương, để rồi từ đó có thể tấn công vào lãnh thổ Hoa Kỳ.

Trả lời RFI, tướng Schaeffer đã tóm lược nhận định của ông như sau:

Tướng Schaeffer : Nguyên nhân thúc đẩy Trung Quốc thống trị Biển Đông như họ đang làm hiện nay, không phải là dầu hỏa, không phải là nguồn cá, không phải là vấn đề an toàn cho các tuyến hàng hải (...) mà chủ yếu là vì lý do chiến lược, vì TQ không có năng lực đưa các tàu ngầm nguyên tử có khả năng phóng tên lửa ra khỏi cảng Tam Á (trên đảo Hải Nam) mà không bị phát hiện.

Do vậy, nếu như có sự hiện diện của Hải quân ngoại quốc trên Biển Đông, các tàu ngầm Trung Quốc sẽ bị

phát giác, đặc biệt là bị Mỹ phát giác. Chúng ta hiện đang rơi trở lại vào một tình huống tương tự như một cuộc Chiến tranh Lạnh thứ hai, với Mỹ và Trung Quốc nghi kỵ lẫn nhau.

Trung Quốc muốn Biển Đông sạch bóng Hải quân nước khác

Quan điểm trên đây của tướng Schaeffer đã được ông giải thích một cách chi tiết trong bài tham luận mà ông trình bày tại cuộc hội thảo về Tranh chấp Biển Đông (Conflict in the South China Sea) do Đại học Yale (Hoa Kỳ) tổ chức trong hai ngày 06-07/05/2016.

Tham luận này vừa được trung tâm Asia 21 đăng trên trang web của mình:

“Vào lúc này, Trung Quốc muốn có khả năng triển khai 4 chiếc tàu ngầm hạt nhân thuộc lớp Tấn (Jin) mang tên lửa đạn đạo từ cảng Tam Á xuyên qua Biển Đông ra Thái Bình Dương trong những điều kiện tốt nhất về an ninh.

Lý do là hiện nay, vấn đề đáng lo nhất cho tàu ngầm hạt nhân Trung Quốc là làm sao thoát khỏi sự quan sát của đối thủ từ trên không, cũng như hạn chế được nguy cơ bị phương tiện hải quân của nước khác phát hiện sau lúc rời cảng và trước khi tiến đến được vùng nước sâu nơi các chiếc tàu này có thể cho giấu hành tung. Hiện nay, 4 chiếc tàu ngầm lớp Tấn –mà số lượng sẽ tăng lên thành 8 chiếc vào năm 2020– vẫn còn rất ồn, nên rất dễ bị phát giác... Chính vì thế mà Bắc Kinh cần phải làm cho Biển Đông sạch bóng Hải quân nước khác...”

Dùng Biển Đông để chặn Mỹ từ xa

Theo tướng Schaeffer, Bắc Kinh đang sống trong nỗi ám ảnh bị Mỹ bao vây cho nên cũng cần khống chế Biển Đông để ngăn chặn không cho đối thủ áp sát lục địa Trung Quốc :

Tướng Schaeffer : Trung Quốc có cảm giác là họ đang bị Mỹ bao vây, dù không hoàn toàn như trước đây, vì không còn mối đe dọa từ Nga ở phương Bắc, nhưng họ cảm thấy bị Hoa Kỳ bao vây bằng sự hiện diện của quân đội Mỹ ở Nhật Bản và Hàn Quốc, bằng sự tăng cường hợp tác quốc phòng với Philippines thông qua Thỏa thuận Hợp tác Quốc phòng Nâng cao EDCA ký kết năm ngoái, và được Tối cao Pháp viện Philippines thông qua gần đây.

Mỹ cũng đã tăng cường hợp tác quốc phòng với Việt Nam, với Ấn Độ một nước trước đây không mặn mà lắm với Hoa Kỳ, và với cả Miến Điện.

Miến Điện hiện đang bị lôi kéo từ cả hai phía, vì Trung Quốc thực sự là

rất cần đến Miến Điện, vì cần đến đường ống dẫn dầu khí băng ngang quốc gia Đông Nam Á này để về đến Côn Minh, cho phép Trung Quốc tránh được eo biển Malacca và nguy cơ eo biển này bị Mỹ và đồng minh phong tỏa.

Cũng chính vì thế mà Trung Quốc đang thuyết phục Thái Lan cho đào con kênh Kra ở miền Nam Thái Lan, để khỏi bị lệ thuộc vào tuyến hàng hải thông qua eo biển Malacca.

Giấu hành tung của tàu ngầm đi tấn công Mỹ

Biển Đông, theo tướng Schaeffer, còn đóng một vai trò rất lớn trong tham vọng của Trung Quốc, muốn răn đe Mỹ bằng tên lửa hạt nhân. Ông giải thích như sau :

Tướng Schaeffer : Trung Quốc cảm thấy mình bị Mỹ bao vây, nhưng vấn đề của họ lại là muốn đe dọa được Mỹ, không phải là để tấn công trước vào Mỹ, vì chiến lược của Trung Quốc hiện nay vẫn là tấn công lần hai, nghĩa là phản công khi bị đánh trước. Nói cách khác, nếu bị Mỹ đánh trước, Trung Quốc phải có khả năng phản pháo bằng các loại tàu ngầm mang đầu đạn hạt nhân.

Vấn đề của Bắc Kinh do đó là phải làm thế nào để đưa được các tàu ngầm mang tên lửa đạn đạo ra khỏi Biển Đông mà không bị phát hiện. Nhưng vì các phương tiện này của Trung Quốc chưa có năng lực trốn khỏi sự dò tìm của đối phương, vì vậy, mà Trung Quốc cần độc chiếm Biển Đông, và vẫn duy trì Đường lưỡi bò cũng như quyền thống trị hoàn toàn trên Biển Đông.

Đây cũng là điều mà Liên Xô trước đây từng tiến hành với các tàu ngầm phóng tên lửa đạn đạo của họ tại vùng biển Okhotsk và Barents.

Tôi gọi điều mà Trung Quốc đang làm là “lãnh địa hóa” vùng Biển Đông, người Nga gọi đó là chiến lược “tiền đồn”, còn các nhà nghiên cứu Anh-Mỹ thì xem đây là việc áp dụng học thuyết Monroe vào Biển Đông. Tất cả đều như nhau.

Chiến lược “lãnh địa hóa” – sanctuarisation– Biển Đông đã được tướng Schaeffer giải thích chi tiết với ban Việt Ngữ RFI trong một bài phỏng vấn thực hiện tháng 10/2012.

Không bên nào muốn xung đột bùng lên

Biển Đông như vậy có thể có là một đấu trường Mỹ-Trung. Tuy nhiên, theo tướng Schaeffer, cho dù lúc này, lúc kia đã có những sự cố giữa hai bên trên Biển Đông, nhưng nhìn chung, cả hai bên đều tránh, không để cho xung đột nổ ra.

Tướng Schaeffer : Tôi nghĩ rằng

vào lúc này, cho dù phương tiện quân sự quy ước, và cả hạt nhân của Trung Quốc vẫn còn hạn chế so với Mỹ, cả Trung Quốc lẫn Mỹ đều không muốn xảy ra chiến tranh. Mỹ là cường quốc đang trên đà đi xuống thì không muốn rơi vào nguy cơ suy sụp hoàn toàn, trong lúc TQ thì không muốn đà vươn lên của mình bị gãy đổ.

Điều tốt nhất cho cả hai bên là cố gắng chung sống với nhau một cách hòa hoãn nhất, dù vẫn nghi kỵ nhau tương tự như chúng ta đã làm trước đây, thời Chiến tranh Lạnh. Chúng ta yên vị chờ Liên Xô tràn sang vùng đồng bằng châu Âu của chúng ta, trong lúc Liên Xô cũng vậy, họ chờ NATO tấn công họ trước.

Phải nói là trong thời gian qua cũng đã có những sự cố nghiêm trọng, ở cả Biển Đông lẫn Biển Hoa Đông, những mỗi lần xảy ra một điều gì đó, thì Trung Quốc và Mỹ lại gặp nhau để bàn cách cải thiện các biện pháp mà hai bên đã đề ra để đối phó với những trường hợp đối đầu nhau trên biển, và trên không cũng vậy.

Đừng nên làm như Hitler !

Riêng về lời đe dọa của Trung Quốc là sẽ rút ra khỏi Công ước Liên Hiệp quốc về Luật Biển 1982, tướng Schaeffer cho rằng Bắc Kinh không thể nào bắt chước trùm phát xít Hitler trước đây :

Tướng Schaeffer : Tôi xin nêu một trường hợp song song : Trước đây, Hitler, lãnh đạo phát xít, từng quyết định rút ra khỏi Hội Quốc liên (Société des Nations), chỉ vì những đòi hỏi của ông ta không được thỏa mãn. Điều mà ta có thể hy vọng là Trung Quốc, vốn rất thông thạo chuyện này, sẽ từ từ điều chỉnh lập trường mà không để mất thể diện, và từng bước một hội nhập trở lại cộng đồng tôn trọng luật pháp quốc tế.

Liệu Trung Quốc có sẽ phớt lờ dư luận thế giới và luật pháp quốc tế để đẩy mạnh chiến lược độc chiếm Biển Đông hay không. Theo giới phân tích, một phần câu trả lời sẽ được biết sau ngày 5/09, tức là sau khi Trung Quốc tổ chức xong Hội nghị Thượng đỉnh G-20 (04-05/09/2016). Từ nay đến đó, Bắc Kinh sẽ cố tránh những hành vi quá lỗ.



VIỆC LÀM CỦA TRUNG CỘNG qua sự việc Vũng Áng là một việc làm có chủ đích ?

.....Ts Mai Thanh Truyết 03-08-2016.....

Vì sao việc làm của Trung cộng qua sự việc Vũng Áng là một việc làm có chủ đích?

– Vì Trung cộng cố tình phá hoại nguồn kinh tế quốc dân của Việt Nam. Đó là nghề cá.

– Trung Cộng cố tình làm cho ngư dân Việt Nam từ bỏ nghề cá để một mình tự tung tự tác chiếm trọn biển Đông.

– Giết và triệt tiêu thị trường xuất cảng nông, thủy hải sản VN sang Hoa Kỳ và Liên hiệp Âu Châu.

– Và quan trọng hơn cả, Trung Cộng cố ý gây ra việc ô nhiễm môi trường biển Đông để đầu độc các thế hệ tương lai của Việt Nam vì sức khỏe và sức đề kháng dân tộc sẽ bị ảnh hưởng trong một thời gian dài hàng 100 năm do các vũ khí kể trên gây ra.

Trang Elitereaders tố cáo: đầu tháng 5-2016, Trung Cộng cho tàu đánh cá thả hoá chất độc giết chết cá và xua đuổi ngư dân quanh vùng đảo Thị Tứ (Pag-asa) đang do Philipinnes kiểm soát. Như vậy, thủ phạm đứng phía sau vụ cá chết ở Vũng Áng và ngoài khơi vùng biển Hà Tĩnh, Quảng Bình có thể khẳng định không ai khác là Trung Cộng, là Trung Nam Hải và Bộ chính trị đảng cộng sản Trung Hoa.

Chúng ta thấy gì ở những gọng kìm của Trung Cộng?

– Ở phía Đông, Trung Cộng đã vây hãm VN ở Biển Đông với bản đồ 9 đoạn và thiết lập các đường bay và khu quân sự trên đảo Hoàng Sa và Trường Sa chiếm của VN;

– Ở phía Tây, Trung Cộng đã dùng thế trận “nước” qua việc xây dựng các đập ở thượng nguồn để khống chế dòng chảy của sông Mekong, hạn chế việc phát triển kinh tế và làm xáo trộn xã hội Việt Nam trên bình diện cả nước;

– Trong đất liền, với 49 tụ điểm tập trung từ Bắc chí Nam, đặc biệt: (1) vùng nước sâu Vũng Áng, Sơn Dương, yết hầu của dãy đất hình chữ S Việt Nam; (2) và nóc nhà VN qua sự chiếm đóng vùng Tân Rai và

Nhân Cơ trong việc khai thác bauxite. Nơi đây, Trung Cộng có thể kiểm soát sinh hoạt đi lại của toàn vùng biển Đông, thủy lộ của 40% hàng hóa thông thương trên thế giới. Đây là đạo quân thứ V của TC một khi có chiến tranh xảy ra;

– Và gọng kìm thứ tư, chính là đảng CSVN, thái thủ biết nói tiếng Việt của Trung Cộng, đã, đang và sẽ mở rộng biên giới cho Trung Cộng theo châm ngôn “Thà mất nước hơn mất đảng”.

Qua bốn gọng kìm trên, chắc chắn là gọng kìm thứ tư chính là nguyên nhân duy nhất, mở đường cho ba gọng kìm đầu tiên, và đặc khu Vũng Áng là một thí dụ điển hình nhất.

Cuối cùng, việc cá chết hàng loạt bắt đầu từ Đặc khu Vũng Áng phải chăng là nơi Trung Cộng:

– Sản xuất hóa chất độc hại và xả phế thải độc hại vào biển VN?

– Formosa cũng có thể là một tập hợp nhà máy sản xuất vũ khí hóa học của Trung Cộng?

– Hoặc là nơi thử nghiệm các loại vũ khí sinh học?

Có nhiều thông tin từ Trung Cộng cho thấy khả năng Formosa vận chuyển rác thải phóng xạ từ các công ty quân đội Trung Cộng sang Hà Tĩnh để thanh lọc thô rồi thải ra biển miền Trung. Nếu các thông tin này chính xác; đó là âm mưu thâm độc để tận diệt giống nòi dân Việt vì nhiễm phóng xạ gây quái thai dị tật ung thư cho nhiều thế hệ. Có thông tin cá voi chết bị nổ cả mắt thì khả năng Formosa xả chất thải hóa học kịch độc bao gồm cả nước rác phóng xạ là khả năng cao.

– Có điều cần chú ý là vụ cá chết ở hai tuần lễ cuối tháng tư ở Quảng Bình, Đảo Chim, Đà Nẵng và Nha Trang khác với tuần đầu tiên khi Formosa xả thải ra biển. Trong đợt chết sau này trầm trọng hơn và cá ở phần đáy, tức cá lớn chết nhiều hơn cá sống ở phần nước mặt.

– Nói riêng về hóa chất, Cty Formosa công bố, theo đúng các

con số thấy được qua kiểm tra, cả năm 2015 và tính đến thời điểm này, đã nhập 300 tấn hóa chất, với 43 loại hóa chất được đăng ký và chấp thuận nhập cảng để sử dụng. Và từ đầu 2016 đến nay Cty đã xử dụng 51 tấn hóa chất với mục đích khai báo là làm sạch đường ống, làm nguội các hệ thống ống dẫn, còn tồn kho 248 tấn hóa chất. GS Sheri P. Rosenberg, giáo sư về nhân quyền tại New York đã nhận định về mối giao hảo Trung Cộng – Việt Nam như sau: “Tiêu diệt một dân tộc là một tiến trình, chứ không phải một sự kiện”. Do đó, tiến trình trên đã được Trung Cộng lâu nay thực hiện cho dân tộc Việt Nam. Đây là một tiến trình lâu dài và đa dạng, được tăng nhanh do chế độ chính trị và chính sách đối với người dân của CSVN. Một chế độ khoá tay bịt miệng người dân, không cho đất nước có sức mạnh dân tộc. Nó biến VN trước tiên là một bãi rác, kể đến là con đường mòn Nam tiến tiếp nối tham vọng của Đại Hán Trung Cộng. Nó bào mòn sức sống của dân tộc và tàn phá một đất nước xinh đẹp mà Cha Ông đã bao đời gìn giữ và tô bồi.

Trong khi đó, cái tổ chức băng đảng cộng sản mạo danh chính phủ Việt Nam có hành động gì?

Họ không làm gì cả, không can cảnh báo! Họ giải thích các sự kiện nghiêm trọng trên thành các hiện tượng quái đản.

Họ đùa nghịch với vận mệnh đất nước Việt Nam và chuẩn bị cho nhóm đầu lĩnh nhiệm kỳ tàn phá đất nước, băng hoại tinh thần dân tộc Việt Nam vào 5 năm tiếp theo. (trích trên Dân Làm Báo).

Xin mượn lời trên mạng để kết thúc: Đảng CSVN đã phạm nhiều sai lầm khi ngu dốt để cho Trung Cộng thuê mướn nhiều vùng lãnh thổ chiến lược với hợp đồng lâu dài để họ lập ra các “khu tự trị” đem nhân công của họ qua làm việc và sinh sống luôn trong đó, không có cơ quan nào có quyền bước vào các “khu tự trị” này để kiểm soát họ đang làm gì. Khu tự trị Vũng Áng là một thí dụ. Đây là “họa mất nước” đã hiện rõ mòn một.

Dân ta cần phải ý thức điều này.

Formosa chỉ là hiện tượng. Không có Formosa Vũng Áng thì cũng đã có “formosa” ở đâu đó trên đất nước Việt Nam từ Bắc chí Nam và sẽ tiếp tục có thêm nhiều nữa “formosa” trong tương lai.

Thủ phạm chính là Trung Cộng. Và đồng thủ phạm, chính là đảng CSVN, vì lòng tham và sự ngu dốt, đang bán dần đất đai cho Trung Cộng qua các vụ đầu tư khai thác của các công ty nước ngoài này. Cho nên, đồng bào cần nên nhớ, ngày nào còn Đảng CSVN, ngày đó dân ta còn đối diện với HOA DIỆT VONG, Việt Nam sẽ trở thành một Tây Tạng thứ hai ở phía Nam.

Vua Duy Tân đã từng nhắc nhở những người con Việt là Nước ĐỎ phải rửa bằng MÁU.

Hội Bảo vệ Môi trường Việt Nam – Vietnamese Environmental Protection Society – VEPS.

Thiệu “*đừng nghe những gì cộng sản nói mà hãy nhìn kỹ những gì cộng sản làm.*”

Thải chất độc

Câu hỏi được đặt ra là TC sẽ làm gì ở đất nước VN sau khi VN trở thành thuộc địa của Tàu? Theo sự suy nghĩ của tôi thì TC sẽ biến VN thành bãi rác hóa chất độc hại. TC mang các chất độc hại qua VN, bắt công an và bộ đội VN chôn lấp, và đổ xuống sông hồ của VN. Đây là cách giết dân Việt ít ồn ào, ít mang tai tiếng với thế giới và chết từ từ vì ung thư. TC đang ve vãn các nước nghèo ở Phi Châu để mang các chất độc từ TC sang chôn dấu ở Phi Châu. Tổng thống nước Cộng hòa Chad đã thu hồi giấy phép hoạt động và phạt 1.2 tỉ dollars các công ty dầu khí của China vì làm ô nhiễm môi trường. Sau nhiều năm phát triển kinh tế không quan tâm đến vấn nạn ô nhiễm môi trường đã khiến TC trở thành nhà kho chứa chất độc kỹ nghệ của thế giới. Formosa là một thí dụ điển hình. Những chất độc do Formosa thải ra chưa chắc đã là 100% do luyện thép

con đi lao động khổ sai, bị đánh đập, bắt làm việc ở các vùng chứa rác hóa chất độc hại ở VN và TC để rồi mang bệnh ung thư đến chết. Phụ nữ VN sẽ bị TC hãm hiếp hoặc lấy chồng TC và sinh ra một thế hệ trẻ em “lạ” chỉ biết nước Tàu. Các trẻ em phái nam sẽ bị tiêm cấy vi trùng vào người và chết sớm. Chỉ trong vòng 100 năm thì dân tộc VN trong nước sẽ bị diệt chủng. Khi dân số TC quá đông và cần di dân, cần ruộng đất thì phụ nữ VN sẽ bị đầu độc chết dần mòn trong bệnh tật hoặc bị mổ lấy nội tạng đem bán. Dĩ nhiên là vợ con của công an và bộ đội là thành phần bị ảnh hưởng đầu tiên. Chỉ cần đi ngược thời gian khoảng 40 năm sẽ thấy CSVN đã tập trung đầy ải, bắt các thành phần quân đội và công chức VNCH phải lao động khổ sai ở các vùng rừng núi đến mang bệnh tật. Vợ, con VNCH bị VC ngược đãi bằng cách tra xét lý lịch ba đời, đầy đi lên rừng sâu nước độc. Vợ lính VNCH có một số vì quá đói khổ phải lấy chồng cán bộ CSVN. TC còn tàn ác, thủ đoạn, gian manh hơn VC và người VN thì đâu cùng nòi giống với TC mà thương tiếc.

Công an CSVN đang tự đào mồ chôn

Nhìn những hình ảnh CSTQ tàn bạo đánh đập, giết dân dân Tây Tạng thì hẳn rõ. Các thành phố lớn của Tây Tạng giờ đây chỉ toàn là người Tàu. Trong lúc TC xâm lược Tây Tạng thì TC dụ dỗ thành phần lãnh đạo Tây Tạng ký vào hiệp ước 17 điểm ngày 23-05-1951. Hiệp ước được ký kết giữa NgaPoi Ngawang Jigme vào lúc TC tấn công Tây Tạng. TC cấm Jigme liên lạc, bàn luận với chính phủ trung ương Tây Tạng (Tibet) trong lúc ký kết hiệp ước được đặt tên là “Giải phóng Tibet trong êm thấm”

Điều 1: Xác định “dân tộc Tây Tạng (Tibet) đoàn kết chống lại chính quyền cũ của dân Tây Tạng và trở về với đất mẹ là China.” Chẳng hiểu từ lúc nào TC làm mẹ của dân Tibet. Tàu Cộng (TC) đã kêu gọi VC là đứa con hoang trở về đất mẹ TC, nghe sao giống giọng điệu trong hiệp ước 17 điểm giữa Tibet-TC. TBT Nguyễn Văn Linh chắc đã ký mật ước Thành Đô để dâng hiến nước VN trở về đất mẹ mìn TC, vì thế VC giấu biệt tích MƯTĐ.

Điều 2: Chính quyền địa phương Tibet có nhiệm vụ giúp đỡ TC đi vào làng xã Tibet để giao quyền kiểm soát lại cho lính TC. Năm 1975, VC cũng đã lợi dụng bọn nằm vùng 30-4, bọn ăn cơm quốc gia thờ ma cộng sản vào tiếp thu làng xã ở miền Nam và một số bọn này hiện giờ đã trở thành dân oan bị VC cướp đất.

Điều gì sẽ xảy ra sau khi VC triều cống VN cho Tàu cộng qua mật ước Thành Đô

.....Ngọc Ân (DLB)05-08-2016.....

Chúng ta nghe bàn luận về mật ước Thành Đô (MƯTĐ) CSVN sẽ triều cống nước Việt Nam cho TC năm 2020. Những điều chúng ta nghe có lẽ do rò rỉ từ nội bộ đảng CSVN và CSTQ. Đảng CSVN chưa bao giờ tiết lộ TBT Nguyễn Văn Linh, TBT Đỗ Mười, Chủ tịch Nước Lê Đức Anh, Thủ Tướng Phạm Văn Đồng ký kết, hứa hẹn những gì với Tàu cộng. Dựa vào lời đồn đoán MƯTĐ và nhìn hành động của đảng CSVN cho Tàu mượn đất dài hạn ở những vùng đất chiến lược trọng yếu của đất nước như Hà Tĩnh, Tây Nguyên, rừng ở biên giới phía Bắc giáp ranh với TC. Đa số các công ty điện lực là huyết mạch quốc phòng của VN đều do Tàu cộng làm chủ. TC lại cho vay vốn để mở rộng đường xuyên Việt từ Tàu sang VN để chuyển quân và chuyển vũ khí nhanh khi cần thiết. CSVN đang dùng tiền thuế của dân để xây đường rộng lớn cho TC chuyển quân đánh chiếm VN. Trong khi đó thì những trẻ em ở các vùng cao nguyên vẫn đu dây, bơi lội qua sông, vượt đồi núi nhiều giờ bằng chân để đến trường học thì CSVN không xây cầu, làm đường giúp phát triển giáo dục và kinh tế ở các vùng rừng núi sâu xa. Viết đến đây lại nhớ lời dặn dò 16 chữ vàng của cố Tổng Thống Nguyễn Văn

mà ra mà có thể do chất độc mang từ nước “lạ” vào. CSVN vừa mới cho ra đời một quốc gia có tên là “Lạ”. Nước “Lạ” nói tiếng Tàu.

Giải tán công an và quân đội VN

TC sẽ giải tán những người được huấn luyện quân sự vì TC chẳng bao giờ tin tưởng các thành phần công an, bộ đội VN. Nhìn lại lịch sử CSTQ thì Mao Trạch Đông đã giết chính đồng chí của ông là Lâm Bưu để giữ quyền lực độc tôn, Giang Trạch Dân giam lỏng Triệu Tử Dương cho đến chết, Tập Cận Bình bỏ tù chung thân Bạc Hy Lai là ân nhân của Tập, TCB đang giam cầm Giang Trạch Dân. Cộng sản Bắc Việt dẹp cờ cộng sản miền Nam sau khi chiếm được miền Nam (cờ nửa xanh, nửa đỏ và sao vàng ở giữa) và giải tán đám MTGPMN ra rìa như Trần Bạch Đằng, Huỳnh Tấn Mẫm, Hoàng Phủ Ngọc Tường, Tướng Trần Văn Trà, Dân biểu Nguyễn Ngọc Nhuận... Ông TBT Nguyễn Phú Trọng đã từng nói TBT phải là người Bắc. Bản chất của người CS thà giết lầm chứ không tha lầm. Người cùng nòi giống mà cộng sản còn chưa tin tưởng thì bảo sao TC tin tưởng công an và bộ đội VN.

Diệt chủng dân tộc VN

Đàn ông VN, nhất là thành phần công an và bộ đội bị TC bắt rời xa vợ

Điều 4: "TC cam kết không thay đổi hệ thống chính trị hiện hành của Tibet. TC cũng không thay đổi nhiệm vụ của đức Dalai Lama, các nhà lãnh đạo mọi tầng lớp từ lớn đến nhỏ của Tibet sẽ giữ nguyên chức vụ." Người dân Tibet rất mộ đạo Phật thế là TC cho viết vào hiệp ước:

Điều 7: "Người dân Tibet được tự do tín ngưỡng, những phong tục tập quán của người Tibet được tôn trọng, những tu viện Phật giáo được bảo vệ. TC không xen vào việc xây cất tu viện."

Ngày 20-07-2016 thì Tập Cận Bình ra lệnh đập phá trung tâm đào tạo Tăng, Ni lớn nhất thế giới là Larung Gar của Tibet và đức Dalai Lama đã lưu vong sang Ấn Độ từ 1959 vì không chịu nổi sự áp bức Phật giáo của TC.

Tôn giáo và chính quyền của Tibet đều bị TC lừa bịp buông súng và ký kết hiệp ước 17 điều mà cho đến nay Đức Dalai Lama và chính quyền lưu vong của Tibet đều không chấp nhận. TC biết rất rõ đây là hai lực lượng rất mạnh và sẽ gây tổn thất nặng nề khi TC xâm lăng Tibet.

Khi chính quyền Tibet đã ngu ngơ đặt niềm tin vào các hiệp ước, quân đội Tibet giải giới là lúc TC sử dụng thành phần Tibet ủng hộ TC giống như CA CSVN hiện nay để khống chế đến tận cùng các làng xã trên núi non hiểm trở của Tibet. Sau khi TC thu tóm giang sơn Tibet thì cái đám tạm gọi là Tibet 30-4 cũng bị về vườn.

Lấy kinh nghiệm của Tibet để áp dụng vào VN. Khi người dân VN chống quân Tàu xâm lược thì công an CSVN nghe lệnh bọn thái thú trong BCT đàn áp, đánh đập dân. Bọn Thái thú trong BCT thì cũng nghe lời hứa đường mật của TC và tôi chắc hẳn một điều là MƯTĐ cũng hứa cho VN tự trị, các quan chức CSVN vẫn giữ nguyên chức vụ giống y như TC đã hứa hẹn với Tibet. Khi TC không chế toàn bộ VN thì thành phần công an và quân đội chắc chắn sẽ bị TC tiêu diệt trước vì thành phần này có vũ khí và có huấn luyện quân sự. Sẽ có một ngày công an và bộ đội nhân dân sẽ hồi hận tương tự như Trần Bạch Đằng, Phạm Xuân Ẩn... đã một thời phản bội dân tộc theo cộng sản. Sẽ có một ngày TC sẽ mở lấy nội tạng của con em công an, cán bộ CSVN vì nội tạng những người này còn tốt. Sẽ có một ngày công an, bộ đội chôn rác thải hóa chất độc hại do TC mang vào VN. Sẽ có một ngày công an, bộ đội mang bệnh ung thư đau đớn không ai cứu chữa, nằm chờ chết vì nhiễm độc. Sẽ có một ngày vợ con công an, bộ đội làm nô lệ tình dục cho lính

Tàu. Ngày đó là ngày công an, bộ đội ân hận, hối tiếc đã không đứng cùng dân tộc VN chống TC xâm lược. Công an nghe lệnh bọn thái thú trong BCT đàn áp dân tộc VN là công an đang tự đào mồ chôn chính mình và gia đình trong tương lai.

Khi TC chiến thắng và khống chế toàn bộ VN thì công an và quân đội sẽ bị TC đẩy ải trước tiên để đề phòng hậu họa. TC không có lý do gì để tin tưởng và sử dụng công an và bộ đội VN ngoại trừ dùng vào những công việc độc hại đưa đến ung thư.

Khi người dân chống TC và lật đổ được bọn Thái thú trong BCT thì chắc chắn công an ăn cơm Việt Nam thờ Tàu cộng sẽ bị người dân trả thù. Tàu cộng thắng hay thái thú trong BCT thua thì công an đều chết.

Chỉ có mỗi con đường sống là công an hợp sức với dân chống quân xâm lược TC và diệt bọn thái thú trong BCT.

danlambao.vn.blogspot.com

Đồ quấy phá VN, dẫn đến việc VN vừa bước ra khỏi một cuộc chiến dài đằng đặc lại phải sa lầy vào cuộc chiến biên giới Tây Nam 10 năm, bị thế giới quay lưng cấm vận, đã đói nghèo càng thêm nghèo đói. Đồng thời Trung Cộng phát động cuộc chiến tranh biên giới tàn khốc, VN mất thêm xương máu và một phần lãnh thổ dọc biên giới. Thời gian từ 1979-1989 tiếp tục chiến tranh lai rai, mất thêm một số đảo thuộc quần đảo Trường Sa. Còn Liên Xô? Trong cả hai biến cố cuộc chiến biên giới Việt-Trung 1979 hay trận hải chiến Trường Sa 1988 Liên Xô không hề can thiệp, hỗ trợ, mặc dù giữa VN và Liên Xô có ký Hiệp ước Liên minh Quân sự Đồng minh song phương năm 1978.

Đến khi Liên Xô và khối XHCN cũ ở Đông Âu sụp đổ, đảng cộng

KHÔNG CÓ CÁI HỌA NÀO LỚN HƠN...

+++++Song Chi 31-07-2016+++++

Ai rước giặc vào nhà?

Khởi đầu là sự ngây ngô, ngu muội, mù quáng, cả tin vào những cái gọi là tình hữu nghị cộng sản, thế giới cộng sản đại đồng, xem điều đó quan trọng hơn cả lợi ích quốc gia, lợi ích dân tộc, nên đảng cộng sản VN đã tự nguyện coi đảng cộng sản Liên Xô, đảng cộng sản Trung Quốc là anh cả anh hai, là thầy. Nhất nhất mọi chuyện nghe theo lời Liên Xô, Trung Quốc, tiến hành cuộc chiến tranh huynh đệ tương tàn phá nát đất nước trong 20 năm, thực chất là "đánh Mỹ và đánh miền Nam thay cho Liên Xô, Trung Quốc", và đưa miền Bắc vào đói nghèo, lạc hậu bởi rập khuôn mô hình Liên Xô thời bao cấp... Ngu muội đến mức tự nguyện ký công hàm công nhận một phần lãnh hải của mình là của Trung Quốc, và khi Trung Cộng đánh chiếm Hoàng Sa còn nghĩ là để cho Tr. Quốc giữ dùm còn tốt hơn thuộc về miền Nam!

Sau chiến tranh thì vợ vét vàng, gạo, thuốc men... của miền Nam đi trả nợ Liên Xô, Trung Quốc. Cái tình hữu nghị ấy được đền đáp bằng việc Trung Cộng do tức giận đảng cộng sản VN ngã hẳn về phía Liên Xô sau 1975 đã lệnh cho Khơ Me

sản VN vẫn chưa tỉnh ngộ, lại tự nguyện xin xỏ Trung Cộng cho bình thường hóa quan hệ, dẫn đến Hiệp ước Thành Đô 1991 đầy bất lợi mà chưa ai rõ là VN đã ký những gì với Trung Cộng. Ngay cả những Hiệp ước Biên giới trên đất liền giữa VN-TQ 1999, Hiệp định Phân định Vịnh Bắc Bộ năm 2000 cũng chưa bao giờ được công khai, nhưng nhiều nguồn tin cho biết VN đã nhân nhượng cho TQ khá nhiều về lãnh thổ, lãnh hải, người dân thì chỉ thấy được những gì cụ thể như ải Nam Quan, một phần thác Bản Giốc... không còn thuộc về VN nữa...

Nào đã yên, kể từ đó là quá trình xâm lấn từ từ, lệ thuộc từ từ, ngày càng sâu nặng của VN với Trung Cộng. Với sự tiếp tay tích cực của đảng cộng sản VN, bây giờ thì không còn do ngu muội vì lý tưởng, học thuyết gì nữa, mà chỉ vì tiền, vì lợi ích cá nhân, phe nhóm và trên hết là lợi ích của đảng, nên đảng cộng sản đã cam tâm bán rẻ đất nước cho Trung Cộng, nhắm mắt làm ngơ cho Trung Cộng thực hiện mưu đồ của họ, chuẩn bị kế hoạch lâu dài xâm chiếm VN.

Cho đến hôm nay, người VN giật mình nhìn lại, TQ hầu như đã

hoàn tất xong các bước trong kế hoạch đó, biển Đông với Bắc Kinh đã trở thành ao nhà, TQ đã kịp thời quân sự hóa các đảo, chuẩn bị kỹ lưỡng cho một cuộc chiến tranh quy mô không chỉ với VN, trong khi đó VN thì sao? Kinh tế thì lệ thuộc nặng nề vào TQ, từ Nam ra Bắc chỗ nào cũng có mặt người Trung Quốc, ở những vị trí quan trọng nguy hiểm nhất về an ninh quốc phòng; ngoài khơi, trên đất liền, trên không và bây giờ là cả không gian mạng, Trung Cộng cũng có thể dễ dàng kiểm soát, đánh phá... Vụ các sân bay lớn ở VN thời gian gần đây bị mất sóng liên lạc, hai máy bay quân sự bị bắn rơi, hay vụ hai sân bay lớn nhất của VN là Tân Sơn Nhất và Nội Bài bị tin tặc Trung Cộng tấn công trong ngày 29.7 vừa qua... chỉ là những dấu hiệu dần mất mà thôi. Đó là chưa kể việc TQ tuần sang VN thực phẩm hàng hóa độc hại, các công ty Trung Quốc gây ô nhiễm nặng nề cho môi trường, hủy hoại từ từ giống nòi VN...

Nếu không phải là ĐCS cầm quyền với chủ trương thân Trung Cộng mà là một chế độ tự do dân chủ thân Mỹ và phương Tây thì tất cả những điều này có xảy ra cho đất nước, dân tộc VN không? Và nếu ĐCS còn tiếp tục ngồi đó với chính sách cam mù điếc, với sự tham lam, hèn hạ, bất lực của họ đối với Bắc Kinh thì hậu quả sẽ thế nào?

Hỏi tức là đã trả lời.

Sai lầm nổi tiếp sai lầm

Cái tội rước giặc vào nhà đã quá rõ nhưng khi tình thế đã đến mức này, khi giặc không chỉ ở ngoài ngõ mà còn ở ngay trên đất VN và không loại trừ khả năng ở ngay trong hàng ngũ bộ máy quan chức, lãnh đạo, đảng và nhà nước cộng sản VN lại tiếp tục có những cách hành xử, đối phó rất sai lầm và tai hại. Một mặt, họ tiếp tục im lặng, nhín nhục, có lẽ họ vẫn hy vọng mong manh rằng nếu nhín nhục, không liên minh với bất cứ nước nào khác, không tạo bất cứ cơ hội nào để chọc giận Bắc Kinh thêm thì Trung Cộng sẽ để yên cho họ và không gây chiến. Đối với nhân dân và thế giới, họ tiếp tục bưng bít thông tin, che dấu mức độ nghiêm

trọng của tình thế, sự bao vây về mọi mặt của TC đối với VN cũng như sự bất lực của họ. Tiếp tục ru ngủ và đe dọa nhân dân với những lập luận quen thuộc *"mọi chuyện đã có đảng, nhà nước lo, không nên để cho các thế lực thù địch lợi dụng cơ hội kích động, giật dây, gây chia rẽ mối quan hệ hữu nghị Việt Trung, làm rối thêm tình hình"*...

Trong khi một người dân thường có hiểu biết cũng thấy, lẽ ra nhà nước VN phải tìm cách thoát dần TQ từ kinh tế cho tới an ninh, chính trị, liên minh với các nước lớn để có được sự hỗ trợ khi TC dờ dặt tấn công VN, công khai minh bạch tất cả những thủ đoạn xâm chiếm dần dần nước khác của TC để thế giới biết, và nhất là với nhân dân để nhân dân hiểu rõ tình hình. Họ phải khơi dậy lòng yêu nước, sự đoàn kết, thái độ quan tâm đến chính trị, đến hiện tình đất nước của nhân dân thay vì đàn áp, rắp tâm biến người dân trở thành bạc nhược (giống họ) hoặc thờ ơ, vô cảm vì cho rằng có lên tiếng cũng chẳng được gì.

Quan trọng hơn, họ phải nghe theo nguyện vọng của nhân dân, thay đổi thể chế chính trị để VN trở thành một quốc gia tự do dân chủ. Có như thế mới tập trung được tới đa sức mạnh đoàn kết của nhân dân, có thêm bạn bè đồng minh thực sự từ các nước dân chủ tiên bộ, đồng thời khi đó, mọi ràng buộc, nợ nần ân oán cho đến mọi văn bản, ký kết, thỏa thuận giữa hai đảng, hai nhà nước cộng sản mới trở nên vô giá trị, VN mới có thể đường hoàng thoát khỏi Trung Quốc.

Nhưng thực tế cho đến nay chẳng có dấu hiệu nào cho thấy đảng cộng sản VN sẽ lựa chọn, dù chỉ một lần trong suốt lịch sử cầm quyền dài hơn 70 năm, đặt quyền lợi của đất nước, của dân tộc lên trên quyền lợi của đảng cả.

Không có cái họa nào lớn hơn đối với một quốc gia, một dân tộc cho bằng cái họa khi có một đảng cầm quyền hèn hạ, bán nước. Thế nhưng 90 triệu người Việt chúng ta liệu có vô can khi để cái họa này tồn tại quá lâu?

Một lần nữa, hỏi tức là đã trả lời.

songchi's blog

TÙ NHÂN LƯƠNG TÂM PHAN NGỌC TUẤN MÃN HẠN TÙ

Ngày 10-8-2011, tù nhân lương tâm Phan Ngọc Tuấn, sinh năm 1958, đã hết hạn 5 năm tù giam. Được biết, ông Tuấn bị bắt vào ngày 10-8-2011 tại Sài Gòn. Qua 2 phiên tòa xét xử, tòa án tỉnh Ninh Thuận gán cho ông tội danh là "tuyên truyền chống nhà nước CH XHCNVN", theo điều 88 BLHS với bản án 5 năm tù giam và 3 năm quản chế.

Trước lúc bị bắt, ông cùng vợ là bà Nguyễn Thị Ngụ, đã lên tiếng đấu tranh đòi hỏi những quyền lợi chính đáng của hàng trăm công nhân (gồm: tiền lương, tiền thưởng và chế độ bảo hộ độc hại) đã bị công ty Nam Thành, nơi bà Ngụ từng làm việc xâm hại.

Sau nhiều lần đấu tranh, công ty này đã có chút nhượng bộ và giải quyết nhỏ giọt một số yêu cầu trong đơn khiếu kiện đưa ra. Tuy nhiên bà Ngụ phải chịu cảnh tru dập & đuổi việc.

Ông đã nhiều lần làm đơn khiếu kiện lên trung ương để làm sáng tỏ vấn đề này. Kết quả: nhà cầm quyền không những đùn đẩy, vô trách nhiệm, mà còn cấu kết với Cty Nam Thành bao che cho nhau. Nhận rõ sự bất công của chế độ, ông Tuấn đã in ấn và phát tán các tờ rơi ở nhiều nơi, với nội dung nhằm vạch mặt sự thoái tha của Cty Nam Thành và tố cáo hành vi phạm pháp của bọn quan chức công quyền về vấn đề đất đai và tôn giáo.

Vào ngày 10-8-2011 ông Tuấn bị công an tỉnh Ninh Thuận bắt, sau đó ông bị tòa án tỉnh Ninh Thuận kết án 5 tù giam và 3 năm quản chế.

Thời gian ông Tuấn bị giam cầm, bên ngoài vợ con ông luôn bị nhà cầm quyền địa phương "chơi" đòn bần thiêu, bằng cách khủng bố và cô lập đời sống tinh thần cũng như vật chất của gia đình. Chính quyền đã tung tin đồn nhằm hạ phẩm giá ông như: "Phan Ngọc Tuấn ngông cuồng, bệnh hoạn, điên khùng, gây rối, phản động"

Trong tù ông Tuấn luôn kiên định với lý tưởng của mình "không nhận tội" và không khuất phục trước sự đàn áp của cai ngục. Ông còn chia sẻ rằng, trong thời gian 5 năm tù đầy ông đã tuyệt thực 3 đợt nhằm phản đối sự bất công, ngược đãi đối với tù nhân bất đồng chính kiến.

Hiện nay sức khỏe ông rất yếu. Hai hàm răng hầu như không còn sử dụng được nữa. Ông tâm sự: "Tuy sức khỏe của tôi càng càng sa sút, nhưng nhìn lại những anh em bạn tù khác mang những căn bệnh hiểm nghèo tôi thấy mình còn may mắn hơn nhiều."

Nói về tương lai sắp tới tôi sẽ tiếp tục đấu tranh cho lẽ phải công bằng cho đến ngày tôi tàn hơi sức."

Theo CTV Dân Làm Báo

NGŨA TAY NHẬN TIỀN - ĐỂ HOẠCH DÂN

Phạm Trần 04-08-2016

Thảm trạng môi trường miền Trung của Formosa đang làm hàng triệu dân đói mà các viên chức đảng và nhà nước lại tìm cách đổ lỗi cho nhau khiến cả nước hoang mang.

Trước tiên, hãy nghe Bộ trưởng Tài Nguyên và Môi trường Trần Hồng Hà tuyên bố tại cuộc họp báo thường kỳ của Chính phủ ngày 02-08-2016: "Theo Luật Đất đai năm 2003 cũng như Luật Đất đai năm 2013, việc cho thuê đất đối với các nhà đầu tư mà theo các tiêu chí như khu vực khó khăn để đầu tư..., Hà Tĩnh được coi là khu vực thuộc tiêu chí được xem xét ưu tiên. Như vậy, theo cả Luật Đất đai 2003 và 2013 thì thẩm quyền cho thuê đất đối với UBND tỉnh, thành phố là được 70 năm. Như Thứ trưởng Bộ KH&ĐT đã nêu, đối với việc cấp giấy phép đầu tư, đặc biệt cho doanh nghiệp nước ngoài theo Luật Đầu tư 2014 thì thẩm quyền của UBND tỉnh cho phép thuê được 50 năm, còn trên 50 năm thuộc thẩm quyền của Chính phủ, báo cáo Chính phủ để xem xét trên các góc độ: nguồn vốn đầu tư, điều kiện khó khăn... Sau đó, Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ và người có thẩm quyền cho phép. Trong trường hợp các bạn nêu, việc này thanh tra Chính phủ cũng đã thanh tra, kiểm tra rồi. Đối với Hà Tĩnh, tôi cho rằng, việc cấp giấy phép đầu tư với thời hạn 70 năm cùng với cho thuê đất 70 năm ở đây là sai thẩm quyền vì UBND tỉnh, Chủ tịch UBND tỉnh đã cho doanh nghiệp thuê với thời hạn đáng nhẽ phải do Chính phủ quyết định." (Cổng thông tin của Chính phủ, 02-08-2016)

Như vậy rõ ràng Hà Tĩnh đã tự ý qua mặt Chính phủ khi cấp giấy phép cho nhà đầu tư nước ngoài là Formosa Đài Loan.

Trước đó, ngày 22/7, ông Ngô Văn Khánh, Phó tổng Thanh tra Chính phủ cũng cho biết, qua cuộc thanh tra năm 2014 đã kết luận chỉ rõ: "Hà Tĩnh đã cấp phép cho Formosa thuê đất trong 70 năm là không đúng thẩm quyền (tỉnh chỉ được cấp phép thuê đất trong 50 năm). Thanh tra Chính phủ đề nghị Bộ Kế hoạch và Đầu tư xem xét, kiến nghị Thủ tướng thống nhất cấp phép 70 năm cho Formosa, sau đó Thủ tướng chấp thuận.

"Nếu xem xét theo Luật đầu tư năm 2014, những trường hợp như của Formosa được phép cấp đến 70 năm. Nhưng thời điểm năm 2012 Hà Tĩnh cấp phép như vậy là trái thẩm

quyền."

Khi nói đến trách nhiệm của việc làm tắc trách này của Hà Tĩnh ông Khánh khẳng định: "Không cần chỉ ra người cụ thể nhưng đương nhiên các lãnh đạo ở thời điểm đó phải có trách nhiệm, và đến nay việc kiểm điểm trách nhiệm của các lãnh đạo Hà Tĩnh chưa được nghiêm túc."

Thanh tra đã kết luận Hà Tĩnh làm bậy từ năm 2014 mà hai năm sau (2016) khi xảy ra vụ cá chết mà các viên chức có trách nhiệm vẫn chưa chịu kiểm điểm trách nhiệm thì Bộ Chính trị và Chính phủ sợ ai?

Võ Kim Cự là ai?

Báo chí trong nước viết rõ: "hồi điểm 2008-2010, ông Võ Kim Cự, Phó chủ tịch UBND tỉnh Hà Tĩnh trực tiếp cấp phép đầu tư cho dự án Nhà máy liên hợp luyện gang thép và cảng nước sâu Sơn Dương (dự án Formosa) do Công ty TNHH gang thép Hưng Nghiệp Formosa Đài Loan làm chủ đầu tư với thời hạn 70 năm khi chưa được Chính phủ đồng ý.

Từ tháng 8-2010 đến nay, ông Cự kinh qua nhiều vị trí, là Phó bí thư Tỉnh ủy, Chủ tịch Ủy ban Nhân dân (UBND) tỉnh, đại biểu Quốc hội khóa 13, Bí thư tỉnh ủy, Chủ tịch UBND tỉnh Hà Tĩnh, Trưởng đoàn đại biểu Quốc hội từ 1/2015 và hiện nay là Bí thư Đảng đoàn Liên minh Hợp Tác Xã Việt Nam nhiệm kỳ 2015-2020." (VNExpress 22-07-2016)

Vẫn theo VNExpress, chính ông Cự cũng đã thừa nhận tại buổi công bố kết luận thanh tra khi ấy rằng: "Việc Ban quản lý khu kinh tế Vũng Áng cấp phép đầu tư với thời hạn 70 năm khi chưa được Chính phủ đồng ý là không phù hợp."

Nhưng tại cuộc họp báo ngày 25-07-2016, sau ít ngày lẩn tránh phóng viên, ông Võ Kim Cự lại đảo ngược mọi chuyện.

Ông nói với báo chí tại hành lang Quốc hội: "Việc ký giấy chứng nhận đầu tư là đúng luật, đúng theo Nghị định 108 và quyết định 72 của Thủ tướng, đặc biệt là luật Đầu tư, Đất đai. Thời hạn 70 năm là đúng điều 34 của luật Đầu tư và điều 67 của luật Đất đai. Đối với những dự án lớn, quy mô lớn, nhưng thu hồi chậm nằm trong khu vực vùng kinh tế đặc biệt khó khăn thì được hưởng ưu đãi về tiền thuê đất..., có quyết định, điều khoản quy định rõ ràng.

Việc này Hà Tĩnh không thể tự đặt ra được, đồng thời, khi đảm bảo đúng quy trình, nhà đầu tư có yêu cầu thì

tỉnh đã có văn bản xin ý kiến Thủ tướng đồng ý, sau đó, giao cho các bộ, ngành hướng dẫn, quy trình, thẩm định... Hiện văn bản còn nguyên vẹn cả.

Chính phủ đồng ý ở công văn 869 cấp phép, Thủ tướng có văn bản số 926 đồng ý cấp phép 70 năm. Việc cấp phép như vậy là đúng và phù hợp".

Khi được yêu cầu nói rõ hơn về trách nhiệm của lãnh đạo trong thực thi? Ông Cự đáp: "Ký quyết định là đúng quy định của luật pháp còn để vi phạm đây thì thủ phạm và nguyên nhân là Formosa thì rất rõ và chúng ta đang xử lý nghiêm túc."

Một phóng viên bảo: "Nhưng Formosa có tiền sử là đi đến nước nào gây ô nhiễm nước đấy". Ông Cự trả lời: "Văn bản hồ sơ chúng tôi vẫn giữ nguyên đây, chưa có bộ nào bảo là không đồng ý Formosa hay bảo Formosa có vấn đề gì cả."

Ông Cự cũng bác ý kiến cho rằng Hà Tĩnh đã cấp phép quá nhanh, chỉ trong hai tháng, đặc biệt cho Formosa. Ông nói: "Không thể có gì đặc biệt, đã làm đúng luật, đúng trình tự, đúng bước đi, đúng quy định của luật pháp, không bỏ qua bất kỳ giai đoạn nào, đúng theo nghị định 108, đúng theo luật Đầu tư, đúng các quy định của Chính phủ... không rút ngắn thời gian, không bỏ qua, vẫn đủ trình tự và ý kiến tất cả các bộ ngành liên quan, không thiếu bộ nào." (Theo VietNamNet)

Như vậy thì ai nói đúng? Bộ trưởng Tài Nguyên và Môi trường Trần Hồng Hà và Phó tổng Thanh tra Chính phủ Ngô Văn Khánh bảo ông Cự làm sai còn ông Võ Kim Cự thì đưa ra bằng chứng nói ông "đã làm đúng luật, đúng trình tự, đúng bước đi, đúng quy định của luật pháp"?

Như vậy là "cốt đồ cho đồng, đồng đồ cho cốt" để mặc cho dân khốn đốn.

Quốc hội – Chính phủ - Giáo phận Vinh

Vậy tại sao Quốc hội lại bác ý kiến của Đại biểu Trương Trọng Nghĩa và một số Đại biểu khác yêu cầu Quốc hội thành lập Ủy ban điều tra riêng về vụ Formosa?

Tổng thư ký Quốc hội Nguyễn Hạnh Phúc giải thích trong cuộc họp báo ngày 27-07-2016: "Riêng với sự cố ô nhiễm môi trường do tập đoàn Formosa gây ra, Ủy ban thường vụ Quốc hội đánh giá Chính phủ các cơ quan hữu quan đã tập trung triển khai và tiến hành nhiều giải pháp quyết liệt, phát hiện nguyên nhân, khắc phục hậu quả và đã đạt được kết quả bước đầu.

Hiện các cơ quan chức năng đang làm rõ trách nhiệm, xử lý sai phạm của cá nhân, tập thể có liên quan.

Ngay sau khi xảy ra sự cố, Ủy ban thường vụ Quốc hội đã chỉ đạo Ủy ban khoa học công nghệ và môi trường chủ động nắm tình hình, làm việc với các bộ ngành địa phương có liên quan để báo cáo kết quả.

Ông Phúc còn cho biết: "Ủy ban thường vụ Quốc hội cũng giao Ủy ban khoa học công nghệ và môi trường trực tiếp giám sát về việc thực hiện chính sách pháp luật về bảo vệ môi trường khu công nghiệp và và khu kinh tế ven biển các tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên-Huế. Trong đó có hoạt động của tập đoàn Formosa báo cáo kết quả cho Quốc hội để tiếp tục theo dõi giám sát."

Tổng Thư ký Quốc hội kết luận: "Với những hoạt động đã có này của Quốc hội, Formosa đã không được bổ sung vào chương trình giám sát chuyên đề của Quốc hội 2017."

Nhưng kinh nghiệm quá khứ đã chứng minh Quốc hội chẳng giám sát được ai. Bằng chứng chưa bao giờ Quốc hội phát giác được các ô nhiễm trong Đảng và Chính phủ. Quốc hội cũng đã bắt lực không thanh lọc được hàng ngũ cán bộ, đảng viên chạy chức, chạy quyền và mua bằng, bán cấp.

Từ lâu, Quốc hội cũng đã biết cả nước phải sống chung với ô nhiễm môi trường và thực phần độc hại đem vào từ Trung Quốc mà có làm được gì đâu?

Vụ Formosa quá lớn và cực kỳ nguy hại cho người dân và đất nước nên Quốc hội mới nhìn thấy. Vậy còn hàng trăm nhà máy và dự án kinh tế có bàn tay Trung Quốc đã và đang tiếp tục xả thải chất độc phá hoại Việt Nam thì chưa thấy Quốc hội "giám sát" là tại sao?

Nhưng đâu phải Formosa chỉ thải chất độc ra biển mà còn chôn giấu khoảng 400 tấn thải khô có chất độc tại ít nhất 10 địa điểm trong địa hạt Hà Tĩnh mà cũng chưa thấy Quốc hội nhẩy vào "giám sát" thì Quốc hội là của ai?

Trước những khốn khó tột cùng của người dân tại các vùng bị nạn ở miền Trung, lần đầu tiên Chính phủ Nguyễn Xuân Phúc đã đồng loạt đưa ra những tuyên bố trấn an dân để lấy lại niềm tin là chính.

Trong chuyến thăm và làm việc với cử tri tại huyện Kỳ Anh và Thành phố Hà Tĩnh, tỉnh Hà Tĩnh ngày 03-08-2016, Ủy viên Bộ Chính trị, Phó Thủ tướng Chính phủ Vương Đình Huệ hứa: "Chính phủ sẽ rà soát lại từ

cấp Trung ương tới địa phương đối với những cá nhân có liên quan tới cấp phép, xây dựng và vận hành dự án này. "Cho dù có mục đích vì sự phát triển của địa phương mà thiếu hiểu biết hoặc kém trách nhiệm hoặc cố ý làm trái thì phải xử lý nghiêm theo pháp luật. Chính phủ sẽ công bố cho đồng bào, cử tri cả nước biết."

Trong khi ấy, tại cuộc họp báo của Chính phủ hôm 2/8 (2016), Bộ trưởng, Chủ nhiệm Văn phòng Chính phủ Mai Tiến Dũng cũng hứa: "Đối với dự án Formosa, hiện đang giao cho Bộ Tư Pháp kiểm tra toàn diện tính pháp lý; giao Bộ KH&ĐT (Khoa học-Đào tạo), TN&MT (Tài nguyên & Môi trường) rà soát toàn bộ quy trình, thủ tục đầu tư, quá trình cấp phép, cấp xả thải của các cơ quan và tỉnh Hà Tĩnh. Tinh thần chỉ đạo của Tổng Bí thư, Thủ tướng Chính phủ là không có vùng cấm trong xử lý tổ chức, cá nhân vi phạm. Tất cả các tổ chức, cá nhân vi phạm đều sẽ bị xử lý nghiêm minh, công khai trước nhân dân."

Cuối cùng, gặp cử tri Hải Phòng ngày 03/08 (2016), Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc cũng lập lại lời hứa: "Chính phủ theo dõi sát sao hoạt động của Formosa Hà Tĩnh và sẽ đóng cửa nếu họ tái phạm."

Nhưng hứa và hy vọng là một chuyện, còn có làm được hay không là chuyện khác. Chắc chắn nhân dân không còn lựa chọn nào ngoài ngồi "chờ cho sung rụng" với ước mơ không phải ăn thêm quả thối môi trường của Formosa. Chỉ tiếc rằng, khi ngửa tay ra nhận khoản tiền đền bù 500 triệu của Formosa, đảng và nhà nước Cộng sản Việt Nam đã hí hửng như kẻ thắng cuộc mà chưa biết hết thiệt hại của dân và của đất nước đến mức độ nào bây giờ và trong tương lai.

Cho đến nay, người dân chỉ được nghe những dự đoán Nhà nước sẽ công bố kết quả thử nghiệm nước biển và sự an toàn cho dân được sống không bị nhiễm độc. Chưa có viên chức thẩm quyền nào cho biết khi nào thì dân mới được an tâm và có công ăn việc làm ổn định như trước ngày cá chết 06/04/2016.

Vì dân không thể di dời như dân du mục thời xưa nên khi nào hàng ngàn người dân đã ăn cá nhiễm độc ở miền Trung chưa được khám nghiệm để biết sức khỏe vẫn an toàn thì mối lo tuyệt vời không phải là chuyện khó xảy ra.

Vì vậy mà hôm 27/07/2016, Ban Công lý và Hòa bình Giáo phận Vinh, nơi có địa bàn thiệt hại nhiều nhất trong vụ Formosa đã yêu cầu Nhà nước cấp bách cứu dân khỏi kiệt quệ

thêm về kinh tế và tài chính.

Ngoài ra kiến nghị này cũng yêu cầu Nhà nước: "Buộc Công ty TNHH Gang thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh bồi thường thiệt hại căn cứ trên cơ sở thực tế đã xảy ra và thiệt hại kéo dài trong tương lai. Thiệt hại này bao gồm chi phí khôi phục môi trường biển và những tổn thất mà người dân đã và sẽ gánh chịu."

Truy cứu trách nhiệm pháp lý đối với Công ty Formosa và những cá nhân tổ chức liên quan căn cứ trên những quy định của pháp luật."

Cuối cùng Giáo phận Vinh của Đức cha Nguyễn Thái Hợp đã dứt khoát: "Yêu cầu đóng cửa vĩnh viễn Formosa để đảm bảo môi trường sống ổn định lâu dài cho người dân."

Khi đưa ra đề nghị khẩn trương này, Giáo phận Vinh có thể đã nhìn thấy hiểm họa Formosa không chỉ ngắn hạn mà cơn ác mộng sẽ còn dài lắm vì không ai dám bảo đảm sẽ không có một thảm họa cá chết thứ hai ở Hà Tĩnh. -/-

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san ra ngày 1
và 15 mỗi tháng
IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

[https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-](https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl)

[238293869580176/?ref=hl](https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl)

**Nhận 500 triệu đô-la
bèo bọt, hỗ trợ ngư dân
15 kg gạo mỗi người,
không có động tác nào
khôi phục môi trường
biển, đàn áp công dân
biểu tình chống Formosa,
nay lại hoàn thuế cho nó
cũng gần 500 triệu đôla.
Phải chăng Việt cộng
muốn giết cả Dân tộc?**

ĐẾN THĂM VŨNG ÁNG CÁ MỘT VÙNG BIỂN CHẾT

.....**Nhật Bình-Người Việt 03-08-2016**.....

HÀ TĨNH (NV) – Đã 4 tháng trôi qua, kể từ sự kiện “cá chết” xảy ra ở Vũng Áng, Hà Tĩnh, cuộc sống của người dân nơi đây hoàn toàn vắng lặng, đìu hiu đến thê lương. Nhìn xa xa về phía góc biển Vũng Áng, ống khói của nhà máy thép Formosa vẫn đều đặn nhả khói lên bầu trời.

Khốn đốn vì Formosa

Chúng tôi có mặt ở vùng biển Kỳ Ninh, huyện Kỳ Anh, vào những ngày đầu tháng 8 năm 2016. Hình ảnh đập vào mắt là những con thuyền phủ bạt chưa hẹn ngày ra khơi, những xóm làng quanh quẽ, những quán hàng không một bóng một người ghé thăm.

Nhiều gia đình lâm cảnh túng quẫn hiềm nghèo. Thanh niên trai tráng đã bỏ làng xóm và gia đình để đi kiếm việc sống qua ngày ở các thành phố lớn như Sài Gòn, Đà Nẵng hay Nha Trang.

Vùng biển nơi đây như trở thành miền đất chết. Mọi hoạt động mà cách đây 4 tháng vẫn diễn ra nhộn nhịp như chợ cá, các khu nhà hàng hải sản, ghe thuyền đều yên lặng. Chỉ duy nhất tiếng sóng rì rào thì vẫn vỗ đều đặn vào bờ như ai oán, mặc cho ống khói của Formosa vẫn cuồn cuộn nhả khói lên bầu trời như thách thức người dân nơi đây.

Ông Hà Văn Thắng, 48 tuổi, một ngư dân ở vùng biển Kỳ Ninh cho biết: “Tôi sống ở đây từ nhỏ đến lớn. Chưa bao giờ tôi chứng kiến cảnh tan tác thê lương đến như vậy. Cả làng bây giờ không biết làm gì để kiếm sống. Mà chính phủ thì chỉ mới cho mỗi gia đình 15kg gạo trong suốt 4 tháng qua”.

“Hai đứa con trai đầu của tôi đã bỏ nhà để đi kiếm sống. Trước khi đi chúng chỉ nói với tôi là đi vào Sài Gòn kiếm công việc gì đó làm cũng được, còn hơn ở đây để chờ chết. Mới đầu hai đứa cũng hay liên lạc về gia đình, nhưng bây giờ thì ít hẳn, có lẽ hết tiền để điện thoại vì nghe nó nói là đang làm phụ hồ

trong đó.” Ông Thắng nói với giọng buồn bã.

Một trường hợp khác là chị Nguyễn Thị Hương, người dân thuộc xã Kỳ Phương, huyện Kỳ Anh. Hai vợ chồng chị Hương đã thâm niên 4 năm làm công nhân trông giữ kho container cho một nhà thầu tại công trường nhà máy Formosa, nhưng hiện nay cả hai đều đang bị bệnh ung thư vào giai đoạn cuối.

Chị cho biết: “Ban đầu khi Formosa tới vùng đất Vũng Áng này, chính quyền đã hứa hẹn sẽ biến khu này thành khu công nghiệp hiện đại, tạo điều kiện việc làm cho người dân. Nên chúng tôi mới tin tưởng đi làm việc cho họ. Thấy họ đến tháng trả lương cũng đang hoàng nên chúng tôi vẫn làm đến hơn 4 năm trời.”

“Mãi đến tháng 5 năm 2016 thì tôi thấy sức khỏe không tốt lắm. Đi khám thì bác sĩ cho biết đã bị bệnh ung thư vú, nên phải xạ trị. Còn chồng tôi vẫn cố gắng làm việc cho Formosa, vì anh nói sức khỏe vẫn tốt nên ráng kiếm tiền để chữa bệnh cho tôi. Ai ngờ đến tháng 6 vừa rồi, trong một ca trực thì anh ngã quỵ xuống. Đưa tới bệnh viện thì họ nói bị ung thư vòm họng vào giai đoạn cuối. Hiện nay không ăn uống được gì, chỉ nằm chờ chết.”

Chị Hương nói trong nước mắt: “Tôi biết nguyên nhân chính là vì chúng tôi uống nước ở khu vực nhà máy Formosa. Gia đình dòng họ cả nội ngoại không ai bị bệnh ung thư hết. Mà chúng tôi mới làm việc cho Formosa được vài năm đã bị bệnh. Formosa đã làm đảo lộn hết cuộc sống của gia đình tôi.”

Không những các ngành nghề liên quan đến biển mới chịu ảnh hưởng, mà khách sạn, taxi cũng chung một số phận, dường như sự sống nơi đây đã có những dấu hiệu chìm vào quên lãng, bởi: “Có ai ghé tới đây nữa đâu. Thanh niên, trai tráng trong làng cũng dần di chuyển

đi nơi khác kiếm sống, nhưng dân biển mà, ngoài đánh bắt cá chắc họ chỉ có thể hợp với bốc vác hay phụ hồ thôi.” Anh Đăng, hành nghề lái taxi ở đây cho biết.

Formosa phải rút khỏi Việt Nam!

Đó là câu trả lời dứt khoát của ông Hoàng Trinh Danh, một ngư dân ở nơi đây: “Người dân như chúng tôi không được học cao hiểu rộng. Nhưng cũng thừa biết Formosa này chỉ làm hại cho đất nước chúng ta mà thôi. Thế nhưng chính quyền này vẫn cứ cố tình chừa chấp họ.”

“Họ hứa sẽ đền bù 500 triệu đôla, nhưng đến nay số tiền này vào tay ai thì chúng tôi hoàn toàn không biết. Người dân chúng tôi 4 tháng qua chỉ có được 15 kg gạo từ tay chính quyền mà thôi. Formosa chẳng những phải đền bù những thiệt hại do họ gây ra cho dân chúng tôi mà chính họ cũng phải rút khỏi Việt Nam.” Ông Danh nói giọng giận dữ.

Còn chị Nguyễn Thị Hương thì buồn bã: “Điều hối hận nhất là vợ chồng tôi đã làm việc cho Formosa đến 4 năm. Mặc dù công việc chỉ là trông giữ kho bãi, nhưng cũng đã vô tình tiếp tay cho tội nó hại mình. Bây giờ ai cũng bị bệnh ung thư hết thì có hối hận cũng đã muộn.”

Gặp dân biểu Đài Loan

Chị Hương cho hay: “Vừa qua, khi may mắn được gặp dân biểu của đảng Dân Tiến đang cầm quyền ở Đài Loan là Su Chih Fen. Tôi cũng đã nói cho bà biết về hiện trạng của tôi và yêu cầu chính phủ Đài Loan phải có biện pháp với Formosa và bà cũng đã hứa sẽ đưa vấn đề này lên quốc hội của Đài Loan.”

Nhà hoạt động xã hội Nguyễn Anh Tuấn, người đã thực hiện nhiều chuyến thiện nguyện để giúp đỡ ngư dân nơi đây cho rằng: “Formosa gây ra thảm họa môi trường lớn nhất trong lịch sử, triệt hạ sinh kế của 200,000 người sống dựa biển và hàng triệu người liên quan, phá hủy hệ sinh thái 200 km bờ biển, tạo ra những nguy cơ không thể tưởng tượng nổi đối với kinh tế, chính trị và xã hội thì không có lý do gì có thể chấp nhận họ tồn

tại ở Việt Nam, dù chỉ một ngày nữa chứ đừng nói 70 năm.”

Anh Nguyễn Xuân Lộc một ngư dân tại thôn Đông Yên xã Kỳ Lợi cho biết: “Với những gì Formosa đã gây ra, thì chỉ có thể tổng cô họ ra khỏi Việt Nam càng sớm càng tốt. Người dân như chúng tôi đã phải thất nghiệp, gia đình phân tán, đưa thì phải đi vào Sài Gòn kiếm sống, đưa thì tìm cách đi xuất khẩu lao động. Cuộc sống của chúng tôi hoàn toàn đảo lộn từ ngày có Formosa.”

Liên quan đến vấn đề Formosa, ngày 1-8-2016, bà Su Chih Fen dân biểu của đảng Dân Tiến đang cầm quyền ở Đài Loan đến Hà Nội với dự định sẽ đi Hà Tĩnh để tìm hiểu về vấn đề Formosa và môi trường biển miền Trung.

Tuy nhiên bà đã bị an ninh giữ lại làm việc tại sân bay Nội Bài trong một cuộc làm việc kéo dài 9 tiếng đồng hồ mà bà mô tả rằng: “...phía chính quyền Việt Nam có hành động như muốn vô cớ lấy cuốn hộ chiếu của bà.”

Phái đoàn của bà Chih Fen đã trở chuyến bay ra Hà Tĩnh, và phải di chuyển bằng xe hơi để vào Hà Tĩnh trong sự giám sát chặt chẽ của bộ Ngoại giao và công an Việt Nam. Bà đã không thể đến nhà thờ Đông Yên, nơi có nhiều giáo dân chịu ảnh hưởng trực tiếp do Formosa gây ra.

<http://www.nguoi-viet.com>



Forkmosa (Babui)

BÚT KÝ VỀ FORMOSA

.....*Nv Hoàng Quốc Hải 04-08-2016*.....

Chúng tôi đi điền dã Hà Tĩnh – Formosa

“...Không bao giờ loại trừ được khả năng Formosa có thể tạo ra một thảm họa mới khiến cá chết trắng suốt 3.000 cây số chạy dọc bờ biển Việt Nam.” (Lâm Nhân Huệ- Tổng thư kí Hội thẩm phán môi trường quốc đảo Đài Loan)

Nhà thơ Hữu Thịnh, Chủ tịch Hội Nhà văn Việt Nam, chuẩn bị cho đoàn nhà văn chúng tôi đi thăm nhập thực tế rất chu đáo.

Chúng tôi chọn Hà Tĩnh, nơi có điểm nóng Formosa. Đoàn chúng tôi gồm nhà văn Hoàng Quốc Hải, nhà thơ Trần Nhượng, nhà văn Văn Chinh, nhà phê bình kiêm nhà giáo Bùi Việt Thắng, nhà báo Kiều Mai Sơn trẻ nhất đoàn, khoảng 30 tuổi. Số còn lại tuổi trên 60 đến dưới 80.

Chúng tôi khởi hành từ Hà Nội lúc 9g sáng ngày 18-07-2016, trên một chiếc xe tốt nhất và lớn nhất mà Hội Nhà văn đang sở hữu, cùng một lái xe trẻ tuổi, đẹp trai, ngoan nết, giỏi nghề đó là Nguyễn Đăng Khôi.

Như đã hẹn trước, qua thành phố Vinh, chúng tôi đón nhà văn Đức Ban, nguyên Chủ tịch Hội văn nghệ Hà Tĩnh, hiện là Chi hội trưởng chi hội Nhà văn Việt Nam tại Hà Tĩnh. Cùng đi còn có nhà văn Đàm Quỳnh Ngọc, phó Chủ tịch Hội văn nghệ Nghệ An.

Chúng tôi đi với tinh thần tự túc từ ăn ở đến đi lại, không làm phiền địa phương. Thế nhưng các bạn nhà văn, nhà báo, thậm chí học trò và cả phụ huynh học trò thầy Bùi Việt Thắng, cứ nói nhau chiều đãi... Nhân đây, chúng tôi xin bày tỏ lòng biết ơn đối với các bạn đã tiếp sức cho chúng tôi.

Nhờ sự sắp xếp của nhà văn Đức Ban và sự giúp đỡ của Ủy ban nhân dân tỉnh Hà Tĩnh, 8g sáng ngày 19, chúng tôi khởi hành tới Formosa. Bữa nay nhà thơ Nguyễn Ngọc Phú, phó Chủ tịch Hội văn nghệ Hà Tĩnh cùng đi với đoàn.

Nhà báo Ngọc Vượng, phóng viên thường trú báo Gia đình-Xã hội lái chiếc ô tô riêng của anh dẫn đường. Tới khách sạn Mường Thanh, tiếp giáp với cổng phía Tây của Formosa, tất cả đều dừng lại. Chờ chúng tôi vào trong cổng của Formosa, Ngọc Vượng mới quay về.

Người hướng dẫn chúng tôi thăm khu công nghiệp Formosa Hà Tĩnh là một cô gái thuộc bộ phận đối ngoại, từng làm việc dưới quyền ông Chu Xuân Phàm, người phát ngôn khá ấn

tượng trong cuộc họp báo đầu tiên sau vụ cá chết. Cô đi cùng xe với chúng tôi. Cô có khuôn mặt và mái tóc nom hao hao như các cô gái Trung Hoa, tôi hỏi:

– Xin lỗi, cháu là người Việt hay người Hoa?

– Dạ, cháu là người Việt ạ, cô gái đáp.

– Cháu tên chi, quê ở đâu?

– Dạ cháu tên Dung, quê ở Đà Nẵng.

– Cháu học ngoại ngữ tiếng Trung, và làm phiên dịch?

– Dạ đúng.

Nhà văn Trần Nhượng hỏi:

– Các bác có được chụp ảnh không?

– Dạ được, nhưng chụp ít thôi ạ.

Xe vừa khởi động chậm chậm, tôi giơ máy ảnh chụp qua cửa kính. Lập tức người bảo vệ xộc ra đập tay vào cửa la:

– Không được chụp ảnh! Nom gương mặt anh có vẻ hậm hực, tức tối. Cảm thấy tội nghiệp, chỉ vì miếng cơm manh áo!

Tội nghiệp cho cả nền kinh tế nước nhà sau 30 năm đổi mới, vẫn thân phận kẻ làm thuê. Cao hơn nữa thì đua nhau làm gia công như dệt may, giày dép, đồ gỗ... và bà thứ trưởng Bộ Lao động Thương binh và Xã hội còn hí hửng khoe trước: “Năm nay nước ta có số lao động xuất khẩu cao nhất so với các năm trước.” Hình như những người lãnh đạo chưa nuôi được ý chí tự cường, giúp dân thoát cảnh làm mướn. Nhà nước chưa một lần khuyến khích người đi lao động nước ngoài phải chú ý học lấy nghề, để về nước tham gia vào các ngành sản xuất mà chỉ thuần túy giúp họ đi bán sức lao động.

Xe chúng tôi đi chậm chậm trong khu vực có đường băng chuyên đặt trên cao, nom như một đoàn tàu điện dài hun hút. Đường băng chuyên chạy từ phía bờ cảng Sơn Dương lên lối vào khu vực các nhà máy.

– Cháu giới thiệu qua về Khu liên hợp này đi – Trong đoàn có người nói.

– Dạ, thưa các bác, xe chúng ta đang chạy trong khu vực nhà máy của Công ty TNHH Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh. Dự án khu liên hợp gang thép và cảng Sơn Dương do Formosa làm chủ đầu tư có 3 hạng mục: Nhà máy luyện gang thép công suất 7, 5 triệu tấn/ năm; nhà máy điện công suất 650 MW và cảng nước sâu

Sơn Dương. Tổng diện tích của dự án là 3.318,12 ha, trong đó diện tích mặt đất 2.025,37 ha, diện tích mặt biển 1.293,35 ha.

– Cảng đón được tàu trọng tải bao nhiêu tấn và độ sâu bao nhiêu mét, tôi hỏi.

– Dạ, cháu thấy tàu lớn vẫn vào đây bốc hàng, còn trọng tải bao nhiêu cháu không rõ, độ sâu cháu cũng không biết.

Theo tìm hiểu, Sơn Dương thuộc loại cảng biển sâu nhất Việt Nam, độ sâu ổn định tới 20 mét, độ chênh thủy triều không ảnh hưởng tới việc tàu ra vào. Cảng này, tàu 300.000 tấn có thể bốc xếp hàng thoải mái. Nghĩa là cả một Hạm đội lớn như Hạm đội 7 của Hải quân Hoa Kỳ, cũng có thể cập cảng Sơn Dương và trú tránh an toàn. Với độ sâu ấy, tàu ngầm cũng có thể ra vào dễ dàng. Hơn nữa trên bờ cảng, còn diện tích mặt đất khá rộng, vừa làm bến bốc, dỡ hàng hóa, khi cần có thể dẹp lại làm sân bay dã chiến. Nghĩa là Sơn Dương có khả năng vừa là cảng thương mại lớn vừa là căn cứ quân sự tuyệt hảo. Không thể hiểu, bằng cách nào mà Formosa lại chui được vào tử huyệt này của nước ta? Lại nữa nó được xây dựng nhanh với tốc độ chóng mặt, do 8 nhà thầu của Trung Hoa đại lục với cả vạn người họ ồ ạt kéo sang làm việc hối hả một cách đáng ngờ!

Khu kinh tế Vũng Áng ở chân núi phía bắc dãy Hoành Sơn gồm các xã: Kỳ Nam, Kỳ Phương, Kỳ Lợi, Kỳ Long, Kỳ Liên, Kỳ Thịnh, Kỳ Trinh, Kỳ Hòa, Kỳ Ninh thuộc huyện Kỳ Anh. Tổng diện tích hơn 30 km². Nghĩa là nó chiếm hơn 1/10 diện tích của cả huyện này.

Xe của chúng tôi vẫn lẩn bánh trên những nẻo đường mà cô Dung chỉ dẫn. Không hiểu sao trong tôi lại nhen lên từ ký ức, rằng lúc này tôi có cảm giác y hệt hồi những năm đầu của thập niên 50 của thế kỷ 20, như tôi đang đi trong vùng địch tạm chiếm, mặc dù tôi đang đi trên đất nước của tôi, và người chủ tạm này theo hợp đồng, họ chỉ làm chủ có 70 năm thôi. Thực ra, theo luật pháp nước tôi, họ chỉ được phép thuê 50 năm, còn 20 năm gian dối kia là do có kẻ tiếp tay. Cũng như Hồng Kông Trung Quốc chỉ thuộc về người Anh có 99 năm. Nhưng Hồng Kông là nhượng địa.

Ngoài kia cảng Sơn Dương mệnh mang nước, biển xanh rờn. Trong khu liên hợp này, các nhà máy đường như chưa khởi động. Tôi hình dung khi các nhà máy luyện gang thép và nhà máy điện khổng lồ kia hoạt động đồng bộ, khí thải phun khói bụi lên trời thì từ Vinh và Đồng Hới chắc

nhận ra vị trí của Hà Tĩnh thật dễ dàng. Khu công nghiệp này khi vận hành, nó sẽ phát thải lên trời, thải qua các nguồn nước, thải trong lòng đất, trong đó có bụi than, có khí độc hóa chất, có chất rắn không hòa tan... Vậy là từ bầu trời, mặt đất, nguồn nước ngầm, dưới đáy biển sẽ đồng bộ nhận chất thải độc của khu công nghiệp Formosa. Tuy nó mới chỉ súc rửa đường ống thôi, đã hủy diệt môi sinh hơn 200 km biển chạy suốt bốn tỉnh, và không một sinh vật biển nào từ tầng mặt đến tầng đáy có thể sống sót, từ các loài tôm cua cá nghêu sò đến san hô rong tảo đều chết. Cá chết nổi trắng các bờ biển, một vụ đầu độc kinh hoàng. Một vụ đầu độc khổng lồ có dự mưu chứ không phải vô tình. Một thảm họa môi trường do con người gây ra với qui mô lớn như thế này, chưa từng một lần xảy ra trên Trái đất.

Tại sao nói có dự mưu? Có dự mưu là bởi thủ phạm có chuẩn bị, có tính toán cho hành vi và biết trước hậu quả. Điều này đã được Chu Xuân Phàm, người phụ trách đối ngoại của Formosa phát ngôn trước báo chí và lãnh đạo địa phương sau mấy ngày cá chết. Về mặt giận dữ, thái độ ngông ngạo, lời nói xấc xược, y lớn tiếng quát hỏi: “Muốn cá hay muốn thép? Chọn tôm cá hay chọn thép? Muốn cả hai thì đến Thủ tướng cũng không làm được”.

Như vậy là cả Chu Xuân Phàm và lãnh đạo Formosa Hà Tĩnh, đều biết rõ tác hại của hóa chất mà họ dùng để súc rửa đường ống. Thật là một tội ác đã được sắp đặt. Vậy mà còn có kẻ bênh che.

Sau đó Formosa chối tội, đuổi Chu Xuân Phàm về Đài Loan. Chúng tôi thường bảo Chu Xuân Phàm thuộc trường phái hiện thực trần trụi. Và chính những lời thú tội của Phàm cũng là một bằng chứng phạm tội quá tang.

Vậy là kẻ thủ ác đã công khai thách thức và công khai thú tội. Đây là loại tội phạm môi trường, nhân chứng vật chứng có đủ. Vấn đề còn lại là luật pháp Việt Nam phải khởi tố và Tòa án phải xét xử, phải truy tố chứ không thể chỉ xin lỗi rồi cho qua. Hai đứa trẻ vì đói mà cướp mẩu bánh mì và vài thứ trị giá có 45.000đ còn phải ngồi tù, vì Tòa tuyên đó là hành động gây nguy hại cho xã hội. Thế thì kẻ đầu độc môi trường, tàn sát vô vàn sinh vật biển suốt một dải dài hơn 200 cây số, làm tê liệt nhiều ngành kinh tế và ảnh hưởng xấu tới đời sống hàng mấy chục vạn người. Và nửa thế kỷ sau chắc gì môi trường đã có thể hồi sinh. Thử hỏi tội ác ấy có

nguy hiểm cho xã hội không? Có xứng đáng để truy tố không, hay nó không nguy hại bằng hai đứa trẻ cướp mẩu bánh mì? Đây còn chưa kể đến cú sốc tâm lý cực lớn đối với mọi người, đặc biệt là đối với trẻ em thì việc sang chấn thần kinh, sang chấn tâm lý sẽ ảnh hưởng suốt cuộc đời. Liệu Formosa và những kẻ rước Formosa vào có thể đền bù được tội ác này không?

Đi 16 km, được một góc khu công nghiệp Formosa, cũng tức là chúng tôi chỉ được phép cưỡi ô tô xem nhà xưởng và sắt thép trong phạm vi đó.

Tiếp theo chúng tôi vào thăm bà con ngư dân tái định cư ở Đồng Yên thuộc xã Kỳ Lợi huyện Kỳ Anh. Một con đường chạy giữa hai dãy nhà thưa thớt. Đây là khu vực của các gia đình ngư dân tái định cư. Trời nắng nóng như thiêu, nhiệt độ ngoài trời đến 40 độ C, bốn bề không một bóng cây. Các nhà cất còn tạm bợ, nhiều nhà chưa hoàn thiện. Chúng tôi ghé một ngôi nhà nhỏ ven đường. Ngôi nhà vừa cất xong, chỉ có tường vách, không thấy một thứ đồ đạc gì đáng giá ngoài đồng lưới cuốn gọn trong góc nhà cỡ chừng một mét khối. Một người phụ nữ bế con bên nách nhìn ra đường về ngơ ngác. Chúng tôi bước vào nhà hỏi chuyện. Được biết dãy nhà lơ xơ đây thuần dân tái định cư của xã Kỳ Lợi, tất cả đều là ngư dân bám biển sống từ nhiều đời. Nơi tái định cư có tên là xóm hoặc làng Đồng Yên. Gọi là Đồng Yên, nhưng lòng người lại không yên. Chị chủ nhà tên Nguyễn Thị Vinh, sinh năm 1982, tuổi Nhâm tuất. Nhà văn Trần Nhượng trêu: “Nhâm tuất – con chó vàng, giàu rồi, lo gì”.

Như đụng vào nỗi lòng đang lo lắng buồn đau, chị Vinh than thở:

– Ông ơi, con đang lo không biết sống sao đây. Mấy tháng nay thuyền úp bến, lưới chồng chồng khô rang, thêm con tôm con cá đến xót cả ruột. Chị Vinh có hai con nhỏ, bốn tuổi và hai tuổi. Chồng, anh Nguyễn Văn Tâm sinh năm 1975.

Thấy tôi ghi tên tuổi của vợ chồng chị Vinh, bà con xóm giềng kéo đến rất đông. Họ không cần biết chúng tôi là ai. Tất cả đòi ghi tên và số người trong nhà. Nguyễn Thị Thơ 55 tuổi, chồng là Hoàng Văn Từ 55 tuổi, nhà có 10 khẩu. Thôi thế nhà em xong rồi. Bà Thơ vừa quay ra, người khác đã len vào xưởng danh.

Nhà văn Trần Nhượng giải thích:

– Bà con ơi, chúng tôi là khách qua đây chứ không phải cơ quan công quyền gì đâu. Bà con không để ý, vẫn cứ đòi ghi tên – Hoàng Kham, bác ghi đi. Nhà em 10 khẩu, 4 lao

động biển.

Tôi hỏi xen:

– Thế bây giờ bà con đã đi biển được chưa?

– Chưa! Nước vẫn còn ngửa lăm. Trong lộng chưa thấy có cá tôm gì.

– Thế ra khơi được chứ ạ?

– Khơi thì được nhưng phải có thuyền lớn. Mới lại đánh bắt về bán cho ai. Dù cá sạch, dân vẫn không dám ăn. Nhà nước chưa hướng dẫn chỉ số an toàn, chưa có chỉ dẫn gì hết, ai dám mạo hiểm.

– Bác ơi, em Nguyễn Văn Thành 57 tuổi, nhà 8 khẩu.

– Em Nguyễn Bá Thạch 62 tuổi, nhà 6 khẩu.

– Em Phạm Minh 54 tuổi, nhà 8 khẩu v.v...

Tất cả bà con đều là ngư dân thuộc xã Kỳ Lợi.

Chúng tôi hỏi:

– Từ ngày phải ngừng đi biển, bà con có được Nhà nước hỗ trợ gì không?

– Dạ có, mỗi khẩu một tháng được 15 kí gạo. Nhưng bác bảo chỉ có hạt gạo không sống sao nổi. Còn trăm thứ khác phải tiêu pha chứ. Trước, mọi thứ chi tiêu đều lấy từ biển. Không biết rồi đây sẽ sống ra sao.

– Các bác có làm gì thêm để kiếm tiền không?

– Trước Formosa thuê lặn 18 triệu, nay họ gọi thuê 50 triệu, chẳng ai đi.

– Sao lại không đi?

– Đi cho mà chết à. Tôm cá còn chẳng sống được. San hô, hoa đá còn chết. Chết tiệt, chẳng còn gì cả. Minh lặn xuống cho toi mạng à. Đã có người chết vì lặn thuê cho họ rồi đấy.

Tôi gọi chuyện bà con:

– Vậy chớ bây giờ Nhà nước hỗ trợ cho bà con chuyển nghề. Rồi trong nhà có thanh niên mạnh khỏe, Nhà nước đào tạo nghề rồi cho sang Đài Loan lao động, bà con có ưng không?

– Không! Chúng em suốt đời bám biển. Nay làm rừng, làm ruộng không làm được, không sống được. Con cái dốt nát, chữ nghĩa ít. Các ông cho học vớ vẩn rồi cho sang Đài Loan. Họ nhận vào làm việc tay chân vài tháng rồi kêu hết việc. Họ hỏi có biết vận hành máy móc không. Không biết, họ tổng về. Thế là ôm nhau chết đói cả lũ.

– Vậy nguyện vọng bà con thế nào?

– Chúng tôi muốn biển. Muốn Nhà nước bắt Formosa làm sạch biển cho chúng tôi sinh sống. Muốn Nhà nước tổng cổ Formosa đi thì chúng tôi mới yên tâm làm ăn.

– Tôi nói, nếu Nhà nước đền bù thỏa đáng, bà con nghĩ sao?

– Không! Đã bảo không là không. Không đền bù. Tiền ấy đem làm sạch biển cho ngư dân. Chúng tôi cần sinh sống lâu dài trên đất của tổ tiên đã tạo lập từ ngàn đời. Dân chài 4 tỉnh miền Trung này tới cả mấy chục vạn chứ ít đâu. Lại còn bao nhiêu, bao nhiêu là người sống theo con cá nữa chứ, nó không đơn giản như các ông nghĩ. Các ông hay nghĩ quẩn lăm, định đem vài tờ giấy bạc làm mờ mắt chúng tôi sao?

Được bà con dạy cho một bài học, tôi chưa kịp đáp lời. Một ông già nom có vẻ đảng hoàng chừng chạc, nhìn thẳng vào mắt tôi, ông hỏi:

– Có thật các ông muốn ngư dân chúng tôi chuyển nghề, để trao biển cho Trung Quốc không? Đời đời dân tôi bám biển là để giữ biển. Giữ biển là giữ nước đấy.

Câu hỏi vỗ mặt của người dân chài khiến tôi bàng hoàng. Chưa kịp nói lời xin lỗi, ông đã bỏ đi.

Đúng là dân biển ăn sóng nói gió, chém to kho mận, đã nói một là một, hai là hai.

Chia tay bà con, chúng tôi ra bãi biển Vũng Áng. Trời nắng chang chang, biển đầy ắp nước. Nước xanh ngắt, sóng vỗ lăn tăn như mời gọi mà không ai dám nhúng tay xuống nước. Bãi cát trắng phau. Những con thuyền thúng úp sấp nom như những nắm mồ. Những con thuyền dài bọc phủ nilông trắng toát, nom như những ngôi mộ mới vừa chôn cất. Mép nước san sát những con thuyền bỏ biển neo đậu, bập bênh theo nhịp sóng vỗ, như một điệu ru buồn.

Nhìn cảnh tượng đau lòng, lại nhớ đọc mạng, thấy các đại biểu Quốc hội đang làm nóng hội trường về chuyện Formosa.

Ông Trương Trọng Nghĩa đại biểu đoàn thành phố Hồ Chí Minh đề nghị Quốc hội phải thảo luận vấn đề Formosa.

Rõ ràng Formosa tàn sát môi trường biển miền Trung là một sự kiện động trời.

Đại tướng Đỗ Bá Tỵ, phó Chủ tịch Quốc hội: “Câu hỏi đặt ra là môi trường khi nào được khắc phục, nghề cá của ngư dân đến khi nào khôi phục được? Nếu không trả lời được những câu hỏi, không có dự kiến, giải pháp đủ mạnh sẽ rất khó lường, không chỉ là câu chuyện kinh tế mà còn nhiều vấn đề khác... Tôi thấy vụ việc Formosa còn là vấn đề tiềm ẩn lâu dài. Nếu không lường trước, tình hình sẽ còn diễn biến hết sức phức tạp. Vấn đề ở đây không chỉ đơn giản

là kinh tế mà còn gắn với quốc phòng, an ninh.”

Có đại biểu đòi lập Ủy ban giám sát đặc biệt Formosa.

Ông Hà Ngọc Chiến, Chủ tịch Hội đồng dân tộc của Quốc hội nêu vấn đề: “Chính phủ cần làm rõ nguyên nhân chủ quan liên quan đến việc phê duyệt, thẩm định dự án này. Bởi vì theo thông tin, đây là dự án nước ngoài rất lớn nhưng được phê duyệt rất nhanh. Đánh giá tác động môi trường cũng được phê duyệt rất nhanh. Rồi họ đòi hỏi ưu đãi nọ, ưu đãi kia cũng được phê duyệt rất nhanh. Và cuối cùng hậu quả tai hại cũng rất nhanh”.

Có đại biểu Quốc hội còn đề nghị đem vấn đề Formosa ra trưng cầu dân ý.

Ông Trần Hoàng Ngân đại biểu Thành phố Hồ Chí Minh nói: “Khi giải quyết vấn đề Formosa phải xem đây là dự án quốc gia. Các Ủy ban của Quốc hội phải tăng cường giám sát đã trả lời thỏa đáng cho cử tri dự án này có xứng đáng tồn tại không, theo quan điểm của cá nhân tôi là không”.

Luật sư Trương Trọng Nghĩa đoàn Tp Hồ Chí Minh nói về Formosa có đề cập đến ý kiến của cử tri: “Cử tri cũng đặt câu hỏi là cho đến nay chưa thấy các đại biểu Quốc hội ở các tỉnh miền Trung và các Ủy ban của Quốc hội có ý kiến gì cả, chí ít là cũng có thông tin, chí ít là dự kiến sẽ làm gì”.

Vậy là các đại biểu Quốc hội đã phản ánh trung thực nguyện vọng của dân. Dân muốn được thông tin minh bạch. Dân muốn truy cứu trách nhiệm người lập và người phê duyệt ưu đãi dự án Formosa nhanh đến chóng mặt. Dân không muốn có Formosa.

Rời Vũng Áng, đoàn chúng tôi vào Thiên Cầm. Biển đẹp như mơ, bãi cát thoải, đây đó có một vài chiếc dù xòe to, dăm chiếc ghế nhựa xanh đỏ để chụm, chờ khách. Bãi tắm Thiên Cầm bình thường ai đã ghé thăm vào mùa nóng, khó có thể cảm lòng đi nơi khác. Phải nói về đẹp của bãi Thiên Cầm có sức gọi cảm đến mê hồn. Vậy mà mùa hè này nó trở nên đìu hiu, cô quạnh. Các quán hàng trên bến vắng teo. Chủ quán nọ nhìn sang chủ quán kia chuyện vãn.

Tôi hỏi cô Tám Hạnh – một chủ quán, việc kinh doanh hàng họ thế nào. Cô ngáp dài uể oải đáp:

– Chán lăm bác ơi, ế lăm. Từ đầu tháng tư, sau vụ cá chết trắng biển, khách qua đây đi vội như đi qua vùng có bệnh dịch chứ không ghé nghỉ như mọi năm. Mọi năm vào cỡ này, chúng cháu bận túi bụi từ sáng sớm đến nửa đêm.

– Quán nhà ta có mấy người phục

vụ.

– Nhà cháu có 12 người, nhận thêm 8 người giúp việc.

– Năm nay vắng khách, cô cho người giúp việc nghỉ hết à.

– Thôi thì cầm cự nuôi nhau tạm bác ạ, đuổi họ đi đâu. Ở đây nó định hình công việc rồi. Rồi biển là chết đói.

– Nếu Nhà nước hỗ trợ cho cô chuyển nghề, cô có ưng không.

– Không. Nhà nước để tiền ấy với tiền Formosa đền bù, làm sạch biển cho dân chúng cháu làm ăn thôi. Không lấy đền bù, cũng không đi đâu cả, dân chúng cháu đã có kiến nghị cả rồi.

Sáng sớm, chúng tôi ra cảng cá Cẩm Nhượng. Thuyền về bến, tôm cá leo tèo. Thấy một tốp gần chục phụ nữ ngồi bó gối đóng rong rêu nhặt ốc, sò và cá lẹp. Lại một tốp đang phân loại tôm đóng vào thùng xốp.

Tôi hỏi ông chủ có tên Trần Kỳ khoảng ngoài 50 tuổi. Ông Kỳ chỉ tay về phía những con thuyền bên mép nước nói: - 15 thuyền về bến mà chỉ có bằng này sản phẩm, chừng năm, sáu chục cân. Ông cho biết biển Thiên Cẩm nằm về phía cực bắc của Hà Tĩnh, nên ít chịu ảnh hưởng. Nhưng sản lượng đánh bắt tụt hẳn, chỉ bằng một phần tư, một phần năm các vụ trước. Giá cả cũng tụt quá nửa. Có đánh bắt về cũng không bán được cho ai.

– Vậy ông đóng các thùng tôm kia chở đi bán ở đâu?

Ông Trần Kỳ cười như mếu:

– Chở ra Vinh, ra Thanh Hóa, ra Hà Nội bán cho các bác chứ chở đi đâu. Bây giờ làm ăn chán lắm. Tôi có hai thuyền đánh cá, phải cho ra đánh bắt tận Quảng Ninh. Mong sao biển sạch trở về làm ăn như cũ.

Chúng tôi gặp nhiều người khác nhau, từ ngư dân trực tiếp đi biển, đến người thu gom phân phối; người chế biến các sản phẩm như làm nước mắm, buôn bán cá, tôm, mực khô, người chở xe thồ, xe điện, người kinh doanh nhà hàng, khách sạn, tất cả họ đều mong muốn biển sạch để được làm ăn như cũ. Trước khi biển bị Formosa đầu độc chẳng nói làm gì, nay là ước mơ của dân biển sao cho trở về được cái ngày xưa ấy.

Trở lại các vấn đề của dự án Formosa. Cái gì cần nói, các đại biểu Quốc hội đã nói cả rồi. Chỉ tiếc các cơ quan quản lý Nhà nước ta, nghiệp vụ mỏng quá. Ngay như Bộ Tài nguyên–Môi trường, cuối năm 2015 vào kiểm tra các chỉ số môi trường của Formosa vẫn cảm thấy bình yên.

Các cấp lập và phê duyệt dự án cũng không hình dung được khu công

nghiệp sẽ hoạt động như thế nào, do đó không đặt ra các tiêu chí đảm bảo môi trường như một điều kiện tiên quyết để phê duyệt dự án.

Đọc một đoạn sau đây, sẽ hình dung ra tất cả: “Khu kinh tế Vũng Áng được Thủ tướng Chính phủ thành lập theo quyết định số 72/2006 QĐ-TTg ngày 3-4-2006 có diện tích 2.278,1 ha là khu kinh tế đa ngành đa lĩnh vực với trung tâm:

– Phát triển các ngành luyện kim với lợi thế tài nguyên, nguồn nguyên liệu, các ngành công nghiệp gắn với khai thác cảng biển, khu công nghiệp trung tâm nhiệt điện và lọc dầu.

– Phát triển đồng bộ khu liên hiệp Vũng Áng–Sơn Dương bao gồm đầu tư khai thác có hiệu quả khu liên hợp cảng, phát triển dịch vụ cảng và các dịch vụ vận tải để tạo thành một trong những cửa ngõ ra biển quan trọng của bắc Trung Bộ.

– Xây dựng khu đô thị mới Vũng Áng đồng thời ưu tiên phát triển du lịch sinh thái, khu du lịch nghỉ dưỡng biển trở thành các điểm du lịch quan trọng trong tuyến du lịch ven biển bắc Trung Bộ.

Đúng là các nhà lập kế hoạch phát triển kinh tế không tưởng, và lãng mạn hơn nhiều các nhà thơ lãng mạn.

Trước hết, không bao giờ chủ nhân Formosa lại đầu tư khai thác mỏ quặng nằm sâu trong lòng đất hàng trăm mét. Lại còn muốn biến nơi đây thành “thành phố sinh thái du lịch nghỉ dưỡng quan trọng trong tuyến du lịch ven biển miền Trung.”

Rõ ràng họ không hiểu luyện thép, lọc hóa dầu, nhiệt điện là những ngành công nghiệp bẩn, độc hại hàng đầu, làm sao lại có thành phố du lịch sinh thái song hành được. Bởi vậy rất khó tìm được nước nào chịu hy sinh môi trường cho nhà đầu tư loại công nghiệp này.

Chẳng thấy, nó mới súc rửa đường ống đã làm cho nhiều ngành kinh tế miền Trung lao đao, cả mấy trăm ngàn người bị ảnh hưởng xấu. Tôm cá không đánh bắt được, biển chết, kinh doanh du lịch và nhiều ngành phụ trợ khác tê liệt. Nếu còn dung dưỡng Formosa, chắc chắn họ sẽ biến không chỉ Hà Tĩnh thành bãi chứa rác thải nguy hiểm, và nó không chỉ đe dọa về môi trường sinh thái, mà nó còn nguy hiểm tới cả an ninh quốc phòng như tướng Đỗ Bá Tỵ cảnh báo.

Khi ông Hồng Phú Nguyên (Hong Fu Yan) Chủ tịch tập đoàn nhựa và sợi Formosa Đài Loan phủ nhận Formosa Hà Tĩnh tàn sát môi trường biển, bà Lâm Nhân Huệ (Lin Jen Hui)

Tổng thư kí Hội thẩm phán môi trường Đài Loan nói: “Nếu Tập đoàn tin rằng họ bị kết tội oan uổng, tại sao họ lại xin lỗi và bồi thường 500 triệu USD?” Và điều này mới thực sự quan trọng. Bà Lâm Nhân Huệ nói tiếp: “Nếu Formosa chính thức hoạt động và xả tới 45.000 m3 nước thải /ngày, đúng như mức Bộ Tài nguyên– Môi trường của Việt Nam cho phép thì tầm vóc của thảm họa kế tiếp sẽ lớn gấp nhiều lần. Nói cách khác, không bao giờ loại trừ được khả năng Formosa có thể tạo ra một thảm họa mới khiến cá chết trắng suốt 3.000 cây số bờ biển chạy dọc Việt Nam” (Nguồn: Người Việt 15-7-2016).

Chớ coi thường lời cảnh báo nghiêm khắc mang tính khoa học và xây dựng của một người có trách nhiệm và có lương tri. Hơn nữa bà Lâm Nhân Huệ còn là đồng bào gần gũi của Tập đoàn công nghiệp Formosa.

Hãy nghe thêm một ý kiến nữa của ngài nghị sĩ Su Chih Feng, cựu thị trưởng Văn Lâm (Đài Loan) cho rằng: “Formosa là con quái vật khổng lồ, do đó phải cẩn trọng và cứng rắn khi hợp tác với tập đoàn này” (Nguồn: ZingVN).

Nhân đây xin nói thêm về giá trị của biển Việt Nam. Trước hết phải nói, nước ta không phải là một nước nhỏ. Xin mọi người đừng có tự ti.

Nước ta có gần một trăm triệu dân, về dân số đứng thứ 14 trên thế giới. Nếu biết khai thác có hiệu quả tiềm năng trí tuệ và sức lao động, khối người này có thể làm cho bất cứ một quốc gia nào giàu mạnh. Ấy là chưa nói đến truyền thống lịch sử, văn hóa và tố chất của người Việt Nam. Diện tích đất đai chỉ có hơn 320.000km2 cũng không phải là quá chật. Song ta có thể mạnh về biển, bờ biển trải dài từ Bắc vào Nam tới 3.260km, và không gian biển của ta tới trên một triệu km2, gấp gần bốn lần diện tích đất liền. Nhiều tài nguyên khoáng sản trong lòng biển. Một phần rất nhỏ tài nguyên đó ta đang khai thác: dầu và khí đốt. Tài nguyên về hải sản cũng không nhỏ. Ta chưa có thống kê, nhưng các nước bạn như Thái Lan, riêng nguồn lợi về hải sản đã chiếm 2% GDP, còn Indonesia, nguồn lợi này chiếm tới 5% GDP. Do đó biển là không gian sinh tồn, có tiềm năng dồi dào để nuôi sống con người và phát triển đất nước trong hiện tại và cả tương lai. Trái lại trên mặt đất, các tài nguyên thiên nhiên như rừng và than đá, ta khai thác gần như cạn kiệt. Các loại khoáng sản khác đều có nhưng trữ lượng không đáng kể, không đủ khai

thác công nghiệp. Về đất đai nông nghiệp, chủ yếu dựa vào vựa lúa đồng bằng Nam Bộ, thì đang bị đe dọa nghiêm trọng vì nguồn nước do Trung Quốc khổng chế từ thượng nguồn. Nếu quan hệ hai nước xấu đi, Trung Quốc sẽ đóng nước mùa khô và xả nước mùa lũ, vựa lúa Nam Bộ trở nên úng lụt và khô mặn. Nghĩa là đồng bằng Nam Bộ chẳng còn lợi thế gì nữa. Và an ninh lương thực quốc gia trở nên bất ổn, khó lường.

Nên nhớ giới thống trị Trung Hoa từ cổ xưa tới nay, trừ những điều nhân nghĩa thì không việc tàn bạo nào họ không dám làm. Ngay cả giết hàng loạt dân họ chỉ vì nghi kị vụ vợ, họ cũng không ngần ngại, huống chi đối với láng giềng mà họ đang mưu toan thôn tính.

Trung Quốc không hề có bạn bè. Họ luôn đặt các nước vào hàng tôi tớ, phụ thuộc, hoặc thù địch.

Cho nên bằng mọi giá phải giữ cho môi trường sinh thái biển lành mạnh, phải tác động trở lại cho môi trường biển miền Trung sớm phục hồi. Ngư dân không chỉ đánh bắt hải sản mà còn là đội quân giữ biển, giữ tài nguyên, và giữ chủ quyền quốc gia. Vắng họ, lập tức có kẻ khác thế chân ngay. Và kẻ thù không mong gì hơn ngư dân nước ta bỏ biển. Vì vậy phải tăng cường phương tiện cho ngư dân miền Trung đánh bắt xa bờ, thay vì hỗ trợ cho họ đổi nghề. Và nên nhớ, biển mới là cứu cánh cho sự sống còn, và sự bứt phá của cả dân tộc trong thế kỷ 21 này.

Mệnh nước đang nằm trong tay Quốc hội, trong tay bộ máy quyền lực Nhà nước. Hãy thuận theo ý dân mà chèo lái con thuyền dân tộc vượt qua khúc quanh lịch sử hiểm nguy này.

Nếu muốn giữ cho mệnh nước trường tồn, phải giữ cho bằng được môi trường sinh thái biển trong lành và bình yên. Như vậy, chấp nhận Formosa tồn tại là điều không thích hợp. Vẫn chưa muộn, nếu ta phạt Formosa hành vi đầu độc môi trường, khởi kiện Formosa gây thảm họa môi trường, và cuối cùng là mời họ ra khỏi nước ta.

Nếu không, thì như lời bà Lâm Nhân Huệ, Tổng thư kí Hội thẩm phán môi trường quốc đảo Đài Loan đã cảnh báo: "...Không bao giờ loại trừ được khả năng Formosa có thể tạo ra một thảm họa mới khiến cá chết trắng suốt 3.000 cây số bờ biển chạy dọc Việt Nam."

"Formosa là con quái vật khổng lồ, phải cẩn trọng và cứng rắn khi hợp tác với Tập đoàn này!". Đó là lời cảnh báo, cũng của một người Đài Loan.

Thứ Năm, 04 tháng 8 năm 2016

MIỄN, HOÀN THUẾ 10 NGÀN TỶ ĐỒNG CHO FORMOSA

.....**Đài BBC 10-08-2016**.....

Việc Formosa Hà Tĩnh được miễn và hoàn thuế hơn 10 ngàn tỷ đồng, theo đề xuất của Tổng cục Thuế, là con số gây "giật mình" và có thể "gây phản ứng không tốt trong xã hội", theo một kinh tế gia từ Hà Nội.

Đây là một phần nội dung dự thảo về Một số biện pháp hỗ trợ các doanh nghiệp bị thiệt hại trong đợt bạo động hồi tháng Năm 2014 liên quan tới vụ Trung Quốc hạ đặt giàn khoan Hải Dương 981 trên Biển Đông, các báo Việt Nam đồng loạt đưa tin hôm 10-8.

"Đọc con số đó, tôi thấy giật mình, bởi nó tương đương với gần 500 triệu đôla, gần như bằng với số tiền mà Formosa chấp nhận bồi thường ban đầu cho sự cố môi trường mà họ gây ra," kinh tế gia Phạm Chi Lan nói với BBC Tiếng Việt.

"Điều này có thể gây ra phản ứng ngay lập tức, khiến người ta sẽ đặt câu hỏi 'không lẽ Formosa đặt vấn đề bồi thường ngàn này về môi trường, và Việt Nam nay lại chấp nhận bồi thường thuế cho họ bằng một con số tương đương?' Điều này sẽ gây ra phản ứng không tốt trong xã hội," bà Chi Lan nói thêm.

Hoàn thuế

Theo trang Zing, sau vụ bạo động tháng Năm 2014, Formosa Hà Tĩnh khai báo chịu thiệt hại lên đến 5.533 tỷ đồng.

Nhưng kết luận của phía Việt Nam là thiệt hại của Formosa là 4,77 tỷ đồng, các nhà thầu làm cho Formosa là 68,32 tỷ đồng.

Thời báo Kinh tế Việt Nam cho biết để hỗ trợ, Formosa được Bộ Tài chính miễn giảm, miễn phạt và hoàn lại số tiền thuế mà Formosa đã bị truy thu và phạt trước khi xảy ra sự kiện 13-5-2014, trị giá 71,6 tỷ đồng.

Ngoài ra, Bộ Tài chính "không truy thu thuế nhà thầu đối với hàng hóa, thiết bị nhập khẩu kèm theo bảo hành số tiền 176,3 tỷ đồng, đồng thời không truy thu số tiền phạt vi phạm hành chính về thuế 32,88 tỷ đồng, cùng miễn phạt vi

phạm chính về thuế số tiền 1,26 tỷ đồng," theo tờ báo.

Đặc biệt, theo báo Dân Trí, "Hà Tĩnh đã hoàn cho Formosa kể từ kỳ hoàn thuế tháng 4-2014 cho đến nay số tiền 10.173 tỷ đồng, trong đó 1.185 tỷ đồng là thuế giá trị gia tăng đã nộp khâu nhập khẩu thực hiện cơ chế ghi thu ghi chi."

Đây là lần đầu tiên số liệu về các khoản hoàn thuế cho Formosa được công khai trên truyền thông nhà nước.

"Nếu tôi là Tổng cục Thuế, tôi sẽ ngay lập tức đưa ra bài viết nói rõ cách tính toán của họ như thế nào, trong những trường hợp như thế nào, và lập luận của họ tại sao Formosa lại có thể được bồi thường, hỗ trợ như vậy," bà Phạm Chi Lan bình luận với BBC Tiếng Việt.

"Cần phải làm rõ ngay thông tin, phải minh bạch hóa việc đó. Cần phải có giải trình cho dân biết chứ không thể để người dân chỉ dựa vào những thông tin chỉ do báo chí đưa," bà nói thêm.

'Thời điểm không hợp lý'

Nhận xét về việc đưa đề xuất bồi thường cho Formosa, bà Phạm Chi Lan cho rằng lúc này là thời điểm không thích hợp.

"Tôi thấy thời điểm đưa ra [đề xuất của Tổng cục Thuế] vào lúc này là không hợp lý, không phù hợp," bà nói, bởi việc hỗ trợ các doanh nghiệp bị thiệt hại "phải được tách ra khỏi việc Formosa đã có một loạt các vi phạm về thuế mà các cơ quan thuế đã nêu ra trước đó".

"Nếu là thiệt hại phát sinh từ thời điểm do xô xát, bạo loạn liên quan tới vụ giàn khoan hồi năm 2014, thì việc đó lẽ ra phải giải quyết từ thời gian đó rồi, khi Chính phủ có quyết định về việc sẽ có bồi thường cho các công ty bị thiệt hại trong thời gian đó. Vậy tại sao lúc đó không thực hiện ngay mà lại để đến bây giờ?"

"Việc bồi thường có thể được thực hiện như chính phủ đã thực hiện đối với một số doanh nghiệp ở Bình Dương hoặc ở những nơi

khác. Nhưng việc đó phải được tách riêng chứ không thể đem gán chung vào việc miễn hoàn thuế."

"Formosa có rất nhiều vấn đề về thuế. Việc ghi chung như thế này sẽ gây nhiễu về các con số. Bản thân cơ quan thuế đã có lần đưa lên báo chí là qua kiểm tra giám sát đã phát hiện Formosa có những trường hợp khai không đúng, phải bị phạt về thuế. Thông tin đó xảy ra gần như đồng thời với lúc Formosa gây ra thảm họa môi trường."

"Tại sao nay chưa thấy nói về việc trừng phạt đối với hành vi gian lận thuế mà đã nói tới việc bồi hoàn thuế cho Formosa? Điều này gây nhiễu thông tin và khiến người dân thấy khó hiểu về cách hành xử của các cơ quan nhà nước."

"Các khoản miễn, không truy thu khác, được đưa ra vào lúc này, phải được gán với việc Formosa vẫn còn đang nợ trong khoản tiền 500 triệu đôla họ cam kết bồi thường sau sự cố môi trường."

"Theo thông tin báo chí nêu ra, họ mới bồi thường 250 triệu đôla, tức là họ vẫn đang còn nợ 250 triệu đôla nữa."

"Khi họ còn nợ tiền đền bù mà phía Việt Nam lại đem đền bù ngay cho họ hoặc miễn trừ thuế ngay cho họ là điều theo tôi là không hợp lý."

Cuối tháng Sáu, Việt Nam loan báo vi phạm và sự cố trong quá trình thi công, vận hành thử nghiệm tổ hợp nhà máy Formosa Hà Tĩnh đã làm hải sản chết bất thường tại 4 tỉnh từ Hà Tĩnh đến Thừa Thiên-Huế trong tháng Tư.

Formosa cam kết sẽ bồi thường tổng số tiền trên 11.500 tỷ đồng (tương đương 500 triệu USD).

Bà Phạm Chi Lan trả lời phỏng vấn của báo Đất Việt 13-08-2016

Việc chúng ta ưu đãi quá mức cho Formosa với quy mô lớn như vậy đã làm bất các nhà đầu tư đang hoang, uy tín ra. Dù vốn làm cùng ngành nhưng họ không thể nào có được điều kiện như Formosa nên buộc phải rút lui. Việc này tạo ra sự cạnh tranh không lành mạnh ngay giữa những doanh nghiệp nước ngoài với nhau. Và với trường hợp của Formosa, chúng ta đã nhận được một nhà đầu tư tồi. Tất cả thiết bị công nghệ là của Trung Quốc. Đằng sau Formosa, nhà thầu chính của họ là công ty MCC của Trung Quốc.

CANH BẠC 500 TRIỆU ĐÔ

và khoản miễn hoàn thuế 448 triệu đô dành cho Formosa

.....**Tháng Chín (DLB) 11-08-2016**.....

Sau khi hoàn thành vai diễn xin lỗi trước công chúng qua màn hình do Bộ Tài nguyên Môi trường chủ trì, nhà máy thép Formosa đồng ý bồi thường khắc phục hậu quả sau thảm họa môi trường tại 4 tỉnh miền Trung với giá **500 triệu đôla** (tương đương 11.500 ngàn tỷ Việt Nam đồng). Đây là con số do chính phủ Việt Nam công bố với báo giới. Bây giờ tin cho biết Formosa sẽ được nhà nước miễn không phải trả thuế tổng cộng khoảng **448,5 triệu đôla**.

Như vậy liệu chuyện Formosa bồi thường thực sự là canh bạc thắng lợi như các quan chức Cộng sản tuyên bố hay không?

Thông tin trên báo Dân Trí cho hay: **Công ty Formosa Hà Tĩnh được Tổng cục Thuế dự kiến miễn thuế và không truy thu thuế với số tiền hơn 10,450 tỷ đồng** (do bị thiệt hại từ sự cố biểu tình ngày 13-5-2014 lúc Trung Quốc hạ đặt trái phép giàn khoan Hải Dương 981 tại vùng biển và thềm lục địa của Việt Nam). Tính đến nay công an và các cơ quan chức năng vẫn chưa thể truy bắt được các đối tượng cầm đầu những cuộc biểu tình bạo động này, dù trên mạng có rất nhiều hình ảnh và clip cho thấy nhóm cầm đầu là những người mang mũ cối, có bộ đàm và đeo cờ đỏ sao vàng trên người.

Từ tháng 4-2014 đến nay, công ty Formosa đã được hoàn thuế với số tiền 10.173 tỷ đồng, trong đó 1.185 tỷ đồng là thuế giá trị gia tăng đã nộp khâu nhập khẩu thực hiện cơ chế ghi thu ghi chi.

Trước đó, Bộ Tài chính đã miễn giảm, miễn phạt và hoàn lại số tiền thuế đã truy thu, phạt cho Formosa số tiền trị giá 71,6 tỷ đồng. Đây là số tiền miễn giảm và hoàn lại khoản thuế tài nguyên, phí bảo vệ môi trường đã nộp đối với hoạt động hút cát san nền số tiền 71,6 tỷ đồng (trong đó thuế tài nguyên là 49,2 tỷ đồng, phí bảo vệ môi trường là 22,75 tỷ đồng) (1)

Theo số liệu từ các cơ quan chức

năng thống kê cho thấy rõ ràng đến nay, lợi đơn thiệt kép là hậu quả từ nhà máy Formosa mà nhân dân đang phải gánh chịu.

Con số 10 ngàn tỷ được miễn thuế so với con số 11 ngàn tỷ mà Formosa hứa sẽ khắc phục hậu quả sau thảm họa môi trường chỉ ra rằng Formosa không hề thiệt thòi. Kết quả của canh bạc cá chết - bồi thường - miễn thuế nhà nước Việt Nam đem về một "lợi nhuận" là 51.5 triệu đô.

Như vậy trong cái gọi là 500 triệu đô để bồi thường cho nạn nhân thảm họa môi trường có đến 448,5 triệu thật ra không đến từ Formosa mà đến từ chính tiền thuế của người dân.

Với thâm niên đầu tư và bề dày tàn phá môi trường ở các nước, người đọc có thể tìm hiểu thêm để hiểu vì sao Formosa có thể chọn Việt Nam là bãi đáp an toàn như vậy sau nhiều tai tiếng từ nước bạn Campuchia.

Trả hơn 1 ngàn tỷ đồng sau sự cố thảm họa môi trường, cùng hàng loạt các ưu đãi khác như cho thuê đất dài hạn giá rẻ, được thành lập dạng đặc khu, Formosa đã bộc lộ rõ bản chất của một tay chơi sừng sỏ chứ không phải dạng thường.

Chấp thuận để Formosa vào Việt Nam cùng nhiều ưu đãi, Bộ Tài Nguyên Môi Trường, Bộ Công Thương, Bộ Tài Chính... thật ra chỉ đang thể hiện quyết tâm hủy hoại môi trường sống của dân Việt với giá rẻ mạt thay Bộ Chính Trị mà thôi.

Tháng Chín

danlambaovn.blogspot.com

(1) <http://dantri.com.vn/kinh-doanh/du-kien-mien-va-hoan-thue-cho-formosa-hon-10450-ty-dong-20160809154811002.htm>

<http://danlambaovn.blogspot.com/2016/08/canh-bac-500-trieu-o-v-a-khoan-mien-hoan.html>



TIỀN CÁT-SÊ LÀ BAO NHIÊU?

VietTuSaiGon 12-08-2016

Sau hai pha trình diễn vừa đấm vừa xoa diễn ra trong vòng chưa đầy ba tháng, kịch hạ màn, mọi chuyện trôi nên tôi tâm hơn người ta tưởng. Nhưng cuộc đời vốn dĩ vậy, tôi tâm trong cái nhìn của người này thì lại sáng sủa, tươi mát trong mắt kẻ khác. Câu chuyện biển chết, cá chết, ngư dân thất nghiệp, kinh tế miền Trung bị khủng hoảng vẫn chưa hề dịu xuống chút nào, Formosa chỉ mới trả 250 triệu Mỹ kim tiền bồi thường thì lại có thêm chuyện nhà nước hoàn thuế cho Formosa số tiền tương đương với 500 triệu Mỹ kim. Chuyện này nghe có vẻ giống như anh tặng tôi con gà thì tôi tặng anh con chó, vì cả hai chúng ta cùng bán thịt gà và thịt chó, có qua có lại mới toại lòng nhau thì phải?!

Chuyện này được các báo trong nước đưa tin với nội dung: Theo dự thảo Tổng cục Thuế vừa gửi Bộ Tài Chính về một số biện pháp hỗ trợ các doanh nghiệp (DN) bị thiệt hại do sự kiện ngày 13/5/2014 (xô xát của người dân, công nhân một số khu công nghiệp tại một số địa phương sau việc Trung Quốc hạ đặt trái phép giàn khoan Hải Dương 981 trên vùng biển của Việt Nam).

Lãnh đạo Tổng cục Thuế cho hay, sau sự kiện trên, cả nước ghi nhận 778 DN được đánh giá có bị ảnh hưởng, với tổng thiệt hại là 9.900 tỷ đồng và 4,23 triệu USD. Bình Dương thiệt hại nặng nhất với 537 DN, Đồng Nai 171, TP HCM 33 và Hà Tĩnh có 1 DN là Formosa. Formosa Hà Tĩnh khai báo chịu thiệt hại lên đến 5.533 tỷ đồng.

Tuy nhiên, qua rà soát, số thiệt hại của các DN trên cả nước chỉ là 4.523 tỷ đồng và 4,23 triệu USD. Riêng thiệt hại của Formosa là 4,77 tỷ đồng, các nhà thầu làm cho Formosa là 68,32 tỷ đồng. Ngoài nhà máy của Formosa chịu ảnh hưởng trực tiếp, 16 nhà thầu chính (chủ yếu là DN đến từ Trung Quốc) đang thi công các hạng mục cho dự án Formosa cũng bị ảnh hưởng.

Để hỗ trợ, cơ quan thuế đã thực

hiện gia hạn hồ sơ khai thuế và gia hạn nộp thuế cho nhiều DN. Ngoài ra còn thực hiện cơ chế giải quyết hồ sơ hoàn thuế nhanh (hoàn trước kiểm sau cho 408 hồ sơ đề nghị, với tổng số tiền hơn 15.200 tỷ đồng).

Hà Tĩnh đã hoàn cho Formosa kể từ kỳ hoàn thuế tháng 4-2014 cho đến nay số tiền 10.173 tỷ đồng, trong đó 1.185 tỷ đồng là thuế giá trị gia tăng đã nộp khâu nhập khẩu thực hiện cơ chế ghi thu ghi chi.

Formosa còn được Bộ Tài Chính miễn giảm, miễn phạt và hoàn lại số tiền thuế đã truy thu, phạt trước khi xảy ra sự kiện 13-5-2014 số tiền trị giá 71,6 tỷ đồng. Đây là số tiền miễn giảm và hoàn lại khoản thuế tài nguyên, phí bảo vệ môi trường đã nộp đối với hoạt động hút cát san nền (trong đó thuế tài nguyên là 49,2 tỷ đồng, phí bảo vệ môi trường là 22,75 tỷ đồng).

Như vậy, suy cho cùng thì số tiền mà Formosa Hà Tĩnh đã đền bù cho những sai phạm của họ dẫn đến biển miền Trung bị nhiễm độc nặng bằng đúng với số tiền mà nhà nước Việt Nam hoàn thuế, hỗ trợ cho họ. Trong đó có khoản đền bù những “thiệt hại” của Formosa Hà Tĩnh!

Nghe có vẻ như kịch nhưng đó là sự thật. Nghĩa là chuyện nộp phạt và nhận lại quả bằng hoàn thuế đã giúp Formosa không mất đồng nào, chuyện đưa qua đưa lại chỉ đóng vai trò tượng trưng và đôi bên vẫn vui vẻ, chẳng có ai mất đồng nào. Người chịu thiệt thòi nặng nhất, mất nhiều nhất trong phi vụ này phải nói là nhân dân Việt Nam.

Không còn dừng ở nhân dân miền Trung nữa mà cả quốc dân Việt Nam này bị thiệt từ hai hướng: Tiền thuế lại chảy máu và: An toàn thực phẩm bị đe dọa.

Ở khía cạnh tiền thuế bị chảy máu. Trong lúc chính phủ rỗng túi, nợ ngập đầu ngập cổ, nhân dân gồng lưng đóng thuế, những nhà đầu tư man rợ làm hỏng môi trường và nguồn thu của nhân dân bị mất mà nhà nước vẫn ung dung chơi trò anh cho tui con gà tui cho anh con

chó với một kẻ tội phạm giết biển Việt Nam như Formosa thì quả là đáng kinh tởm, không thể dùng từ ngữ nào hơn. Để bù khoản tiền gần 11 ngàn tỉ đồng hoàn thuế cho Formosa, nhân dân lại mỗi người còng lưng gánh thêm một thứ phí nào đó cây gởi trong mọi mặt hàng theo giá trị gia tăng.

Bên cạnh đó, vì đã có những bất minh trong việc giải quyết vấn đề biển chết, môi trường biển độc hại giữa nhà nước Cộng sản Việt Nam với Formosa nên ngân khoản để hỗ trợ ngư dân miền Trung và các nhóm ngành kinh tế có liên quan tới biển là hoàn toàn không có. Giới lắm vài chục ký gạo cứu tế và vài trăm ngàn đồng cho mỗi gia đình. Số tiền và gạo này chỉ giúp ngư dân cầm hơi chứ không thể thay đổi loại hình kinh tế để tạm tồn tại được.

Và để cho mọi chuyện suôn sẻ, nhà nước CSVN đã ngầm cho ngư dân đánh bắt trở lại một cách bình thường, từ Hà Tĩnh đến Thừa Thiên Huế đã đánh bắt gần bờ suốt hai tháng nay. Chỉ có một số nhỏ ngư dân vì lương tâm, trách nhiệm và vì sợ nhiễm độc nên không dám ra khơi. Số còn lại đi đánh bắt bình thường và lượng hải sản thu được họ chuyển thẳng vào miền Nam, chuyển ra miền Bắc. Như vậy, an toàn thực phẩm của cả nước đang bị đe dọa nghiêm trọng chứ không riêng gì miền Trung như trước đây.

Sở dĩ có chuyện trầm trọng như vậy là vì nhà nước hoàn toàn không can thiệp, không cấm đánh bắt, cấm tiêu thụ hải sản miền Trung, không quan tâm đến sức khỏe nhân dân, và quan trọng hơn là họ muốn thả mọi việc trôi xuôi để nhân dân thấy mọi việc lại đâu vào đó. Ngư dân tiêu thụ được sản lượng thì không còn lên tiếng phản đối nhà nước hay phản đối Formosa nữa mà chỉ lo cầm cùi kiểng cơm. Trả giá cho việc làm vô lương tâm này là sức khỏe của cả nước bị đe dọa.

Và khi mà vỡ kịch 500 triệu Mỹ Kim đền bù biển độc và gần mười một ngàn tỉ đồng hoàn thuế diễn ra, người ta sẽ đặt câu hỏi: Chính phủ, nhà nước Cộng sản Việt Nam có phải là nhà nước của nhân dân Việt Nam hay là nhà nước của Formosa,

của các doanh nghiệp Trung Quốc? Và khi chấp nhận đóng một vai trong vở diễn tố tội đền bù và hoàn thuế như đang thấy, các diễn viên nhà nước CSVN nhận tiền cát-sê là bao nhiêu? Vì chắc chắn không ai chấp nhận đóng một vai diễn cực kì khó, cực kì dã tâm và phản động như vậy mà không có cát-sê! Trừ khi đó là một đám người điên! Nhưng nhà nước CSVN có thể điên trong chuyện bán nước chứ khó để mà họ điên trong việc kiếm tiền, đưa tiền vào két sắt của họ! Chắc chắn là vậy!

Chưa bao giờ khái niệm “mãi quốc cầu vinh” lại hợp thời, hợp người và hợp hoàn cảnh như hiện nay! Và nhân dân Việt Nam sẽ bị bán cho đến lúc nào? Bán đến khi còn lại gì? Câu trả lời bây giờ đã quá cấp thiết, nếu nhân dân không tự trả lời cũng đồng nghĩa với nằm im chờ chết, chờ người ta đập bằm dập trước khi lấy đi mạng sống!

VietTuSaiGon's blog

không còn là phương cách hữu hiệu để duy trì quyền lực khi sự tôn trọng *tự do và nhân quyền* đã được công nhận như một nếp sống thiết yếu của nền văn minh nhân loại.

Đây là một vấn nạn lớn cần nhanh chóng giải quyết. Vấn đề là phải tìm ra một căn bản lý luận mới để phát hiện ra những sai lầm trong dĩ vãng. Từ đó, lựa chọn một mô hình phát triển phù hợp với trình độ và nhu cầu của dân tộc.

Nhìn vào lịch sử ta thấy tất cả những hệ thống đế quốc xây dựng bằng bạo lực đều đã bị sụp đổ. Đến nay, chỉ còn lại một cường quốc dân chủ nhất, non trẻ nhất, hiện đại nhất, văn minh nhất, thăng thang bước vào vị trí bá chủ toàn cầu mà không hao tổn một giọt máu. Cường quốc đó là Hoa Kỳ. Hoa Kỳ đã đạt được vị thế này một cách dễ dàng như vậy là vì đã biết lợi dụng sức mạnh vô địch của *tư bản*.

Sức mạnh vô địch đó gồm ba yếu tố : kinh tế thị trường (KTTT), tư hữu và tự do. Những đoạn viết tiếp theo sẽ nói rộng cách nhìn vào những yếu tố đó với hy vọng sẽ giúp độc giả có một nhãn quan chính xác hơn về nội dung của vấn đề.

Thị trường tự do là nơi trao đổi, có đi có lại, nên nó rất cần thiết cho con người ở khắp mọi nơi trên thế giới. Câu nói chính xác nổi tiếng sau đây của *Adam Smith* đã được cả thế giới ghi nhận : “*Kinh Tế Tự Do là một bàn tay vô hình sắp xếp cho mọi người trên thế giới, có thể thỏa mãn lòng vị kỷ của mình trong cuộc sống*”.

Thêm nữa, xã hội con người nào cũng cần phải phát triển. *Friedrich Hayek* cho rằng con người không chỉ quan tâm đến gốc gác của họ mà còn lo lắng nhiều hơn cho tương lai của họ nữa. Vì thế mà con người cần hợp tác với nhau, cần sống tụ lại với nhau để bảo đảm an ninh và cùng phát triển tốt đẹp hơn trong thời gian trước mắt. Thói quen hợp tác này dần dần tạo nên cái gọi là chế độ “tư bản”.

Để cho chế độ *tư bản* có thể tiến hành tốt đẹp ta cần có thêm hai điều kiện nữa : *tư hữu* và *tự do*. Tiếp theo ta hãy cùng nhau triển khai ý nghĩa của 2 thuật ngữ quen thuộc này.

Yếu tố thứ 2 : tư hữu

Tư hữu là một yếu tố cần thiết không những cho sự phát triển kinh tế mà còn cần thiết cho sự bảo đảm an ninh của con người và nền pháp trị của quốc gia. Qua các giai đoạn phát triển của lịch sử nhân loại *quyền tư hữu* được ghi nhận như một đối lực không thể thiếu để ngăn chặn sự lạm quyền của nhà nước.

Ý niệm tư hữu đã bị chỉ trích rất nhiều ngay cả trước thời *Aristotle*. Tuy nhiên những chỉ trích đó không quyết liệt như dưới thời của *Marx* và *Engels*. *Marx* muốn dùng trí óc của mình để cải tạo thế giới theo một mẫu hình không tưởng nhưng tham vọng của ông đã thất bại.

Ngày nay mối quan hệ giữa *tư hữu* và *tự do* đã được xác định rõ rệt. *Tư hữu* là phương tiện căn bản để con người có thể giữ được tự do cho chính mình và tôn trọng tự do của người khác. *Tư hữu* và thịnh vượng liên hệ chặt chẽ với nhau. *Tư hữu* là động cơ cần thiết để làm cho đất nước phát triển và giàu mạnh.

Trong một thời gian khá lâu những người cộng sản đã không tin tưởng vào định luật này. Hậu quả là hệ thống cộng sản thế giới đã sụp đổ và những người còn lưu luyến nhãn hiệu cộng sản đã phải thay đổi cách nhìn và trả lại cho tư hữu vị trí cũ.

Cuộc chiến tranh ý thức hệ trong tk 20 thật ra là một cuộc *chiến tranh tư hữu*. Chiến tranh tư hữu đã được những người cộng sản chính thức công bố qua bản Tuyên ngôn của họ phổ biến năm 1848. Hàng trăm triệu sinh linh đã thiệt mạng oan uổng vì cuộc chiến tranh này. Cuối cùng tham

BAYẾUTỐ

tao nên sức mạnh vô địch của Tư bản: kinh tế thị trường, tư hữu và tự do

—Nguyễn Cao Quyền 02-06-2015—

Bước sang thế kỷ mới, những nước cộng sản còn sót lại, phải đối mặt với một áp lực dân chủ gia tăng từ mọi phía, nhưng truyền thống cầm quyền bằng bạo lực vẫn ngoan cố tiếp tục cản trở xu hướng tự do của nhân loại.

Duy trì đàn áp chính trị để kéo dài vị thế cai trị trong một thế giới mà mẫu hình chế độ và tập tục *dân chủ* đã được phổ biến và lan tràn rộng khắp là một hành động không bao giờ đi tới thành công. Xây dựng *chính danh* bằng hiệu suất phát triển kinh tế trong khi phẩm chất đời sống chính trị của người dân không được cải thiện là một việc không thể kéo dài vì phát triển không thể nào liên tục nếu đời sống dân chủ chưa được thỏa mãn đúng mức.

Năm 1991, khi tìm cách hàn gắn tình đoàn kết với Bắc Kinh, CSVN hy vọng Trung Quốc sẽ thay thế Lên Xô khôi phục lại phong trào Cộng sản trên thế giới. Tuy nhiên diễn biến lịch sử từ hơn hai thập kỷ qua cho thấy hy vọng đó chỉ là ảo vọng. *Bạo lực*

Yếu tố thứ 1 : kinh tế thị trường

Sau một thời gian cạnh tranh ráo riết với kinh tế hoạch định, *kinh tế thị trường* ngày nay đã chiến thắng khắp mọi nơi. Bằng chứng là mọi chế độ cộng sản, sau khi sụp đổ, đều đã phải chia tay với chủ nghĩa Lenin, bãi bỏ kinh tế hoạch định và áp dụng kinh tế thị trường tự do.

Kinh tế tự do xuất phát từ đâu ? Nó xuất phát từ bản chất của con người, từ cái mà *Adam Smith* gọi là “*tình yêu đối với chính mình*” (self-love). Tình yêu này là động cơ của cuộc sống kinh tế của con người, giữa những con người không họ hàng không quen biết. Đó là một cảm giác chung của nhân loại.

Đối với những người xa lạ, thì đừng hy vọng gì người ta phải “tốt” với mình nếu mình không “tốt” với người ta. Mình phải làm cho người ta một điều gì để có thể hưởng lại từ người ta một lợi ích tương đương. Cho nên *Adam Smith* nói rất đúng là chỉ có thị trường tự do mới thỏa mãn được lòng ích kỷ của con người.

vọng không tưởng của Marx và Engels cũng không thực hiện được.

Sau khi Liên Xô và các chính quyền CS Đông Âu tàn rụi, chủ nghĩa CS đã bị loài người ruồng bỏ. Sự cáo chung của những chế độ cộng sản còn sót lại chẳng qua chỉ là vấn đề thời gian. Cho nên cần phải suy nghĩ lại để cho mỗi con người của thế hệ này và những thế hệ tiếp theo có thể thụ hưởng trọn vẹn tự do và phúc lợi của nền văn minh hiện đại.

Sau Thế chiến II, những nhà xã hội trong Quốc tế II chia làm hai phe : phe cộng sản và phe xã hội chủ nghĩa. Phe cộng sản do Lenin cầm đầu còn gọi là phe xã hội chủ nghĩa bạo lực. Phe này chủ trương cướp chính quyền bằng bạo lực và cai trị bằng chuyên chính. Trong chế độ xã hội mới này, quyền sở hữu phương tiện sản xuất được tập trung toàn bộ vào trong tay nhà nước, mọi tự do của con người bị xóa bỏ. Đảng cộng sản tự cho phép đứng trên nhà nước và quốc hội để cai trị không luật pháp.

Giai đoạn *quá độ* hay chuyển tiếp cũng bắt đầu từ thời gian này. Giai đoạn đó kéo dài tới thời Gorbachev thì Liên Xô sụp đổ năm 1991. Tất cả là 74 năm, trong đó chưa bao giờ thấy bóng thiên đường cộng sản như Marx đã tô vẽ và hứa hẹn.

Sau một thời gian Bản Tuyên ngôn CS được công bố, Marx và Engels thấy có thể thay đổi xã hội bằng cải cách chứ không cần phải đập bỏ hoàn toàn chế độ tư bản như các ông đã chủ trương khi còn trẻ. Hai ông không lập đảng CS nữa và chuyển sang ủng hộ phong trào xã hội chủ nghĩa ôn hòa của Lassall. Dưới sự chỉ đạo của 2 ông, đảng Dân chủ Xã hội Đức ra đời. Đây là một sự kiện quan trọng trong chiến tranh tư hữu mà người ta cố ý bỏ quên.

Năm 1866 thế giới trải qua một cuộc khủng hoảng lớn. Sau cuộc khủng hoảng nghiêm trọng này, chủ nghĩa tư bản tự điều chỉnh bằng một sáng tạo mang tính lịch sử. Đó là sự ra đời của *công ty cổ phần* và các ngân hàng đầu tư quy mô lớn.

Với sự xuất hiện của *công ty cổ phần*, vốn của xí nghiệp không còn dựa vào tiền tiết kiệm và dự trữ của một số nhà tư bản mà dựa vào khoản tiền tiết kiệm và dự trữ của toàn xã hội. Với sáng tạo này, Marx đã tìm được con đường "*quá độ*" hòa bình để chuyển sang một chế độ mới và thấy được cả lý do chính đáng để thiết lập lại "*sở hữu cá nhân*".

Như vậy, chủ nghĩa "*Dân chủ Xã hội*" được xây dựng trên bốn kinh nghiệm quý báu của nền văn minh nhân loại : 1/ chế độ đại nghị với tam

quyền phân lập; 2/ chế độ pháp trị với luật pháp là tối thượng; 3/ chế độ tư hữu như động lực phát triển; 4/ chế độ phúc lợi để bảo đảm cuộc sống người dân đến trọn đời. Chủ nghĩa Dân chủ Xã hội đã trở thành con đường được loài người chấp nhận.

Năm 1991 đế quốc Liên Xô sụp đổ. Lý do là vì Liên Xô đã theo đuổi một chính sách đế quốc quá tốn kém về phương diện ngân sách trong khi nền kinh tế Liên Xô không phát triển. Vì thế mà LX đã đi đến chỗ phá sản.

TQ không sụp đổ theo vì đã nhanh chân chuyển sang KTTT trước đó hai thập kỷ. Đầu óc thực tế của Đặng Tiểu Bình đã cứu TQ khỏi sụp đổ và đã mang lại cho Hoa Lục một sự thịnh vượng lấy lòng sau hơn ba thập kỷ "*mở cửa*" với thế giới tư bản.

Ngày nay giới lãnh đạo TQ đã nhận định được rằng muốn phát triển thì phải chấp nhận *tư hữu* và trả lại cho các nhà tư bản vị trí "*lực lượng sản xuất tiên tiến*" của họ trong xã hội. Sau khi Đặng Tiểu Bình qua đời, Giang Trach Dân đã đưa ra thuyết *Ba Đại Diện* để bổ túc cương lĩnh của đảng cộng sản TQ. Lực lượng thứ ba là lực lượng "*doanh nhân tiên tiến*" từ nay sẽ chung vai sát cánh với hai lực lượng công nông để đem lại cho đất nước một sự phát triển hài hòa.

Năm 2004, Hồ Cẩm Đào đã vận động đưa thuyết *Ba Đại Diện* và "*chế độ sở hữu tư nhân*" vào hiến pháp, đồng thời tuyên bố là Trung Quốc sẽ đi theo con đường *Dân Chủ Xã Hội*. Từ năm 1986, mẫu hình phát triển kinh tế của Trung Quốc đã được VN rập khuôn. Nhưng chính sách của Hà Nội cho đến bây giờ vẫn là đàn áp để phát triển và KTTT vẫn chưa gỡ bỏ được cái đuôi "*định hướng XHCN*". Hà Nội vẫn chưa thật tâm thực hiện hiến chính dân chủ nên chưa thể thoát ra khỏi ngõ bí hiện nay.

Yếu tố thứ 3 : tự do

Con người sống trong xã hội thường xuyên phải đối mặt với một vấn đề sinh tử: đó là sự *cưỡng bách* (coercion) bởi những kẻ khác. Tình trạng con người không phải là đối tượng cưỡng bách tùy tiện của kẻ khác được gọi là *tự do cá nhân* (freedom) hay *tự do dân sự* (civil liberty). Hai thuật ngữ này đồng nghĩa.

Dưới chế độ nô lệ tại Âu Châu, người tự do là người được làm tất cả những gì mình muốn, trái với thân phận của người nô lệ là người phải sống và làm việc dưới sự cưỡng bách của kẻ khác. Tự do cá nhân bao hàm thực trạng là con người có một không gian riêng tư để sinh hoạt theo ý muốn của mình mà không bắt kỳ một người nào khác được phép xâm

phạm.

Ngày xưa, khi được giải phóng, người nô lệ được hưởng năm quyền khiến họ trở thành bình đẳng với người tự do : 1/ thứ nhất là quyền được pháp luật che chở như một thành viên của cộng đồng; 2/ thứ hai là quyền được pháp luật che chở chống lại sự bắt giam tùy tiện; 3/ thứ ba là được làm bất một việc gì mình muốn mà không trái luật pháp; 4/ thứ tư là được tự do di chuyển đến bất cứ nơi nào mình lựa chọn; 5/ thứ năm là quyền tự do tư hữu.

Ý niệm *tự do cá nhân* xuất hiện từ thời Trung cổ. Vào thời đó tự do đồng nghĩa với việc cung cấp những đặc quyền về thân phận hay về đất đai chứ chưa được hiểu theo nghĩa rộng như là một quyền chung cho tất cả mọi người trong cộng đồng nhân loại.

Thuật ngữ *tự do cá nhân* bắt nguồn từ thế kỷ thứ 17 tại Anh Quốc. Kể từ thời gian đó tự do là phó sản của một cuộc đấu tranh về quyền lực phát triển không ngừng qua hơn hai thế kỷ để được tồn tại cho đến ngày nay và trở thành một di sản quý báu của loài người.

Khi một quốc gia tổ chức các cuộc bầu cử đa dạng có cạnh tranh để thiết lập bộ máy cầm quyền do dân bầu ra mà không bị áp đặt thì ta gọi đó là một quốc gia *dân chủ*. Còn *tự do* theo nghĩa truyền thống là các quyền tự nhiên bất khả chuyển nhượng. Những quyền này *bảo vệ* tính độc lập và tự chủ cũng như nhân phẩm của con người trước những chèn ép chính trị, xã hội, tôn giáo và những thứ khác.

Chính vì trách nhiệm *bảo vệ* quan trọng đó mà các quyền này được khuyến khích phải ghi vào hiến pháp nên được gọi là *tự do hiến định*. Nếu coi dân chủ cũng là biểu hiện của tự do thì đó là *tự do chính trị*, còn tự do hiến định mới chính là *tự do dân sự* (civil liberty). Một đảng tạo ra chính quyền, một đảng hạn chế và kiểm soát chính quyền. Với sự khác biệt đó, có thể nói tự do là nền tảng và dân chủ là thượng tầng. Tự do hiến định dẫn đến dân chủ nhưng dân chủ thì không mang lại tự do hiến định.

Thiết lập bầu cử ở 1 quốc gia là một việc tương đối dễ làm trong khi thúc đẩy chủ nghĩa tự do hiến định cho đất nước lại là 1 việc khó khăn hơn nhiều. Quá trình tự do hóa là 1 quá trình lâu dài, trong khi đó bầu cử chỉ là 1 bước. Cho nên chính quyền phải được đánh giá bằng thước đo liên quan đến các tự do hiến định.

Người Mỹ thuộc loại di dân chính trị. Họ từ bỏ quê hương để né tránh những chế độ kinh tế kìm hãm sức

Nhân một nhà văn lớn của miền Nam trước năm 1975 vừa qua đời...

.....Song Chi 03-08-2016.....

phát triển toàn năng của con người. Nên họ rất quý trọng tự do và không tin tưởng vào bất cứ quyền lực nào, đặc biệt là quyền lực nhà nước là loại quyền lực luôn luôn có khuynh hướng xâm hại đến lãnh vực tự do cá nhân.

Trong những ngày đầu lập quốc, nước Mỹ chỉ có 4 triệu người, sống trong những điều kiện kinh tế kém mở mang và chưa phát triển. Chính vì vậy mà các tác giả của hiến pháp Hoa Kỳ đã phải nhìn xa trông rộng. Họ đã đưa vào HP một số điều khoản làm cho hiến pháp có thể tu chính theo thời gian khi nào các điều kiện xã hội, kinh tế và chính trị thay đổi.

Bản *Tuyên ngôn Độc lập* là bản hướng dẫn cho các đại biểu không lạc hướng và đi xa mục tiêu chính yếu là độc lập và bảo vệ những quyền căn bản của con người. Hiến pháp được tu chính 27 lần kể từ năm 1789. Nhìn chung trong quá trình tạo lập, hiến pháp Hoa Kỳ đã gặp nhiều khó khăn không phải vì cho liên bang quá nhiều quyền hành mà vì chưa có đủ bảo đảm cho các vấn đề nhân quyền. Từ khi *Đạo luật Nhân quyền* (Bill Of Rights) được quốc hội chấp nhận thì mọi việc đều trôi chảy không còn gặp khó khăn nào nữa.

Khoảng thời gian 11 năm, giữa ngày tuyên bố độc lập cho đến ngày HP được soạn thảo, phải được coi như thời gian thử nghiệm tính hữu hiệu của nguyên tắc hiến định. Hoa Kỳ là quốc gia đầu tiên áp dụng chế độ pháp trị trên thế giới và cũng là quốc gia đầu tiên tạo dựng thành công chế độ tự do hiến định, trong đó các nhân quyền căn bản không bị nhà nước lạm dụng hoặc xâm hại.

Nêu ra mô hình hiến pháp Mỹ không phải để nói rằng đó là con đường tốt nhất mà chỉ để nhấn mạnh và nhắc nhở rằng truyền thống tự do hiến định là một kinh nghiệm quý báu của nền chính trị Tây Phương mà nhân loại cần rút tỉa.

Ngày nay khi nhân loại đã bước sang thiên niên kỷ mới thì ai cũng có thể hiểu rằng con đường đi đến tương lai tươi sáng không phải là *con đường bạo lực* mà là con đường phát triển bằng sức mạnh của trí thức và tự do của con người. TQ đã học được phần nào kinh nghiệm về sự sụp đổ của LX nhưng chưa học được kinh nghiệm về sức mạnh của Hoa Kỳ. Hoa Kỳ đã đạt tới vị thế ngày nay là nhờ biết khai thác những yếu tố tạo thành sức mạnh vô địch của tư bản. Trong tư tưởng của thế hệ đương thời, mọi loại chủ nghĩa lừa bịp đã bị dẹp bỏ để nhường chỗ cho những giá trị phổ quát về dân chủ, pháp trị, nhân quyền và tự do hiến định ■■■■■■

Sau 30-4-1975, nhiều người miền Bắc vào miền Nam và nhận ra mình bị lừa, nhận ra sự dối trá của đảng và nhà nước cộng sản khi tận mắt chứng kiến sự phồn thịnh, sung túc, tự do, thoải mái, văn minh tiến bộ hơn hẳn của Sài Gòn và miền Nam. Nhưng đó chỉ mới là khía cạnh kinh tế, và sự tự do dân chủ. Còn những cái mất mát đáng tiếc nữa, nói lên sự ngu xuẩn, tội ác của nhà cầm quyền và sự éo le của lịch sử khi một chế độ lạc hậu, man rợ hơn lại thắng một chế độ văn minh hơn. Đó là sự mất mát của cả một nền văn học nghệ thuật tự do, đầy sáng tạo, đầy tính nhân văn, một nền giáo dục “nhân bản, dân tộc và khai phóng” hay một xã hội đã xây dựng được tương đối một nền nếp đạo đức, quy củ, tôn trọng luật pháp...

Riêng trong lĩnh vực văn học nghệ thuật, ngay sau tháng 4-1975, nhà cầm quyền đã ra lệnh tịch thu, đốt phá cho bằng hết những sản phẩm văn hóa “đôi trụy” của miền Nam. Cùng với một số lượng lớn quân nhân công chức, trí thức của chế độ VNCH, nhiều văn nghệ sĩ miền Nam cũng phải lên đường đi “học tập cải tạo”, những người còn lại hầu hết buông bút, bị gạt ra ngoài lề xã hội, vất vả mưu sinh bằng những công việc khác, chẳng liên quan gì đến nghiệp văn, như ra chợ trời bán thuốc lá, bán đồ cũ, thậm chí làm ruộng, chăn dê (như nhà văn Nguyễn Thị Thụy Vũ chẳng hạn). Rồi nhiều người trong số họ lần lượt phải từ bỏ đất nước ra đi tìm tự do vì không chịu nổi đời sống tinh thần, chính trị, sáng tác bức bối, kỳ thị ở VN.

Hơn 41 năm sau, có lẽ chỉ có âm nhạc miền Nam là vẫn hiện diện thường xuyên trong đời sống tinh thần của người Việt trong và ngoài nước. Dù một số lượng tác phẩm và nghệ sĩ vẫn bị cấm biểu diễn, cấm phổ biến ở VN nhưng với những ai yêu âm nhạc miền Nam thì người ta vẫn có thể tìm nghe đủ hết, qua các

kênh khác nhau. Nhiều ca sĩ, nhạc sĩ trong nước ra bên ngoài biểu diễn và nhiều ca sĩ, nhạc sĩ hải ngoại trở về nước hát, làm việc, ngay cả những người từng lớn tiếng chống Cộng hay tuyên bố không bao giờ trở về khi chế độ cộng sản còn tồn tại... Nhưng văn chương thì khó hơn nhiều. (Và điện ảnh chẳng hạn, tất nhiên càng không có cơ hội). Hơn 41 năm, một nền văn chương miền Nam dưới chế độ VNCH cực kỳ phong phú, đa dạng, tự do, sáng tạo, vẫn bị xem như chưa hề tồn tại.

Sự ngu xuẩn của nhà cầm quyền là ở chỗ trong khi Trung Cộng đã và vẫn đang, sẽ là kẻ thù lâu dài của dân tộc VN, là mối đe dọa lớn nhất đối với chủ quyền, độc lập toàn vẹn lãnh thổ, thì nhà cầm quyền lại tiếp sức, tuyên truyền không công cho văn hóa của họ. Sách, tiểu thuyết TQ được in đầy rẫy trong các nhà sách lớn nhỏ từ Nam ra Bắc, kể cả những loại ngôn tình nhảm nhí cho tới những quyển sách ca ngợi Mao Trạch Đông, ca ngợi Đặng Tiểu Bình- kẻ đã ra lệnh phát động cuộc chiến 1979 để “dạy cho VN một bài học”; phim truyền hình Trung Quốc chiếu tràn lan dày đặc trên các kênh từ trung ương đến địa phương.

Tội ác của nhà cầm quyền là ở chỗ đã bức hại hàng trăm, hàng ngàn văn nghệ sĩ miền Nam sau 1975 khiến họ phải đi học tập cải tạo, phải lăn lộn với những công việc lao động vất vả để mưu sinh, khiến tài năng họ mỗi mòn, thui chột, cho dù khi phải sống thầm lặng trên quê hương hay khi phải lang bạt tha hương trên xứ người.

Đôi khi tôi cứ nghĩ, nếu không có biến cố tháng 4-1975 thì văn học dịch thuật, khảo cứu ở miền Nam còn tiến tới đâu? Thì những nhà thơ như Nguyên Sa, Nguyễn Tấn Nhiên, Phạm Thiên Thư, Bùi Giáng, Trần Dạ Từ, Cung Trầm Tưởng, Trần Tuấn Kiệt, Thanh Tâm Tuyền, Tô Thùy Yên, Sao Tròn Rừng (Nguyễn Đức Sơn), Du Tử Lê...; những nhà văn như Nhã Ca, Nguyễn Thị Thụy

Vũ, Túy Hồng, Trần Thị NgH, Nguyễn Thị Hoàng, Mai Thảo, Võ Phiến, Dương Nghiễm Mậu, Nguyễn Mạnh Côn, Doãn Quốc Sỹ, Phan Nhật Nam, Cung Tích Biền, Hoàng Ngọc Biền...; hay mảng nghiên cứu, phê bình, dịch thuật, triết học, Phật giáo và Công giáo với những cây bút như Nguyễn Đăng Thục, Nguyễn Duy Cần, Nguyễn Hiến Lê, Giản Chi, Nhất Hạnh, Võ Hồng, Hoài Khanh, Phạm Công Thiện, các giáo sư và linh mục Trần Thái Đình, Lê Tôn Nghiêm, Cao Văn Luận, Nguyễn Văn Thích, Hoàng Sỹ Quý, Nguyễn Khắc Xuyên, Kim Định... sẽ còn tiếp tục cho ra đời bao nhiêu tác phẩm, công trình khác nữa?

Và chắc chắn với bầu không khí tự do, yêu chuộng văn chương học thuật của miền Nam sẽ còn có rất nhiều gương mặt mới, thế hệ mới xuất hiện, nhiều nhà sách, tạp chí, nhiều nhóm văn nghệ, tư tưởng ra đời như đã có nhóm Bách Khoa, Nhân Loại, Nhận Thức (Huế), Tinh Việt văn đoàn, Sống Đạo, Phương Đông, Đối Diện, Sáng Tạo, Hiện Đại, Thế Kỷ Hai Mươi, Gió Mới, Nghệ Thuật... Các tạp chí chuyên về tư tưởng, triết học như Tư Tưởng, Vạn Hạnh, Giữ Thơm Quê Mẹ, các nhà xuất bản Lá Bối, An Tiêm, Ca Dao..., và vô số tờ báo, tạp chí văn học nghệ thuật như Sáng Tạo, Quan Điểm, Văn Hóa Ngày Nay, Nhân Loại, Văn Đàn, Bách Khoa, Văn Học, Văn, Nghệ Thuật, Tiếng Nói... không thể kể hết.

Gia tài văn học nghệ thuật của VN vốn đã mỏng, đã ít ỏi, lại còn bị triệt hạ, thủ tiêu tàn nhẫn bởi “bên thắng cuộc”.

Như nhà văn Dương Nghiễm Mậu, một nhà văn lớn của miền Nam vừa mới qua đời tối ngày 2-8-2016 tại Sài Gòn, nếu không có biến cố 30-4-1975 chắc chắn số lượng tác phẩm và sức sáng tạo của ông đã không dừng ở đó. Sau khi đi học tập cải tạo về, ông sống lặng lẽ bằng công việc vẽ tranh sơn mài cho đến khi nằm xuống vĩnh viễn. Vậy mà năm 2007, khi công ty Phương Nam và NXB Văn Nghệ tái bản bốn tập truyện của ông gồm: **Nhan sắc - Đôi mắt trên trời -**

Tiếng sáo người em út - Cũng đành, ông vẫn bị “đầu tổ” tung búng, bởi những cây bút đầy ghen tị, với nhân cách và tài năng “nhỏ bé” hơn ông.

Tính từ tk XX cho đến nay, lịch sử VN có quá nhiều biến cố bị che giấu, bị bóp méo, thậm chí bị xóa trắng, mà các nhà văn nhà thơ, nhà nghiên cứu cần tiếp tục viết nhiều, nhiều hơn nữa để các thế hệ sau và thế giới hiểu được sự thật, hiểu được bao năm tháng sai lầm, ngang trái, bị kịch trên đất nước này.

Chỉ hy vọng rằng trong số những nhà văn còn lại của miền Nam phải im lặng sống tại quê nhà bao nhiêu năm hay phải tha hương trên đất khách vẫn giữ trong tim ngọn lửa văn chương chữ nghĩa, âm thầm viết để rồi một ngày nào đó chúng ta sẽ được đọc những tác phẩm của họ. Và những nhà văn thuộc thế hệ hôm nay, sinh ra, lớn lên sau chiến tranh, trong và ngoài nước, nhưng canh cánh một tâm lòng đối với nước mẹ VN, cũng vậy.

Bởi đó là món nợ của văn nghệ sĩ trí thức đích thực đối với lịch sử và với đất nước.

songchi's blog

LOCNGƯỢC! (Nói chuyện với các cột nhà đang bị vênh vẹo)Hà Sĩ Phu 05-08-2016.....

Ngôi nhà Việt Nam gấm vóc yêu quý của chúng ta đã bị “đại tu nh้าง nhii” mấy chục năm nay bởi những kiến trúc sư tồi, mục ruỗng mất cái nền, và hiện đang trụ trên 4 cây cột sơn son mà chữ Tàu gọi là “tứ trụ”.

Mới hơn ba tháng ĐCS đã **dụng trụ** đến hai lần giống hệt nhau, lần nào cũng bắt chước các nước văn minh thế thốt rất chi là long trọng. Nhưng hình thức thì hoành tráng mà nội dung, tức lời nói và việc làm sau đó, thì còn quá nhiều điều cần xem xét lại.

Những điều khiến dân chúng phải xem xét và lên tiếng thì báo chí, nhất là các báo lề Dân, đã đề cập nhiều và rất cụ thể, không biết “4 cái cột” có đọc kỹ không, ở đây tôi chỉ đề cập một điều là nguyên do của sự lên mặt, lên giọng vô lối ấy.

Các cuộc bầu cử thực ra chỉ là diễn tuồng, nhưng nhào nặn và diễn

xuất rầm rộ quá, cứ như thể “ngày hội lớn của toàn dân” thật khiến cho chính các vai tuồng cũng bị cái ảo giác tưởng mình “tài đức” xuất chúng thật, mình “vĩ đại” thật, nên cứ thần nhiên đem những lời nói kênh kiệu từ vở tuồng ấy vào đời sống. Nếu hiểu cuộc “sàng lọc” đã đưa mình lên ngôi cao thực chất chỉ là một quá trình “Lọc ngược” thì biết đâu sự kiêu căng vô lối kia có thể chuyển thành khiêm tốn, khiêm tốn đáng thương hay dễ thương gì đó cũng nên (cứ hy vọng tếu một chút cũng được chứ nhĩ?).

Vậy “Lọc ngược” là gì?

Lọc ngược là lọc bỏ cái phần quý giá lẽ ra phải giữ, đồng thời giữ lại cái phần cặn bã vô ích lẽ ra phải bỏ. Cứ thế tiếp tục lọc nhiều tầng từ dưới lên trên. Đến trên cùng tạo ra “tứ trụ” thì phẩm chất được kết tinh như thế nào cũng chẳng có gì khó hiểu (như người ta vẫn tuyển chọn các *giải Nobel ngược* ấy mà). Ai cũng hiểu, chỉ một mình không hiểu nên mới sinh kiêu căng. Hiểu cho nhau như vậy thì thiết tưởng cũng chẳng cần phải nặng lời.

Vì sao sinh ra Lọc ngược?

Cũng đừng trách riêng từng cái cột, vì cột mọc ra từ nền, mà trong nền móng đã chứa sẵn những mâu thuẫn trái ngược. Khi chủ nghĩa Cộng sản đã sang giai đoạn thoái trào đánh dấu bằng sự sụp đổ của Liên xô và một loạt nước CS Đông Âu thì các chế độ CS đảng trị châu Á cũng đứng

trước nguy cơ tan rã theo quy luật. Muốn tồn tại ĐCS phát sinh những nhu cầu chống lại quy luật, ngược với nhu cầu của Dân tộc. Vì thế Dân tộc cần một đảng thì ĐCS cần một nền ĐCS độc quyền chỉ huy các cuộc bầu cử, lựa chọn người theo những nhu cầu ngược với nhu cầu của dân, vì thế sinh ra lọc ngược. Chẳng hạn, dân cần thoát khỏi quỹ đạo Mác-Lê độc tài ảo tưởng phi quy luật để xã hội phát triển thì ĐCS cần tuyển người lãnh đạo cứng rắn “*kiên trì*” cái chủ thuyết mà lịch sử “đã vứt vào sọt rác”! Dân cần thoát khỏi cái gọng kìm Cộng sản Đại Hán Trung Quốc thì ĐCS cần tuyển chọn người thân với Trung Quốc để có chỗ dựa mà giữ ngai vàng Búa Liềm v.v...

Một vài dẫn chứng điển hình về Lọc ngược.

1/ Việc tuyển chọn các đời Tổng Bí thư

Lịch sử VN đã khẳng định mối quan hệ với TQ tức “kẻ thù truyền kiếp” phải thế nào để tồn tại đã trở thành câu hỏi số 1 mà một người lãnh đạo đất nước phải trả lời cho được, trả lời sai sẽ thất bại về chiến lược.

Qua bốn nghìn năm dựng nước với 1000 năm Bắc thuộc, tổ tiên ta đã dùng hành động để chứng minh chân lý mà tôi gọi là “kính nhi viễn chi” (tôn trọng nhưng không quá gần, phải giữ khoảng cách an toàn):

(Trích): “*Bình thường thì gần gũi và nhún nhường, chấp nhận triều cống, kể cả việc xin làm dâu làm rể Thiên triều. Nhưng nếu Thiên triều giờ mặt, nhe nanh muốn nuốt chửng ta thì toàn dân ta trên dưới một lòng, đem hết sức bình sinh quyết một phen sống mái, đánh cho đoàn quân Thiên triều tan tác, xác chết đầy sông đầy gò. Nhưng thắng mà không kiêu, không tận diệt mà mở đường cho địch rút, sau đó lại chủ động hiếu hòa.*”

Sách lược lúc gần lúc xa, lúc cương lúc nhu sở dĩ được tiến hành nhịp nhàng thành công như vậy là cốt ở hai điều: một là khi thân thiết vẫn phải giữ khoảng cách, không để cho Tàu chiếm được những nơi huyết mạch, hai là lúc kháng cự phải có sức mạnh tổng lực trên dưới một lòng quyết đánh cho giặc chẳng những phải thua mà còn phải nể sợ đến mức phải từ bỏ dã tâm xâm lược. Lúc Cận lúc Viễn đều có chừng mực như vậy làm cho gã khổng lồ đành phải nuốt hận, để cho nước Việt nhỏ tồn tại, đồ hộ tới cả ngàn năm mà đồng hóa không nổi, từng tác giang sơn của họ vẫn được giữ nguyên”.

Nhưng vì bị chất men CS dẫn dụ, tất cả các Tổng Bí thư ĐCS VN, từ HCM đến Ng. Phú Trọng bây giờ, tất cả đều phá tan kế sách của cha ông giữ nước trước họa xâm lăng phương Bắc. Dưới sự dẫn dắt của các đời Tổng Bí thư (tạm trừ ông Lê Duẩn) đã gần gũi và nhờ vả TQ đến mức gần bó như môi với răng, như chui vào vòng tay của Tàu, trở thành con nợ của Tàu, để cho lão khổng lồ ôm lấy vai, choàng lấy cổ, thọc tay vào sườn... thì khi kẻ khổng lồ ấy ra tay làm sao mà chống đỡ? Chưa kể còn chủ động ôm lấy nó để nhờ nó làm chỗ tựa chống giông bão dân chủ.

Tất cả các đời TBT đều là người thân Tàu quá mức (trừ Lê Duẩn), không chú ý gì đến khoảng cách an toàn trước con ác thú truyền kiếp Đại Hán. Về chiến lược giữ nước trước Đại Hán thì tất cả sự tuyển chọn ra các TBT đều là “lộc ngược”, bầu ra người dẫn giặc Tàu vào nhà, thì những tuyển chọn nhân sự cấp thấp hơn làm sao có thể “lộc xuôi” được?

Cho nên trách các Tứ trụ bây giờ là tất nhiên nhưng điều quan trọng hơn là phải nhìn thấy và xử lý được nguyên nhân gốc của đại họa.

2/ Loại trừ những người yêu nước, đảng viên yêu nước

Đảng ngược với dân đã đành, mà ngược nhau ngay trong đảng. Trong 4 triệu đảng viên của các vị thời, ở các địa phương không phải không còn người tốt, nhưng giả thử có một đảng viên còn nhân cách độc lập, biết đặt vận mệnh quốc gia lên trên quyền lợi của đảng mình, dũng cảm vạch rõ nguy cơ nội xâm và ngoại xâm, đứng vào hàng ngũ dân VÔ SẢN thật, hiện đang cùng khổ, và đấu tranh với những sai lầm của đám Vô sản giả thượng cấp thì xin thưa những con người đáng quý ấy sẽ bị “trượt ngay từ vòng gửi xe”, bị qui kết là làm rối loạn xã hội như ý bà Kim Ngân, chứ đừng hòng giành được một chức quyền là anh Tổ trưởng dân phố.

Một ví dụ khác như cố Bộ trưởng ngoại giao Nguyễn Cơ Thạch (Phạm Văn Cương), trước mặt ước bán nước Thành Đô đã thốt lên một tiếng kêu đau đớn để đời “*Thế là một thời kỳ Bắc thuộc mới đã bắt đầu*” thì người đảng viên yêu nước ấy “mất ghế bộ trưởng bộ ngoại giao, là do áp lực của Trung Quốc trong Hội nghị Thành Đô 1990, điều kiện để bình thường hóa quan hệ hai nước” (https://vi.wikipedia.org/wiki/Nguyễn_Cơ_Thạch), trong khi TBT Nguyễn Văn Linh đã bộc lộ lập trường rất phản động đối với Tổ quốc (Tôi cũng biết rằng, dựa vào Trung Quốc thì sẽ mất nước, nhưng mất nước còn hơn mất Đảng) thì vẫn nghiêm nhiên ngồi ghế tối cao và được dựng bia kỷ niệm, tượng đài.

Không trọng dụng người yêu nước lại vinh danh kẻ sẵn sàng bán nước, như thế chẳng là lộc ngược hay sao?

3/ Hình ảnh người “trồng cây chuối”

Trong thể chế toàn trị, sự lộn ngược về chính trị kéo theo sự lộn ngược về văn hóa.

Tôi đã hình dung XHCN như một người “trồng cây chuối” nên đánh giá mọi việc ngược với thể giới bình thường. Đỉnh cao nhất thực ra là “đỉnh” của hạng thấp nhất.

Thật là: “*Trời bày một trận nhố nhăng. Ông hóa ra thằng, thằng hóa ra ông*” (HSP). Hoặc là:

*Những người Đảng ghét dân yêu
Ngâm ra phần lớn là siêu anh tài
Những người đảng đến khoác vai
Xem ra tất cả là loài bất lương.*

(Ca dao ghi được ở Hà Nội)

Bức tranh xã hội ngược đời cũng được vẽ ra trong bài thơ “*Đất nước mình ngộ quá phải không anh*” của cô

giáo Văn học Trần Thị Lam: *ngộ quá, lạ quá, buồn quá, thương quá, chẳng biết rồi sẽ về đâu...* vì đất nước XH CN này nó chẳng giống ai, nó là cuộc sống con người đảo ngược, con người lộn trái, chân lý lộn ngược, mọi quy luật thông thường của thế giới khi vào đất nước “trồng cây chuối” này không còn có tác dụng thông thường.

Tôi không nhìn xã hội toàn một màu xám, nhà cầm quyền cũng như toàn xã hội đã có những cố gắng và cũng có kết quả, nhưng hàng trăm cái khôn ngoan chữa cháy ở trên ngọn cũng không thể giúp ta thoát khỏi cái ung nhọt sâu xa tận gốc. Mấy ai trung thành với ĐCS hơn người đảng viên chân chất Phó Tổng Biên tập Kha Lương Ngãi, mà mới đây cũng phải thốt lên “*chế độ Cộng sản không thể sửa, mà phải thay đổi tận gốc rễ*”. Tuy kẻ trước người sau, nhưng nếu là người tử tế thì rốt cuộc không thể nghĩ khác.

Vậy cuối cùng đất nước rồi sẽ về đâu, thưa cô giáo Trần Thị Lam?

Lời giải cho câu hỏi này phải tách thành hai hướng.

– Nếu trở thành một địa danh thuộc Tàu thì mất cả gia phả, quốc phả, lịch sử, giống nòi, sẽ không còn gì để nói, sẽ trở thành một lũ bất hiểu phản bội lại nghìn đời mồ hôi và xương máu, nghìn đời trí tuệ và tâm huyết của ông cha, chỉ còn là một lũ ngang tầm súc vật. Khả năng tột tể này sẽ khó tránh khỏi nếu ĐCSVN vẫn quyết một lòng theo Tàu, dâng nước cho Tàu để cố giữ ngai vàng bản thù.

– Khả năng thứ hai là còn giữ được nước thì một ngày đại hạnh phúc, một ngày hội thật sự của toàn dân nhất định phải đến. Bởi vì nếu chỉ trong nội bộ một nước, giữa người Việt Nam với nhau, trong cuộc vật lộn tay đôi giữa chủ nghĩa Cộng sản ngoại lai với nhân dân Việt Nam, thì mặc dù khó khăn đến mấy, cuối cùng nhân dân nhất định thắng, tình tự dân tộc máu mủ ruột rà nhất định thắng.

Tại sao tôi có niềm tin như thế? Không phải một niềm tin hảo huyền mà dựa trên đức kết thực tế. Vì hiểu bản chất và tâm lý của hệ thống Cộng sản, quyết giành lấy cờ “*Tiền phong*” như bài bản giáo lý, nhưng nhận thức lúc đầu lại quá lạc hậu, nên thù ghét những giá trị Tiền phong thật, khiến cho quá trình “*giành lấy Tiền phong*” phải diễn ra theo 4 bước.

Cách đây hơn 20 năm (lúc ấy nhân tố Bành trướng xâm lược của TQ chưa lộ diện), trong bài Chia tay Ý thức hệ tôi đã viết như sau:

“*Dựa trên một lý thuyết phi khoa học thì chủ trương và hành động sẽ*

chống quy luật, sẽ bị thực tế phủ định. Bản chất của lý thuyết dẫn đường là lạc hậu, không tiên phong, nhưng muốn giành vị trí tiên phong thì quy trình giành lấy tiên phong phải diễn ra theo 4 bước tuần tự:

Bước 1: Thấy cái “tiên phong thật” ngược với mình nên coi là phản động.

Bước 2: Không chống được, đành buông lỏng, để cái “tiên phong thật” tồn tại không chính thức.

Bước 3: Thấy cái “tiên phong thật” hữu hiệu, hợp lý nên phải làm theo.

Bước 4: Tuyên bố cái “tiên phong thật” ấy là do mình khởi xướng.

Và mỗi bước chuyển đổi ấy đều được coi là một bước khám phá, sáng tạo trên con đường tiên phong!

Sự thay đổi, hoặc thay đổi nửa chừng, đối với các nhân vật Trần Đức Thảo, Phạm Quỳnh, Nguyễn Văn Vĩnh, Nguyễn Mạnh Tường, Văn Cao, Nguyễn Hữu Đang, Hữu Loan, Phạm Duy... chứng thực thái độ “sửa sai không tuyên bố” đặc trưng của ĐCS VN. Cứ đà ấy, đừng có yếu tố Trung Quốc, biết đâu sẽ “sửa sai không tuyên bố” đến cả Trần Độ, Hoàng Minh Chính, Nguyễn Hộ... và cả Cát Hanh Long Ng. Thị Năm nữa chứ?

Quả thực, nếu không có yếu tố Trung Quốc can thiệp, chỉ vì trót theo một chủ nghĩa sai lầm mà trở thành lạc hậu và chống dân chủ, thì sớm muộn gì người Cộng sản cũng phải bỏ cái lạc hậu, theo cái dân chủ tiên tiến, và lúc đó sẽ tuyên bố cái dân chủ tiên tiến chính là của mình, do mình đề xướng chứ chẳng học ai, chẳng theo ai hết, mà cũng chẳng phải do nhân dân đấu tranh (Cộng sản là đỉnh cao Trí tuệ, ai lại “theo đuôi quần chúng” hoặc đi học lũ Tư bản thối tha?). Đến ngày mà sự nghiệp Thoát Cộng thắng lợi, có khi một dũng sĩ “nguyên là CS” sẽ nhảy lên cầm cờ? Cũng tốt thôi, biết tính cách ấy là nhận vợ, cướp thành quả, cướp công nhưng dân cũng chẳng thiết tranh công, chẳng kể công, miễn là Thoát Cộng thực sự, Thoát Cộng là Thoát Trung được dễ dàng, Thoát Trung thực sự là sướng rồi.

“*I have a dream!*” giống như Luther King, tôi cũng đã có một giấc mơ. Mơ rằng: Một cuộc Thoát Cộng không đao to búa lớn mà Dân và Đảng cùng làm (như đã cùng làm cầu, cùng làm đường, cùng làm thủy điện, cùng xây trường học, bao nhiêu thứ rồi đấy). Cuối cùng, nếu cần phải dứt khoát hẳn với Trung Quốc để rửa sạch những cam kết bất lợi mà các bác TBT Cộng sản nhà ta đã trót ký, thì Đảng và Dân lại kin đáo bảo nhau cùng làm một cuộc “đảo chính giả vờ” (có bạn bè dự phòng yểm trợ) để tự

cắt cái đuôi Cộng sản, tuyên bố từ nay giã từ chế độ Cộng sản, như con thần lằn biết tự cắt đuôi để thoát khỏi nanh vuốt kẻ thù, kẻ thù chỉ đớp được cái đuôi thôi.

Thế là cùng nhau nhẹ nhàng Thoát Cộng để Thoát Trung, để lại quá khứ phía sau lưu vào sách vở! Tổ quốc Việt Nam được cắt cái đuôi XHCN, sẽ đứng lên thành người, không ngô trướng kiệ! Con dân nước Việt khắp Bắc Trung Nam và hải ngoại sẽ xum vầy một nhà bên Mẹ Âu Cơ, ôm lấy nhau mà reo hò, cùng hát lại bài ca “Việt Nam minh châu trời Đông, Việt Nam nước thiêng Tiên Rồng, ôi non sông như gấm hoa uy linh một phương...” Chỉ nghĩ đến thế tôi đã thấy cay cay trong mắt, như sống lại ngày nào còn tuổi thanh xuân.

Nhưng trước mặt, trên màn hình lại kéo tôi tuột khỏi giấc mơ. Giấc Tàu như đang hiện diện khắp nơi, chui cả vào trong ruột trong gan những tam trụ, tứ trụ rồi loang hết ra ngoài, vây quanh nhà Quốc hội. Chỗ nào cũng có mặt thám Tàu rải khắp, làm thế nào ta “bàn kín” được với nhau những chiến thuật tôi mơ?

Nếu ĐCSVN cứ dính chặt với Tàu như hiện nay thì mọi ước mơ đều chấm hết. Không phải chấm hết cho dân tộc mà chấm hết cho chính ĐCS. Còn có tương lai gì, vinh quang gì cho một đảng chư hầu vong bản, vong quốc? Gương lịch sử đã đầy. Lời NVL “Tôi cũng biết rằng dựa vào Trung Quốc thì sẽ mất nước, nhưng mất nước còn hơn mất Đảng” là câu nói vừa tôi phản động vừa ngu!

Một tia sáng kéo tôi đứng dậy: Không, ở đời không có gì là không thể! Dù bị chần nuôi trong một trại mác-xít, 90 triệu con người có mất không thể cùng là 90 triệu con cừu!

Tuyệt vọng rồi hy vọng, hy vọng rồi tuyệt vọng. Mơng và thực. Tôi ngồi vào bàn, chép lại một Câu đối mới nằm nghĩ được đêm qua, gọi là một chút “văn nghệ” cho khuây, một câu đối vịnh hai trong bốn “cây cột” trong “ngôi nhà... tạm” Kinh tế Thị trường định hướng XHCN:

* Ai bảo PHÚ không giàu, dù TRỌNG dù khinh, ĐỊNH HƯỚNG một tay anh PHÚ TRỌNG!

* Đời biết NGÂN là bạc, nửa KIM nửa cỏ, THỊ TRƯỜNG hai mắt chị KIM NGÂN! (1)

H.S.P. (5-8-2016)

TIN TẮC TẤN CÔNG VÀO LỖ HỔNG Ý THỨC HỆ

Kính Hòa RFA 08-08-2016

Ngày 29 tháng 07, hệ thống máy tính ở hai sân bay Hà Nội và Sài Gòn

bị tê liệt vì tin tặc tấn công. Các màn hình ở sân bay xuất hiện những câu nói đả kích Việt Nam và Philipinnes. Máy tính của hãng hàng không VN cũng bị tấn công trong nhiều giờ.

Cuộc tấn công và ảo ảnh đoàn kết

Nhà chức trách cho biết có khả năng một nhóm tin tặc Trung Quốc đứng sau vụ tấn công này. Các blogger cho rằng vụ tấn công này là để trả đũa việc một nhân viên cửa khẩu của Việt Nam thóa mạ đường lười bỏ của Trung Quốc trên hộ chiếu của một du khách.

Nhạc sĩ Tuấn Khanh lên tiếng:

Sự kiện tin tặc Trung Quốc tấn công vào hệ thống IT của phi cảng Tân Sơn Nhất và Nội Bài, ngày 29-07, như có một luồng ánh sáng chớp lóe lên trong suy nghĩ của hàng triệu người dân Việt. Hy vọng thay, đó là khoảnh khắc sẽ thức tỉnh được nhiều con người về hiện trạng đất nước.

Một nhà báo là ông Hoàng Minh Trí, làm việc cho một tờ báo của ngành công an viết bài mang tựa đề *Điều kỳ diệu sau cuộc tấn công*, nói rằng vụ tấn công đã thất bại vì đã tạo nên một cái cơ làm cho người Việt Nam đoàn kết với nhau hơn.

Ông Hoàng Minh Trí không nói đến tác giả của vụ tấn công là các tin tặc Trung Quốc như nhạc sĩ Tuấn Khanh đề cập.

Bài viết của ông Hoàng Minh Trí bất ngờ gây ra một phản ứng mạnh mẽ từ giới blogger.

Trang blog Ngụy biện của Tiến sĩ Trọng Hiền viết rằng bài viết của Hoàng Minh Trí phạm một lỗi ngụy biện lớn là mượn trợn đám đông, blogger Lily thì nói một cách trào phúng rằng *đừng để bị tấn công mới xuất hiện điều kỳ diệu*.

Điểm quan trọng trong bài viết của ông Hoàng Minh Trí bị giới blogger chỉ trích là khi ông nói về sự đoàn kết.

Luật sư Lê Luân cho rằng khái niệm đoàn kết đã bị đánh tráo:

Giữa một cuộc tấn công “không vũ khí” và “tiếng động”, khi những chuyến bay bị đình hoãn và những hành khách còn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra, phải đứng co cụm sát vào nhau và vào một nơi, lại được một số con người cầm bút gọi đó là sự đoàn kết dựa trên tính tự tôn dân tộc do người ta đã xích lại về khoảng cách trong trật tự.

Hơn nữa, chúng ta chắc chắn là một dân tộc đoàn kết, nhưng không

thể lấy sự sắp xếp trật tự của một nhóm người để định nghĩa về sự đoàn kết của cả một dân tộc. Giống như người ta vẫn ngày ngày cố gắng định nghĩa một thứ rộng lớn hơn đem nó vào trong giới hạn hạn hẹp, yêu nước, tức là phải yêu đảng hoặc chế độ, mà không phải nguyên nghĩa là yêu quê hương, tổ quốc, nòi giống dân tộc mình.

Nhà hoạt động dân sự trẻ tuổi Nguyễn Anh Tuấn cho rằng ông Hoàng Minh Trí đưa ra khái niệm đoàn kết sau cuộc tấn công mạng đó như một kiểu tự hài lòng với chính mình như nhân vật AQ của nhà văn Lỗ Tấn:

Ru ngủ xã hội bằng tự hào dân tộc viễn vông không chân đế, gò ép thực tại cho vừa cái khuôn 'đoàn kết' trong tâm tưởng của riêng một cá nhân, phớt lờ thực tế để tuyên bố chiến thắng bừa bãi, dẫu vô tình hay cố ý, sẽ là cách nhanh nhất dập tắt sức phản kháng bằng lý tính - khoa học của một dân tộc trước những nguy cơ mang tầm quốc gia.

Đừng để đến một ngày mếu máo trấn an nhau, "mất nước rồi, nhưng được cái dân mình đoàn kết ghê, xếp hàng trật tự ra pháp trường kia", dưới bóng AQ.

Điều thứ hai mà ông Trí bị chỉ trích là khi ông cho rằng cuộc tấn công mạng của tin tặc Trung Quốc là thất bại. Blogger Dương Văn Linh viết rằng: Sân bay, hệ thống điều khiển bay, loa phóng thanh... đều được lắp đặt trên lãnh thổ nước mình. Giữa thanh thiên bạch nhật, giặc nó "chui" vào chửi bới, xuyên tạc, nó hù dọa cả dân tộc mình (và cả hành khách ngoại quốc) bằng những tràng cười hết sức ma mị và man dại như thế mà ông còn cho rằng "đó là một cuộc tấn công thất bại". Thế theo ông, khi nào nó cho nổ tung sân bay, rớt máy bay, người chết chồng chất lên nhau như rạ thì nó mới thành công sao? Xin hỏi đầu óc của ông có còn bình thường nữa không vậy?

Trong những bài chỉ trích ông Hoàng Minh Trí, bài viết của nhà báo Trung Bảo là được nhiều người quan tâm nhất, nhất là sau khi bài viết đó bị cơ quan báo chí Việt Nam kiểm duyệt. Ông Trung Bảo đăng lại trên mạng xã hội, và ông mong muốn rằng nó được chia sẻ mạnh mẽ để góp phần chống lại sự áp bức của báo chí tuyên giáo, cơ quan tuyên truyền của đảng cộng sản.

Đứng trước những biến cố như vậy, nên chọn thái độ xoa dịu, an ủi đám đông bằng cái lý lẽ "nhờ có cuộc tấn công nên người dân mới đoàn kết lại" hay cần phải đặt vấn đề trách nhiệm

đối với những người hoặc lực lượng được xã hội giao cho sức mạnh để bảo vệ cộng đồng?

Một người có suy nghĩ rạch ròi và tỉnh táo hẳn phải chọn về sau. Cho dù, nhiều người dân VN vẫn chưa làm gì được cho đất nước ngoài việc phải đóng rất nhiều khoản thuế cao hơn ở các nước khác, nhưng tất cả chúng ta đều có quyền yêu cầu các lực lượng có trách nhiệm phải làm tốt hơn nữa công việc của mình trong việc sử dụng đồng thuế của dân.

Cuộc tấn công và quan chức, và an ninh

Ngay sau khi cuộc tấn công mạng xảy ra đã có nhiều quan chức Việt Nam lên tiếng, trong đó nổi bật nhất là ý kiến của ông Trương Minh Tuấn, Bộ trưởng Bộ thông tin và truyền thông, cho rằng không nên khiêu khích bọn tin tặc.

Luật sư Lê Công Định nhận xét rằng ý kiến của ông Tuấn là ý kiến tiêu biểu của những quan chức không do dân bầu lên.

Blogger Kinh Thư, một người am hiểu lĩnh vực công nghệ thông tin tại Mỹ bình luận rằng cuộc tấn công là dịp để các quan chức Việt Nam nhìn lại quan niệm của chính họ về một thế giới mới:

Hãy nhìn nhận rằng sự mất kiểm soát vừa qua của Hàng không Việt Nam là một cơ hội để thức tỉnh những cái đầu quen suy nghĩ kiểu đánh nhau và giành chiến thắng bởi sự liều mạng của sức vóc vai u thịt bắp.

Không khiêu khích hackers, hệ thống luôn vận hành suôn sẻ, không xảy ra các sự cố như vụ các sân bay Hà Nội, Sài Gòn, Đà Nẵng vừa qua không có nghĩa là mọi sự tốt lành đâu ông bộ trưởng ạ.

Có khi khiêu khích các nhóm hackers may ra còn học được nhiều điều hay ho để tự phòng.

Bên cạnh ý kiến của ông Tuấn, còn có những ý kiến khác cho rằng lực lượng an ninh phòng chống hacker của Việt Nam gặp nhiều khó khăn vì thiếu nguồn lực. Blogger, nhà báo Đoàn Trang trả lời:

Mình biết mà. Cứ làm cái gì liên quan đến chống Trung Quốc (ví dụ: chống buôn lậu, chống nạn lao động nhập cư trái phép gây rối ở Việt Nam, chống tình báo Hoa Nam, chống tin tặc và các loại tặc khác v.v...) là an ninh VN "lực lượng mỏng", "điều kiện cơ sở vật chất-kỹ thuật còn yếu kém", "có bộ phận khác lo rồi" ngay.

Các anh chị ấy thực sự là chỉ giỏi đánh phá, quấy rối phản động thôi. (Thật ra mà nói thì đánh đám phản động ở Việt Nam dễ hơn, giải ngân cũng dễ hơn nhiều so với đương đầu,

chống lại các đồng nghiệp và thầy học bên nước bạn).

Ấy gọi là bạo dạn xó bếp đấy.

Lỗ hồng tin học hay lỗ hồng ý thức hệ

Cuộc tấn công mạng lại nhắc cho mọi người nhớ rằng đại đa số các thiết bị truyền thông, các linh kiện điện tử đang sử dụng ở Việt Nam là do công ty Hoa Vi của Trung Quốc sản xuất, một công ty bị nhiều quốc gia Tây phương cấm vì có nhiều mối quan hệ với nhà nước Hoa Lục, và có khả năng thực hiện hoạt động do thám cho Trung Quốc.

Blogger Lê Tùng Sơn viết bài "Ai rắc lông ngỗng Mỹ Châu", nhắc điển tích xưa: vì làm lẫn mà công chúa Mỹ Châu đưa giặc phương Bắc vào xâm chiếm đất nước, mở đầu một thời kỳ đen tối của 1000 năm Bắc thuộc.

Chúng ta vô tư dùng những mặt hàng có nguy cơ đến bảo mật dữ liệu, bảo mật thông tin. Chuyện An Dương Vương bị tráo nỏ thần vì tin giặc vẫn đang là bài học cho thời hiện đại. "Nổ đều" bây giờ có thể là những con chip do thám tinh vi, ngày đêm âm thầm ăn cắp, thay đổi các dữ liệu. Trọng Thủy thời nay đóng vai được nhiều vai, theo nhiều cách: Đó có thể là những món lợi (vì nó rẻ hơn so với hàng của những quốc gia khác), nó cũng đến từ việc tham bát bở mâm của những kẻ tham nhũng.

Theo blogger Mạnh Kim, cuộc tấn công mạng cũng nhắc mọi người nhớ rằng chủ quyền của quốc gia không chỉ trên biên giới đất liền hay biển khơi, mà còn trên không gian mạng nữa: Chủ quyền không chỉ liên quan biển đảo. Chủ quyền là các vấn đề bảo vệ an ninh quốc gia nói chung trong đó có an ninh mạng. Chủ quyền, dĩ nhiên, cũng "không phải cứ hô hào, kích động thật to, là có được..." (như lời một bà nào đó). Chủ quyền đang bị thách thức, từ nhiều phía và nhiều mặt. Nó chỉ còn là một khái niệm mơ hồ, nếu những người có chức trách bảo vệ nó, tiếp tục "hô hào, kích động thật to" mà không mấy may hành động.

Mạnh Kim muốn nhắc lại lời của Bà Nguyễn Thị Kim Ngân, chủ tịch Quốc hội nói rằng không chỉ hô hào là giành được chủ quyền cho đất nước, vốn bị nhiều người chỉ trích.

Blogger, nhạc sĩ Tuấn Khanh thì nhắc mọi người rằng chuyện hệ thống tin học của quốc gia bị tấn công tề liệt, cùng những tai ương khác trong thời gian qua như bùn đỏ bauxite trên Tây Nguyên, cá biển chết ở miền Trung, vẫn đang là điều gì đó xa xôi đối với nhiều người VN, vì bấy lâu nay bị giới hạn quanh quẩn

chuyện miếng cơm manh áo hàng ngày của mình mà quên đi chuyện nguy hại chung của đất nước: Người dân VN bị ru ngủ trong một thông điệp mơ hồ là hãy chỉ nên lo cho bản thân mình, lâu nay đã trở thành những vùng quần cư ích kỷ và hẹp hòi, nên rồi chỉ biết nép mình trong chén cơm và manh áo. Họ quên cả đồng bào, quên cả tổ quốc, quên cả số phận tương lai của mình. Sự xót thương không còn nhưng lại liều lĩnh tội nghiệp như những hành khách theo lệnh ra khơi mà không bao giờ được chu cấp một chiếc phao cứu sinh. Những ngày cá chết, ngư dân tuyệt mạng thì nhiều người Việt nghe chừng đâu đó rất xa xôi. Bùn đỏ tràn miền Thượng thì nghe như bản tin quốc tế thoáng qua với họ. Chỉ đến khi sinh mạng của từng người bắt đầu bị đe dọa thì mới xuất hiện sự hoảng sợ và ý thức. Nhất là đối với từng con người đang chăm chú cho số tiền để dành, cho sự bình yên phi chính trị... chợt bừng tỉnh rằng mọi thứ là vô nghĩa trước 1 tình cảnh quá hoang tàn

Trên bình diện cao hơn của chính trị, nhà nghiên cứu Nguyễn Quang Dy cho rằng tổn thất sau cuộc tấn công mạng vừa qua, cũng giống như trên bàn cờ kinh tế và địa chính trị, nhà cầm quyền Việt Nam cần có một suy nghĩ khác: Nếu quốc gia nhỏ yếu không muốn bị cường quốc lớn hơn bắt nạt, thì phải liên minh với cường quốc mạnh hơn để làm đối trọng, và để hợp tác toàn diện, trong đó có công nghệ cao và an ninh mạng. Lẽ ra Việt Nam không thua kém Trung Quốc về công nghệ cao và an ninh mạng. Lỗi hổng về an ninh mạng là do lỗi hệ thống về hệ tư tưởng và tầm nhìn chiến lược, nên làm cho "hội chứng bất ngờ" càng thêm trầm trọng.

Và ông so sánh cái gọi là lỗi hổng tin học vừa bị bọn tin tặc tấn công với quan hệ đặc biệt giữa Việt nam và Trung Quốc, một quan hệ xung khắc về quyền lợi dân tộc, nhưng lại tương đồng về ý thức hệ cộng sản của giới cầm quyền. Ông gọi đó là lỗi hệ thống, hay lỗi hổng ý thức hệ.



Công an đàn áp dân ở Ninh Hòa, Khánh Hòa

—Hoàng Dung RFA 12-08-2016—

Công an đánh dân

Vào sáng ngày 12-08-2016 hàng trăm người dân thuộc xã Ninh An, thị xã Ninh Hòa, tỉnh Khánh Hòa đã kéo đến trụ sở của công ty cổ phần môi trường xanh để phản đối công ty này đổ chất thải gây ảnh hưởng tới sức khỏe cho người dân, tuy nhiên khi người dân đến công ty thì chính quyền đã huy động một lực lượng cảnh sát cơ động gần 200 người với đầy đủ vũ khí rồi đánh đập người dân.

Chị Nguyễn, một người dân ở xã Ninh An cho biết: người dân chỉ lên phản đối không cho công ty này đổ rác gây ô nhiễm cho người dân và coi công ty giải thích ra sao, nhưng họ lại bị chính quyền huy động cảnh sát cơ động đánh dân.

Chị Nguyễn bức xúc kể: "Sáng nay nó mới đưa cảnh sát cơ động tỉnh lên gần 200 người ra, dân tức quá coi nhà máy giải thích sao nhưng cuối cùng nó không giải thích cho dân. Nó xô xát dân, cơ động nó đánh dân, 3 người già nó hành hung nằm bệnh viện, 1 đứa em nằm bệnh viện nữa, 1 đứa nhỏ 10 tuổi đang nằm bệnh viện Ninh Hòa. Nó đánh trên đầu trên cổ, những người nặng quá nó chở xuống bệnh viện nó để đó, còn có 3 người nghèo quá không có tiền đóng bệnh viện về nhà nằm đó. Nói chung rất là thảm thương"

Chị Thủy một người dân ở xã Ninh An, người bị công an đánh trong sáng nay kể lại sự việc mà chị bị đánh, chị cũng cho biết là có một số người bị đánh rất nặng nhưng không có tiền để nạp tiền viện phí nên họ đành chịu đau về nhà:

"Nó đánh trên đầu, vô bụng, vô mặt, tui em bị lòi trên xe 12 chỗ ngồi nó chở đi, vùng mặt má em nó sưng lên nhiều quá, ảnh hưởng mắt, còn chị kia nó đá trong bụng chị kia nhiều lắm, mà chị quá khổ quá không có tiền nhập viện nên chị kia về. Giờ trong người em đau đầu chóng mặt, chủ yếu đau nơi vùng mắt"

Lý do mà người dân xã Ninh An sáng nay lên tận công ty cổ phần môi trường xanh phản đối thì chị Nguyễn cho biết là do công ty này chở các chất độc hại về đổ gần khu dân cư. Tuy nhiên trước đây người dân họ không phản ứng và cứ thế công ty cứ tiến tới làm dân, và gần 3 tháng nay công ty đã xây dựng lên nhà máy. Và từ đó nhiều người ở xã Ninh An đã có những hiện tượng như: ngứa ngáy, có người ung thư, bữa nay chết

người thứ 4 rồi. Đứng trước sự việc đó thì dân mới bức xúc không cho nhà máy hoạt động nữa. Chị Nguyễn cũng cho biết là nhà máy xử lý rác thải này được xây dựng ngay trên thượng nguồn con sông, đây là nguồn nước dùng cho tưới tiêu và sinh hoạt của người dân và nhà máy chỉ nằm cách khu dân cư chưa đầy 1 km.

"Nó hoạt động được 3 tháng, thì tự nhiên dân chị bắt đầu có hiện tượng gây ngứa, có người ung thư, bữa nay chết là người thứ 4 rồi, hiện nay còn 2,3 người bị bệnh ung thư chưa chết nữa. Cho nên dân bức xúc không cho nó hoạt động nữa, chặn chiếc xe chở chất độc gây hại. Dân đòi nhà máy ngừng hoạt động vì dân bệnh đau quá nhiều rồi, nhưng nhà máy vẫn không ngừng hoạt động"

Ý kiến của cơ quan chính quyền

Để tìm hiểu sự việc thì Hoàng Dung thông tin viên của đài Á Châu Tự Do có liên lạc với các cơ công quyền ở thị xã Ninh Hòa, tỉnh Khánh Hòa thì người phát ngôn của phòng công an thị xã cho biết: "Cái đó của ủy ban anh gọi số văn phòng anh hỏi nhé"

Sau đó chúng tôi tiếp tục liên lạc với văn phòng ủy ban nhân dân thị xã Ninh Hòa và người phát ngôn cho biết đó là tin hàng lang chứ sự việc không phải vậy; cô này cũng cho biết là cảnh sát cơ động được huy động để đưa chiếc xe nằm ở đó đi thôi: "Cái đó là tin hàng lang, chứ đâu có gì đâu, tại vì do cái xe nằm ở đó nên đưa đi chứ có đụng động gì đâu".

Những người tham gia trong buổi biểu tình rồi đụng độ với cảnh sát cơ động cho biết nguyên nhân là nhà máy xử lý rác thải rắn này từ khi đi vào hoạt động thì có rất nhiều người dân ở đây bị bệnh tật, họ chỉ muốn công ty ngừng hoạt động cũng như tiếp nhận ý kiến của dân. Tuy nhiên công ty lại không nghe. Người dân cho biết họ rất bức xúc trước cách ứng xử của chính quyền là huy động lực lượng cảnh sát cơ động để đánh dân. Người dân cũng cho biết họ sẽ tiếp tục đấu tranh để yêu cầu nhà máy này ngừng hoạt động để trả lại cuộc sống yên bình cho người dân như trước đây.

<http://www.rfa.org/vietnamese>

